oportünizm üzerine polemikler

'tbkp' program eleştirisi ve diyalog

rızgari

(rızgari)
KÜRDİSTAN KURTULUŞ PARTİSİ
Basın/Yayın Merkezi Yayınları
NO:5

OPORTÜNİZM ÜZERİNE POLEMİKLER "TBKP" PROĞRAM ELEŞTİRİSİ VE DİYALOG

Dizgi-Baskı
rızgari
Basın/Yayın Merkezi
1.Basım:Kasım/1989

SUNUŞ

Dünyada, Reel sosyalizmde ağır bir bunalım yaşanmaktadır. bu bunalım, Marksist-Leninist ideolojiyi de kenarından kıyısından yontarak, ne olduğu ve nasıl yorumlanacağı belli olmayan bir ucube haline getirmektedir. Günümüzdeki "Sosyalist" Devletler de bunu, bilinçli olarak uygulamaktadırlar. Çünkü, bugüne kadar yaratılar bürokratik kast'lar;"sosyalizm" uygulamalarını artık gizleyemez duruma gelmişlerdi. Bunun yanında, yıllardır bu devletlerin borazanlığını yapan "KP"ler şaşkın, fakat aynı gönüllülükle borazanlık yapmaya devam etmektedirler.

Bunun karşısında ise, emperyalist sistem daha da güçlenerek, kendisine açılan yeni sermaye alanlarının iştahıyla,güçlenmektedir. Asıl amaç, sosyalizmi ideolojik olarak yenmek ve burjuva ideolojisini hakim kılmaktır.Dünya'daki bu gelişmelere paralel olarak, Ülkemiz Kürdistan'a da "çözüm" önerileri tartışma gündemine getirilmiştir. Ulusal Kurtuluş Mücadelesi içerisindeki bütün güçleri önerilen bu "çözüm" tartışmasının gündemine çekerek,yumuşatmaya çalışmaktadırlar.Bazıları ise, zaten çok önceden bu tür yumuşamaya gönüllüydüler !

Tartışılan "çözüm" önerisi ise, KUKM'nin gerçek hedefleri hiç değildir. Hesap açıktır:Orta-Doğu'da bir yara olan Kürdistan Sorunu'nun gündemden tamamen çıkarılmasına çalışılmaktadır.

Bu plan , bölgede çıkarı olan emperyalist ve sömürgeci devletlerin programları olmasına rağmen, savunması ve progpagandasını "sosyalistler" ve "demokratlar" üstlenmişlerdir. Ve bütün güçleriyle sömürgeci devletleri değil, Kürdistanlı siyasal güçleri **ikna**'ya çabalamaktadırlar. Bu aynı zamanda kendi süreçleri ile ilgili , sömürgeci devletleri **ikna** çabasıdır da...Yasallaşma uğruna herşeyi feda eden anlayış, temelinden yanlıştır. "TKP ve TİP"in birleşerek "TBKP" olmaları ve kadrolarını Türkiye'ye legal olarak sokmaları, ardından, Kürdistan Sorunu'nu da yukarıda belirlediğimiz çerçeve içerisinde tartışmaktadır..Tamamen yumuşak bir zemine inerek, Türk ve Kürt devrimci ve demokrat güçlerini de diyaloga çağırmaktadır.

Uygulamaya sokulmak istenen program,KUKM'ni üç temel noktadan **tehdit** etmektedir:

1-Kürdistan Sorunu, Türkiye'nin bir "iç

sorunu" haline indirgenmek istenmektedir,

2-KUKM'nin talepleri, "Türkiye halkları" düzeyine indirgenip, "Kültürel özerklik" ya da "bazı kültürel haklar" temelinde çözüme kavuşturulmaya çalışılmaktadır,

3-Kürdistan Sorunu, yukarıdaki program hedefleri içinde legalleştirilmeye; legalleşmeyen bölümü ise, dünya kamuoyu ve kitleler karşısında "terörist" ilan edilmeye çalışılmaktadır.

Dayatılan bu düzey, Kürdistan Sorunu'nu çözümsüzlüğe bağlayıp "çözmek" isteyen emperyalist ve sömürgecilerin Plan ve programları ile çakışmaktadır.

Yıllardır kabul ettiremediğimiz bir sorunda şu:

Kürdistan bir ülkedir ve kapitalist üretim ilişkileri egemen, sınıflı bir toplumdur. Her sınıfa tekabül eden siyasal örgütlenmeler vardır ve varolacaktır. Kürdistanlı Marksistlerde ülke düzeyin örgütlenmişler ve örgütleneceklerdir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin örgütlendirilmesi de onların omuzlarındadır. Egemen ulusun "sosyalistleri" olma avantajını kullanmaktan vazgeçerek, bunu kabullenmeye kendinizi zorlayın ve diyalog önerilerinizi o zaman yapın...

Rızgari'nin ittifaklar anlayışı gayet açıktır ve her zaman da diyalogdan yana olmuştur. Ancak, varlığını inkar düzeyinde bir diyalogu hiçbir zaman kabullenmemiştir.. Bugünde Partimiz diyalog kapısını aralamış ve bazı önermelerde bulunmaktadır...

Özetle, "TBKP"den diyalog için bazı konularda öz-eleştiri yapmasını istemektedir. Eğer

"TBKP" gerçekten bir diyalogdan yana ise, ve "KÜRT SORUNU" konusunda kendi program hedefleri düzeyinde de olsa bir çözümü düşünüyorsa;

"TKP ve TİP" süreçlerini, SSCB'deki gelişmeler ile Rızgari'nin temel tezlerine yaptığı saldırılarla ilgili öz-eleştiri vermeli ve bunu kitleler önünde kamuoyuna açıklamalıdır...

Partimiz Merkez yayın Organı'nda yayımlanan ve "TBKP" program eleştirisi ile önerilen diyaloga cevap veren metni olduğu gibi yayınlamayı yararlı gördük.

Saygılarımızla.

Kasım/1989

Rızgari

Basın/Yayın Merkezi

GİRİŞ

a-İnsanın gelişme sürecinde oportünizmin kaynakları.

İnsan canlı varlıkların en gelişmiş türüdür. Yaşam sürecinin tümünde, gelişmesine uygun araç ve gereçleri yaratır. Bunları hem yaratır, hem de yaratma amacı dışında kullanır. Bir bütün olarak, ilk dönemlerden bu yana insanın, doğa ve diğer insanlar karşısında her zaman ve koşulda kendini koruyucu özelliği, ondaki BEN(EGO)'in varlığının nesnel boyutudur. Yaratık olarak bencil ve tekil olmanın verdiği s a l d ı r g a n l ı k, gözü doymamışlık, yeterli beslenmeme, duygularının tatmin olmaması, vb... gibi yanları ile hep BEN'im anlayışının kök salması ve değerler sistemi'ndeki bozuklukların ortaya çıkmasına neden olur...Bu yaşam savaşı uzun ve zor bir savaştır. Toplumsal, ekonomik, sosyal ve kültürel vb...gibi birçok nedene dayalı olarak, insanın yaşamındaki değişme ve gelişme süreci etkilenir. Baskı ve otoritenin yaratıcısı da yine insanın kendisidir. Önce yaratır, sonra yarattığı baskı ve otoriteye boyun eğer.

Doğal olarak, doğumundan sonraki evrede insan, bağlı bulunduğu aile içinde biçimlenir. Bu, insan için **ön bir biçimlenme**'dir. Zorunludur. Dünyaya gelir gelmez, oluştuğu yapıyı dışlayıp ve sessizce reddederek yeni kişiliği ile ortaya çıkan varlık, aynı zamanda bu yapıyı kabullenir de. Ailenin özel mülkiyet tutkusu içine girer, onun bakım, "terbiye ve sahiplenmesi" ile büyür. Bu bir gelişme, aynı zamanda değişme sürecidir de... Çevreden edindiklerini ailesi içindeki kurallarla karşılaştırır, ama, herşeyi ailesi çıkarına değiştirir.

Bir dönem sonra, biyolojik yapısında ve kişiliğindeki dönüşümlerle, gerçek değerleri ile niteliklerinin dışarıda olduğunu **sezinler.** Bu **s e z g i** maddi bir yapıda değildir. Maddi bir yapıya, anlama ulaştığı zaman, yeni bir şeyle bütünleşmek ve birliktelik için eskisinden kopar, ayrılır ve çatışma içine girer. Bu mantığında böyledir. Daha sonra davranışları ile somutlaşır.

İlkel, feodal ya da mütekamil aile yapılarının hangisinde olursa olsun, değişecek olan insanın kendi yapısıdır. Daha önce edindiği değerler, ya palazlanarak büyürler ya da gizlenir ve durgun beklerler. Bütün bu yapının istenilen düzeye yükseltilebilmesi ancak başka bir eğitim ve değerler sistemi ile olur. Bu da bir savaştır...

İnsandaki değişmeler her dönem mümkündür. Değişiklik ileriye olabileceği gibi,geriye de olabilir. Korkunun, kıskançlığın, aşağılık komplekslerinin, kendini büyük görmenin, rekabet ve kavganın vb... hemen hepsinin biçimlenmesi ya da eskiden kalma muhtevaların hortlaması ile gündemleşir. İşte, bu noktada insan, kendinden zayıf gördükleri ile kuvvetlilerden ayrılır, ayırtedilir... Bu ayırtediliş insanın **"teçhizatlanması"**nı getirir.

İnsan, değişmenin her boyutunda,biyolojik ya da psikolojik rahatsızlıklar da kazanır. Bu rahatsızlıklar bünyesel zayıflık ya da kalıtımsal bazı özelliklerden de kaynaklanabilir. Bunlara karşı birçok tedbirler alır, **teşhis** ve **tedavi** ile bu hastalıkların üstesinden gelmeye çalışır. Kendisi gibi olanlarla birleşir, diğerleri ile ayrılır. Bu süreç de,insanda önemli değişmeler yaratır. Onun kişiliğini de etkiler, değiştirir... Bu, boydan boya bir yaşam savaşıdır. Toplumsal olarak üstesinden gelinebilir şeylerdir. Dünyaya gelmek, yaşamak ve ölmek üçgeninde durmaksızın süren bir yapıdır. Bu değişme ve gelişmelerle insan, daha önce olmayan nitelikler kazanır. İnsanı suskun kılıp, çekingen yapabildiği gibi, tersine hırçın ve saldırgan bir yapı da oluşturabilir. Böylece, insan, bu davranış biçimlerine uygun örgütlenmeler yaratır, olanlara katılır ve gereken araç ve gereci bulur.

Doğa,gıda maddeleri, yaşam koşulları, kısacası toplumsal olanaklar insanın gelişme ve yaşamında önemli faktörler olarak dururlar. Hergün insanın bunlara karşı savaşı ve onları alt etmesi, yenmesi ile devam eden bir hayat vardır ve durmaz. İnsan yaşadıkça zevkleri, renklere bakışı, tutkuları,doğa ve toplum karşısındaki tavırları, hemen hepsi değişir, gelişir ve ayrışır...Bu **tekil insantipi**'nde,yaşamın sağlanması sürecinde yapısal bazı yanlar da oluşmaya başlar. Örneğin bunları şu kavramlarla açıklayabiliriz: "kaypaklık, döneklik, üçkağıtçılık, güvensiz adam olma, kuşkuculuk vb..." Bu yanlarla birlikte aynı zamanda insanda bellirli bir **ahlak** da oluşur. Yani, üstü örtülü de olsa, **oportünizm** (gerek yalnız, gerekse kariyerizm ile birlikte),gelişip büyüyecek bir kaynak bulur ve insandan yükselir...

b-İnsanın siyasetle tanışması ve oportünizmin şekillenmesi.

Yaşamak için mücadele insanı siyasetle yüzyüze getirir. Bunu mücadelenin nesnel koşulları yaratır. Siyaset ile tanışırken elbette her insanın seçmeci yanları vardır. İnsan bu seçme özgürlüğünü kötüye kullanır ve ilk başta kolay ve kendisine yararlı olanı seçer. Kısa elden kendini kurtarma güdüsü ağırlıktadır. Bu evrede, yukarıda açıkladığımız "kaypaklık ve döneklik vb..." gibi yanlar da yardımcı ögelerdir. toplumsal olarak dilden dile dolaşan "gemisini kurtaran kaptandır" ya da "köşeyi dön" burjuva teraneleri reklamlardan hayata iner, insan yalnız başına bu yapının önünde el-pençe divan durmaya başlar... Eğer "idare-i maslahat" tan yana ise, tüm bozuk ahlak olguları karşısına dikilir, ikircikli kalır. Şaşkın ve çaresiz düşer. Burjuva toplumun acımasız **yasaları** çalışmaya başlar. Yaşarsınız ve "işinizi de yoluna" koyabilir, o zaman bir **"paye"** de alırsınız... Siz; "açıkgözsünüz", hatta "anasının gözü" birisi olup çıkarsınız! böylece her yere burnunuzu sokmada **"özgür"** olursunuz. Ancak, siyaset ve bunun doğal sonucu olan mücadele hep böyle yerlerde durmaz. Birdenbire olmadık depremler yaratarak, insanı olağandışı değişikliğe zorlar, değiştirir. Biranda yalnız ve tek başınıza kalırsınız. Bunun üstesinden gelmenin yolunu ise, benzerleriniz ile birlikte hareket etmekte bulursunuz. Bu andan itibaren bazı **kurallar** oluşur ve **işlemeye** başlar. Eskiden getirdiğiniz yapıyı alt-üst eden yeni bir kişilik edinirsiniz. Bu yeni kişilik, siyasi bir düzeyde geliştiği için, kendisi ile birlikte bu kez de toplumsal hastalıklara kapı aralar. Bunların başında da KARİYERİZM-OPORTÜNİZM gibi **belalar** ve **illetler** gelir.

Bu hastalıklar kolay edinilirler. Ancak, **tedavi** ve **teşhis**'leri oldukça zordur.Bir kere insan bünyesine girdikten sonra çıkmaları mümkün olmaz.Oportünizm ve kariyerizm ile **malûl** olan insan, bunu her düzeye taşır ve savunur duruma gelir... Bu hastalıklar insan kişiliğinin **deformasyonu**'na neden olur...

Geçmişteki rahatsızlıklar, toplumsal olarak edinilen bu hastalıklar için önemli birer kaynak oluştururlar. Bu **kaynak** burjuvazi tarafından birçok inceleme ve araştırma sonucu saptanan taktiklerle, her fırsatta dürtülür ve palazlandırılır...İnsanlar, gerek gelişme süreçlerindeki biyolojik-psikolojik ve gerekse toplumsal olarak edindikleri siyasal hastalıklar ve rahatsızlıklar nedeniyle birçok araç da geliştirirler. Bunları, birbirlerine ve genel mücadelede kullanırlar. Ama, bu araçlar, her zaman ellerinde kalmaz, ya da her zaman istedikleri biçimde kullanamazlar. Her defasında kaybettikleri araçları yeniden kazanmanın yollarını ararlar. Bu davranış **biçimi**, onun gelişme, değişme süreci ve siyasal mücadele içindeki durumu ile bir bütünlük gösterir. Ayrıca, her kişilik,**her aracı** k u l l a n m a y a elverişli değildir. Araçların kullanılmaları önemli bir **olgu** olduğu gibi, aracın amacına uygun kullanılması da önemlidir. Bunun için yapısal bir değişiklik gerekir. Bu nedenle değişmek durumunda kalan insan, zorunlu değişikliği **d ı ş b ü n y e s i**'nden **i ç b ü n y e s i**' ne geçirmeye çalışır ve bir dönem sonra a d a p - t a s y o n'a uğrar, alışır. En zor olanı bile kabullenir ve sanki doğuştan beri getirdiği bir karakter yapısı gibi savunur, dışa yansıtır. Bu aşamada, elbette kendi yapısal durumuna **en uygun olanı** s e ç m e'de daha hazırlopçudur ve aktiftir... Kendine **uygun olmayanı** seçme de ise, büyük değişimlere uğramak zorundadır. İşte, tam bu noktada, eskiden kalma kalıtımsal ya da bir bütün olarak muhtevasında

duran kişiliği ve değerler yapısı -eğer değişime uğramamışsa- hortlar ve en **müsait** ortamı bulur. Kendisi için olduğu gibi, bağlı olduğu siyasal bütünlük içindekileri de etki alanına almaya çalışır ya da alır... Devrimci mücadele açısından, karşıt güçlerin **boş durmadığı** bir platformda, satın alınmak, satılmak, dışlanmak, tecrite uğramak gibi olgularla karşı karşıya kalır. Tehlikenin boyutları kişisel olmaktan çıkar, evrensel, nesnel ve toplumsal olmaya başlar.. Artık, bu düzeyi savunmak, **meşrulaştırmak** ve **rasyonalleştirmek** için yoğun bir çabaya girişilir...

c-Oportünizm bulaşıcıdır ve onunla mücadele edilmelidir.

İnsanlar siyasete karıştıkları andan itibaren iradelerini başkaları ile birleştirirler. Böylece, kollektif bir davranışın egemen olmasını sağlar ve kendileri de **karar** sahibi olmaya başlarlar. Artık, davranışlar ve işlemlerde bir **hiyerarşi** vardır. Bu model, **tekil** duran insanın yalpalanmasını engeller. Kararlara uymak ve onları uygulamak zorunluluğu başlar. Bu aşama önemlidir,çünkü,bu olgu insan kişiliğinin en üst düzeyde oluşması **evresine** tekabül etmektedir.

Biçimlenen bu kişilik ile onu dışlamaya uğraşan kişilik ya da bazı rahatsızlıklara karşı **kararlılık** ve **devamlılık** ilkelerini tutanlar için nemelazımcılık, bıtkınlık gibi**"özgür"** davranışlar kalkar. Bu mücadele odağı,bütün zararlı hastalıklara karşı da insanın yalnız olmadığı bir odak yaratır.

Bu evrede kendini ya da bağlı olduğu kollektifi **koruma** ve **kollama** zorunluluğu vardır. Hastalık

bulaşınca yalnız kişiyi değil, bağlı olduğu bütün yapıyı sarsar...

İnsan, siyasette, sağ ya da sol düşünce platformları seçebileceği gibi ortada da kalabilir. Eğer bu seçim,zorla ya da tesadüfen olmamışsa, özellikle,ortak anlayış içinde düşünerek sol bir siyasetle yaşamını sürdürmeyi seçenlerin; feodal ve kapitalist değerlerle yoğrulmuş burjuva yapıdan bütünü ile kopmaları ve değerler sisteminin alt-üst olması gerekir.

Sol siyaset bir baştan bir başa birçok düzeyleri gerektirir. Hele sosyalist siyasal mücadele, tesadüfi olgularla, kaprislerle, bıtkınlık ve öfke ile, aşağılık komplesklerinin tatmin aracı olarak ya da bedensel hastalıkların **rehabilitasyon** merkezi vb... gibi ele alınamaz. Bu mücadele belli kural ve davranış **ilkeleri**'ne bağlıdır.

Her siyaset, elbette savunulması ve uğruna ölünmesi gereken bir **özveriyi** dayatır. "Nazlı-buzlu","temiz aile çocukları"nın bir "sevda"(ya da başka) uğruna girdikleri zor ve onurlu mücadele platformu, onları uzun zaman taşıyamaz. Yabancı bir maddenin vücuttan dışlanması gibi bünyeden onları çıkarır. Eğer bunu yapamazsa, bir süre sonra bünye harap olur. Bu, aynen salgın bir hastalık gibi bulaşır, hergün yeni eğilimlere, davranışlara yol açar...

Gerek sosyalist siyasal mücadele ve gerekse ulusal kurtuluş mücadeleleri'nde,**bağımsızlık,demokrasi,sosyalizm** uğruna savaşmak; **insanın insan tarafından sömürülmesi** ve **her türlü sömürü ve baskıya** karşı olmak zorunluluğu vardır. Bugün dünya'da ne sömürü ,ne baskı vb... azalmamış, tersine daha da katmerleşmiştir... Bütün bu olgular, kapitalist sistemin karşısında durmanın ve ona karşı mücadele etmenin zorunluluğunu da getirmektedir. Eğer

siyasal **tercih** tesadüfi yapılmamışsa, böylesi bir mücadele gereklidir. Bu mücadelenin peşini hiçbir "namuslu nedene dayalı" olarak bırakamazsınız! Böyle bir noktada, hastalıkların da her çeşidi oluşur, gelişir ve saldırıya geçerler...Bu aşamada, bütün araç ve gereçlerin düşmana karşı yöneltilmesi gerekir...

Bu genel mücadele stratejisi karşısında hastalıklarla **mücehhez** olanlar, hemen "yelkenleri" indirip, herkesin de indirmesini isteyeceklerdir! "Bin dereden bin su getirecek"lerdir. Biz, genel stratejik hedefler ve somut taktiklerle mücadelenin bu evresinde **ilkelerimiz**'e sıkı sıkıya bağlı olmak zorundayız. **Bu bilinçle, enerjimizi ve inisiyatifimizi daha da yükseltmemiz gerekiyor.**

Örneğin; sosyalizmin uygulamadaki başarısızlıkları karşısında hemen gerisin geri **çark** edemeyiz. Bu, burjuvazinin propaganda s e l i n e kapılmak, saflara açıkca o p o r t ü n i z m i taşımaktır. Belki kişinin kendisini "kurtarır" ciddi nedenleri olabilir(!). Ancak, bunun ağır bir **suç olduğu** bilinmelidir...Mücadeleyi ideolojik-teorik boşluğa **"itelemenin"** sonucu, mücadeleden vazgeçmeyi getirir...

Bugün dünyada devrimci siyasetten vazgeçecek bir ortam var mıdır? "Barış", "Demokrasi" vb...gibi silahlar tümü ile elimizden alınıp, bize ters çevrilmiştir...Bu, bizim **devamlılığımızı** ve **kararlılığımızı** ortadan kaldırır mı? Oysa, gerçekte, ne barış, ne de demokrasi vardır ve sömürü hızını kaybetmemiştir. İşte bu noktada, emperyalist rasyonallerin kabul edilmesi ve meşrulaştırılması ile, en büyük hastalık olan **oportünizm** canlı kılınmaktadır! Geçmişte "uyuklayan" yanlar ve yapılar yeni duruşları ile h o r t l a y a r a k ortaya çıkmaktadırlar. Bunun **teşhisi** ve saflarımızdan atılması görevi ile karşı karşıyayız.

Oportünizm ile atbaşı gelişen ve büyüyen **kariyerizm** illeti de gözden uzak tutulmamalıdır. Çünkü,kariyerizm , mevki ve makam hırsıdır,koltuk sevdasıdır. Öyle bir sevda ve hırs ki, hiçbir şeyi gözü görmeyen budalalığa dönüşerek , safları bozguna uğratır. Dedi-kodu ortamı yaratarak yoldaşlık dahil, bütün değerleri tahrip eden bir **bencillik** ve **tekillik** oluşturur... Herşeyi harcamaya,deşifre etmeye kararlı bir yapı ile,buna uygun davranış biçimleri geliştirir. Temel olan insanın kendisi ve çıkarıdır. Herkesle, her konuda anlaşır, herşeyi ucuza satar(!) Bütün bu olumsuz yanlarından ötürü gözünü bile kırpmaz. Bürokrasi'nin koltuk budalası müdürleri gibi, arkasına yaslanır ve herkesi "hademe" görür. Bu mantık sefilliği ile dünyaya bakar...Aşağılık kompleksi içinde, herkesin ona hizmet etmesi anlayışını yaygınlaştırır. "Daldan dala atlar", her siyasette **"konak"** yapar.. Artık, her söylediğini rahatça inkar eden azılı bir **psikopat**'tır. Eğer etrafta böyleleri dolaşıyor ve çoğunluğa geçmişlerse;illegalite de deşifre olmuş demektir. Çünkü, bunlar iyi birer legalite manyağıdırlar..

Oportünistler ve kariyeristler, her yenilgi döneminin **usta kıvırtıcıları** ve **"paha biçilmez"** dönekleridirler. **"Belaları"** ucuz atlatmasını iyi bilirler. Yenilgiyi fatura edecekleri birini **mutlaka** bulurlar. Ama, her zafere de **"ortak"**'tırlar!..

•

-I-

OPORTÜNİZM VE SOMUT BİR ÖRNEK

a-Genel olarak:

Biz sosyalist siyasal mücadeleyi ve Kürdistan Ulusal kurtuluş Mücadelesini seçmiş insanlarız. Bu yolda, iradelerimizi de birleştirmişiz.. Bu seçimimiz **tesadüfi** de değildir. Bu nedenle, saflarımızı ve bir bütün olarak genel siyasal mücadeleyi tehdit eden **oportünizm** illeti'ni (onun yan illetlerini de) tanımak, ve **teşhir** etmek görev ve sorumluluğu'ndayız...

Gerçekten de oportünizm, diğer öteki hastalıklar gibi mücadele içinde ortaya çıkan ve mücadelede taşınan bir illettir. Tedavisi güçtür. Onu tanımak ve hiçbir düzeyde gelişmesine fırsat vermemek gerekir. Biz, siyasi bir hareket olarak bu görevimizi yaptık ve yapıyoruz. Bu hastalığın, burjuvazinin elinde bize karşı kullanılan en önemli silah olduğunun da bilincindeyiz...

Oportünizm,günümüzü çok ilgilendirmekte ve kurutulması zor bir çıban gibi durmaktadır. Birçok genç insanın kafasının (uygulamalar, yanlış üretilen teori ve lafazanlıklarla) "allak-bullak" edildiği ve

burjuvazi'nin saldırısı ile tasallut altına alındığı bir süreçte, oportünizm'in en azından kaynağında durdurulması gerekmektedir. Bizi, yıllardır bu hain silahla "içimizden" vuruyorlardı, şimdi de "dışımızdan" vurmaya başladılar!..Artık, oportünizm **kanlı bir pusu**'dur. Daha çok gelişmiş ve güçlenmiştir!.. Hergün bilinçli olarak palazlandırılmakta ve daha da saldırgan hale getirilmektedir. Bu kanlı ve karmaşık pusu ortamında mücadele ederken; dönek ve hayınlarla, ihanetçi ve teslimiyetçileri iyi tanımalıyız.

(...)

1977 yılında "Özgürlük Yolu Oportünizmine İstediği Bir Cevap" broşürümüzün önüne, kısa ve fakat anlamlı bir alıntı koymuştuk:

> **"Bir yayınevi sahibi olan Johann Balhorn, 16. yüzyılda, Leibzig'te yaşıyordu. Bir alfabe yayınladı. Bu kitapta, geleneğe uygun olarak öteki resimler arasında bir de horoz resmi vardı; Ama, horoz resmi m a h m u z s u z çizilmişti ve yanına iki yumurta konulmuştu! O zamandan beri,metni,ilk halinden daha kötü bir duruma getiren 'düzeltmelere', Almanlar Verballhornung derler".**

Yine, aynı broşürümüzün iç kısmında Lenin'den bir başka alıntı vardı:

> **"Kuşkusuz, her insanın bir soruna yaklaşma yolunu istediği gibi seçebilmesi kutsal bir haktır. Ama, insan,ciddi ve dürüst bir yaklaşımı, dürüst olmayandan ayırtetmek zorundadır".**

b-Oportünizme en somut örnek:"TKP".

70 küsur yıllık(!) "TKP"(şimdilerde "TBKP"olmuş)

de kendi yolunu seçerken elbette "özgür"dür. Zaten, "demokrasi" mücadelesi veren bu "ünlü Komünist Partisi"(ki, biz "TKP"nin tarihini de iyi bilmekteyiz), ciddi ve dürüst olan bir yaklaşımı, ciddi ve dürüst olmayandan ayırmak zorundadır. Biz, bunu istemek hakkına sahibiz. Çünkü, "TKP" herhalde bizi de "Milli Cephe" içinde görüyordur...

Ama, "TKP" bunu yapmıyor. Her zaman "imtiyazlı" bir "Komünist Partisi" olduğu için, ona giren ve çıkan(lar) herkes "nitelik" kazanmaktadır.

Fakat, şu bir gerçektir: "TKP" "mahmuzsuz bir horoz"dur ve yanında da birçok "yumurta" vardır...

Evet, bugün karşımızda ayan-beyan duran ve "çaldığım düdük" diyebilen "TKP" (diğer namı ile "TBKP") en önemli üretken ve pazarlıkçı oportünist bir merkezdir. Oportünizmin en büyüyğü ve babasıdır. Şimdi, tam "ehlileşmiş" ve açığa çıkmak için her türlü pazarlıklara girebilen bu "Komünist Partisi" ve eklentileri, başımıza bela kesilmişlerdir. Bu belanın teşhisi bizim için çok önemlidir.

"TKP"nin "TİP ile çiftleşmeden" önceki genel siyasal hedeflerine bakarsak, bu hedeflerinden nasıl ç a r k e t t i ğ i n i açıkca görürüz. Böylece, çelişmelerini belirleyebiliriz ve program hedeflerine yönelik eleştiriler yapabilir, somut tesbitlere ulaşabiliriz..

c-"TKP"nin genel siyasi ve stratejik hedefleri.

Her nedense, 1970 'lerde "TİP"in legal platformda yürütüldüğü bir dönemde "illegal" olan **"TKP" (şimdi birlikteler !), görüşlerini açıklamak zorunda kalmış.** Biz, "TKP" ile ilgili değerlendirmeye bu noktadan başlamak istiyoruz. Çünkü,bugünkü "TBKP" oluşumu önermeleriyle "TİP"in legalitesi olayını

yeniden ve üstelik daha da geride gündeme getirmektedir.

S.Üstüngel "yoldaş"ın "GÜNÜMÜZDE TKP" adlı kitabına şu "ÖNSÖZ" konulmuş:

> **"Türkiye Komünist partisi yurt çapında yükseliyor. Hergün yeni yeni parti komiteleri, taban örgütleri(hücreler) kuruluyor. Militanlar savaşı, işçi sınıfına(abç),fabrikaların içine yöneliyor. Parti safları, TKP'nin devrimci canlılık ve savaşkan(abç) geleneğine yaraşır genç komünistlerle doluyor. Partimizin yeni eylem programı, devrim mücadelesinde yolumuzu aydınlatıyor. TKP, dar boğazdan sıyrılıyor.**
>
> **Bu gelişme Üstüngel yoldaşın bu kitaba aldığımız dört yazısı ile yakından ve sımsıkı bağlıdır. Parti-içi ve parti-dışı tartışmalarda, Leninci ilkelerin(abç) kitaplardan yaşama geçmesi yolunda Üstüngel yoldaşın bu dört yazısının büyük önemi vardır".**

Kitabın "önsöz"ündeki anlayışa bakılırsa, o günlerin İegal (daha doğrusu yarı legal) "TİP"i ile "TKP"nin gelişmesi iç-içe geçirilmiştir. Bugün **"TBKP"** girişimi ile "TKP" yönetimindeki "TİP"liler de gözönüne alınırsa, Üstüngel "yoldaş" ile "önsöz" yazıcılarının neyi kastettikleri rahatça anlaşılır. Çünkü, o günlerde "TKP" dışarıda adeta köhnemişti. Hatta, "TİP" tarafından da (büyük bölümünce) reddediliyordu..

Yazıların tarihlerine baktığımız zaman, "önsöz"e konulan "büyüme" teorileri gerçekle bağdaşmamaktadır. Kavramlar ise, tam bir oportünizm'dir. Öyleki, "TİP" legalitesinin (o günlerde,yani 1970'ler sonrası "TİP") Marksist-Leninist kalıplara sığdırıla-

rak "kapmanın" açık telaşı görülmektedir. Ayrıca, "TİP" ayrışması ve 1968 yılları gelişen "muhalefet"in kanalize edilmesi amaçlanmaktadır.Oysa, biri parlamento içi, biri, dışı bir yapıdadır.. Altını çizdiğimiz "işçi sınıfı, savaşkan gelenek, Leninci ilkeler vb..." hepsi birer kandırmacadır ve "önsöz" bir abartma olarak durmaktadır. O günkü gelişmelere baktığımız zaman bunu rahtlıkla görebiliriz.

aa-"MİLLİ BURJUVAZİ ve GÜÇBİRLİĞİ" anlayışı:

Yazılardan ilki, "BAŞ DÜŞMAN, BAŞ TEHLİKE ve GÜÇBİRLİĞİ" başlığını taşıyor. Ancak, ilk bakışta ismi gibi çarpıcı bir içeriği yok. Tersine, "her şeyi kabullenir" bir pragmatizmi simgeliyor.

Kitabın 24-25. sahifelerine denk düşen bölümde, ilginç bir tesbitle S. Üstüngel "yoldaş" "TKP" anlayışını alt-üst ettiğinin "farkında" bile değil!

Üstüngel şöyle diyor:

> "Memlekette burjuvazinin içindeki ayrılma ve ayrışmayı göremiyenler, yahut görmemezlikten gelenler:'Türkiye'de bir milli burjuvazi koydunsa bul' diyorlar"...

Oysa, kendi stratejilerini böyle bir belirlemeye oturtmaya çalışan siyasal hareketlere (örneğin:"MDD") yıllarca "TKP"nin saldırısı vardı. Bu konuda özellikle, "TİP"in görüşlerinin yeniden tekrar tekrar okunması gerekmektedir. Burjuvazi için "TKP"nin tezleri birdenbire nasıl da değişmiş! Belki, "şartlar" böyle gerektirmektedir...

Üstüngel devam ediyor ve "Bazılarının" "Milli burjuvazi de 'CHP'de çoktan ununu elemiş, eleğini asmıştır'dediklerini" kınıyor ve şu belirlemeyi yapmaktan çekinmiyor:

"Bu ters görüşler Amerikan boyunduruğuna karşı, onunla bağlı faşist diktatora tehlikesine karşı,gericiliğe karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve barış için savaşta bütün ulusal güçlerin (abç) örgütlerin, akımların(abç) **Milli Demokratik cephe**'de birleşme direnişlerini baltalar".

Bay Üstüngel'in bu önerisi "TKP" içindeki "muhalefetin" tezlerine katılmak anlamındadır. Üstüngel bununla da yetinmiyor ve şöyle devam ediyor:

"Burjuvazi'nin hepsini bir kaba doldurmak, onun ayrıntı ve ayrışma sürecini görmemek, milli burjuvazinin kendisine özgü iki birbirine aykırı(abç) yönünü görmemek hatasını doğuruyor".

Üstüngel'in bunu kime söylediği belli değildir. Burjuvazinin bu kanadı için önerme yapmakta Üstüngel "özgür"dür. Hatta, böyle bir "yanı" görebildiği için,ona belli bir program çıkarmak görevini de yerine getirebilir. Tekellerin Türkiye üzerindeki cebelleşmelerini unutarak bu lafları söylemek, bizce saf bir oportünizm'dir. Bundan daha önemlisi de Üstüngel'in bu görüşünü bağlamak istediği noktadır. Aynı yazıda Atatürk'e dizilen övgüler bunu göstermektedir. Herhalde, Atatürk,Milli burjuvazi'nin "temsilcisi" olarak görülmektedir. Çünkü, O, "TKP" ce "Ulusal kurtuluşçu"dur!...

bb-"ULUSAL BAĞIMSIZLIK" ve "TKP"nin ATATÜRKÇÜLÜĞÜ:

Yazının bir yerinde Atatürk'e şöyle sahiplenilmektedir;

"...bu anti-komünist kampanyayı, AP yöneti-

cileri,barış düşmanları, Atatürk'e karşı, onun savunduğu ileri ilkelere karşı, onun anti-emperyalist, anti-feodal yönüne karşı saldırılarla yanyana yürütüyorlar. Atatürk'ün ilerici gençliğe öğütlerini(abç) yayanlara karşı Bornova savcılığının soruşturma,kovuşturma açması,aslında gericilerin Atatürk'ü yargılamak, onu mahkum etmek çabalarından başka bir şey değildir".

Yine,

"...Atatürk'ün: 'Yurtta Barış, Cihanda Barış' ilke ve ülküsü(abç) doğrudan doğruya NATO! culuk politikasıyla kenara itilmiş bulunuyor" (s:27) .

denilmektedir...

"TKP"nin dış politika hedeflerine de diyecek yok! Ama, Atatürk'ü "ilerici, devrimci" olarak sunmasına karşı söylenecek çok şey vardır. Çünkü, Atatürk, gerici, Anti-Kürt ve Anti-Komünist biriydi ve bunu en iyi biçimde de uyguladı. Uygulamasının başarılarını "TKP"nin yapısında da görmek mümkün. O kadar başarılı bir Atatürkçü ideoloji sunulmuştur ki,"bizim komünistlerimiz" bu ideolojinin etkisinden 70 küsur yıldır hala kurtulamamışlardır.Bu yerde biraz olsun düşünmek ve "taşınmak" gerekmez mi? Böyle bir Komünist strateji olur mu?..

S.Üstüngel yazısının ileri bölümünde daha da büyük "yumurtalar" yumurtlamaktadır:

"...Bütün bunlar yurtsever güçlerin, politik parti ve örgütlerin, ilerici akımların Milli Demokratik Cephede belli bir minimum(abç) program üzerinde anlaşmaları, birleşmeleri için gerekli ortamı, koşulları hazırlamış bulunuyor" diyor..

Böylece, toplumsal olarak "ilericiler ve gericiler" ayrımını nesnel olarak yapıyor ve kendisi de "ilericilerin" yanında saf tutuyor. Seneler sonrasında "Mülteci faaliyetlerinde" bu gericiler dediği odakla da biraraya gelmesini "ihmal" etmedi. Herhalde bütün bu zikzaklar, oldukça şaşırtıcı olmuştur!..

Üstüngel "TKP"nin gerçek yüzünü gizleyemiyor;

> **"...Partimizin kurucusu M.Suphi, 1920 yılında Mustafa Kemal (Atatürk'ün daha devrimci hali!-bizim-)'e (Atatürk'e) yazdığı mektuplarda,Atatürk'ün yazdığı mektuplarına verdiği cevaplarda: milli güçlerin emperyalizme, gericiliğe karşı tek cephe olmaları zorunluluğunu belirtmiştir. Kuva-i milliye, o zamanki tek cepheydi. TKP, bu cepheyi yalnız sözle değil, silahla, binlerce komünistin Sakarya-lar'da, Dumlupınarlar'da, Anadolu topraklarında döktükleri kanlarla savunmuştur. Binlerce komünist bu uğurda zindanlarda ömür çürütmüştür".**

Elhak böyledir. "TKP"nin burjuvazinin yanında saf tuttuğu bellidir. Silahlı mücadele verip vermediği açık değil. Ama, unutulmasın ki,Kürt ulusunun celladları da bu Kuvvayi Milliye neferleriydi. Ola ki, "TKP"liler Kürdistan'daki zulüm ve işkencenin büyük bölümüne "Atatürk İlericiliği" adına katılmışlardır. O "yüzlerce komünist" bizce ulusal kurtuluşumuzun katilleridir. Mücadelemizin sebepsiz ve yıllarca **tecrit** ve **ertelenmesini** de sağlamışlardır... Tarih böyle yazmaktadır. Ve ne kadar yaranılırsa yaranılsın, "Komünistler" o "ulusal kurtuluş" denilen savaşta, emperyalizme ve gericiliğe karşı değil, resmen ve alenen emperyalist güçlerin yanında mazlum halklara karşı savaşmışlardır. Bu mazlumların başında da Kürt ulusu gelmektedir. Bizce,

"döktükleri" kanlar da boşunadır. 70 küsur yıldır bu "boşunalık" için ortalıktadırlar...

"Önsöz" de belirtilen "ÖNEM" de herhalde buradan kaynaklanıyor.

d-"TKP"nin "Tarihsel rolü ve ödevi".

İkinci yazısında bay Üstüngel, "TKP'nin TARİHSEL ROLÜ ve ÖDEVİ" başlığı altında Çekoslovakya olayları ve gençlik sorunlarına değinmektedir.

aa-ÇEKOSLOVAKYA OLAYLARI:

"Çekoslovakya Olayları ve Gerçek"(sahife:35) başlığı altında, o günlerde Çekoslovakya'nın Sovyetler tarafından işgalini protesto edenler ve eleştirenleri "Sovyet düşmanı ve NATO'cu" olarak suçlamaktadır. Elbette, bugün bu suçlama ciddi bir öz-eleştiriyi gerektirmektedir.Bugün meydana gelen durum karşısında herhalde bu suçlamanın tam tersi söylenecektir. "Prag Baharı" olarak adlandırılan kanlı olaylar Türkiye'de mümkün olduğu kadar gizlenmiş ve Sovyet işgali rasyonalleştirilip, haklı çıkarılmıştı. Bugün "TBKP" yöneticileri (Eski "TİP" ve "TKP" yöneticileri) olanlar, 1968 yılında Aybar'ın ("TİP" başkanı) Çekoslovakya olayları ile ilgili belirlemelerine şiddetle karşı çıkmışlar ve bu nedenle Aybar'ı "afaroz" etmişlerdi. Aybar diyordu ki, "sosyalizm zorla, tanklarla kurulamaz"... Bugün H.Kutlu ve N. Sargın (N. Sargın Aybar'ın Genel sekreteri idi) ise, daha usturuplu bir eda ile ve yıllar sonra "sosyalizmin hümanist özünün yokedilmesi, sosyalizmin bunalımında önemli rol oynamıştır" demektedirler... 4 temmuz 1989 tarihli Cumhuriyet Gazetesinin "Sosyalist ülkelerdeki son gelişmeler ve Marksizm üzerine güncel tartışmalar" ile ilgili sorularına

şimdi böyle cevap vermektedirler...

bb-1968 GENÇLİK OLAYLARI:

1968 Gençlik Olayları ile ilgili belirlemeler ise, demegoji ve usturuplu yalana dayanmaktadır. Oportünist yan ise gizlenememektedir. Bu dönemin gençlik olayları ile ilgili Üstüngel'in belirlemelerine geçmeden önce, kısaca o dönemin bazı özelliklerini belirtmekte yarar vardır...

Bilindiği gibi, 1968 Olayları tüm Avrupa'yı sarmış ve Türkiye'yi de etkisi altına almıştı. Bendit ve Rudi gibi gençlik liderlerinin adları ile anılan, Fransa ve Almanya'daki başkaldırılar, düzene karşı tehlikeli boyutlara ulaşmış ve o günlerde,Türkiye'deki gençlik eylemlerine de sıçramıştı. 6. Filo'ya karşı "direnmeler",aktif eylemler ve bombalı saldırılar başlamıştı. O zaman "TİP" gençliği ise, p a s i f bir tutum içindeydi. "TİP" bu gelişmeleri "küçük burjuvazinin tatminsizlikleri" olarak yorumluyor ve suçluyordu... "TİP", emrindeki FKF(Fikir Kulüpleri Federasyonu)'ye verdiği direktiflerde, "Amerikan emperyalizmine ve 6. filo'ya karşı pasif direnme yapılacak" diyordu...

"TİP", kendi içindeki aktif unsurları **tecrit** ederek, **ihraç**'a götürdüğü sırada ,**"MDD"** muhalefeti başvermişti. Bu muhalefetin de desteği ile FKF dışarıda tutularak **"DEV-GÜÇ"** (Devrimci Güç birliği) oluşturulmuştu... 27 Mayısçı'lardan tutun da, hemen hemen her gruptan birçok unsur ve örgüt bu yapının içinde yer almaya başladı. FKF de, "TİP"e muhalefet eden grup tarafından "DEV-GÜÇ" düzeyine çekiliyordu. Örneğin; Orta-Doğu Teknik Üniversitesi Fikir Kulübü, FKF'den ayrı ve kendi başına buyruk "DEV-GÜÇ"e girmiş ve temsil edilmişti... Görünen yanı ile K.Kaplan ve M. Ataklı "paşaların", görün-

meyen yanı ile ise, M.Belli'nin "emir ve kumandasında" (Anti-TİP ve Anti-TKP), parlamento dışı ve radikal sol gruplar sokağa "çıkmış"lardı.. Bunun arkasında ise,açıkca "cunta" ve askerlerin potin sesleri vardı...

Gele gele 12 mart müdahalesi geldi ve sonuçlarını da ibret ve nefretle hep birlikte gördük... Ama, "TİP" kanadı arlanmadı, utanmadı... Yine, bildiği şeyleri okumaya devam etti.("FKF ve DEV-GÜÇ" ile ilgili yeri geldiği zaman değerlendirme ve tartışma mutlaka yapılmalıdır.)

Üstüngel'in belirlemelerine devam edelim.

Üstüngel,"TKP"nin "Tarihsel Rolü ve Ödevi"ni şöyle belirliyor:

> "TKP, burjuvazinin bu manevralarına karşı savaşmak, ilerici gençliği uyarmak, öğrenci gençlik eylemlerini var gücüyle desteklemek, işçi ve gençlik hareketlerini Amerikan köleliğine karşı demokrasi, ulusal bağımsızlık, barış uğrunda yürütülen savaşta birleştirmek zorundadır"...

Evet, gençlik "birleşmişti", ama "TKP"nin dışında bir birleşmeydi bu. Öyle bir yere gelindi ki,"TİP"liler (birkaç eksiği ile) oportünist damgası ile "FKF" (yeni adı ile "DEV-GENÇ")den dövülüp, kovuldular. İhraç edildiler... O zaman, "savaşkan TKP"li ve "TİP"liler ortalıkta görünmüyorlardı...

Bu dönem, aynı zamanda yeni gelişmeler de yarattı. Türkiye'deki gençlik içinde "DEV-GENÇ" olayı devreye girdi. Daha sonraki dönemlerde ise, "DEV-GENÇ" değişik bir tarzda yeniden gündeme geldi..."DEV-GENÇ" olayı önemli tarihsel bir olgu olarak durmaktadır...

cc-"ULUSAL HÜKÜMET","ZORLA ASİMİLASYON" ve KÜRTLER:

Üstüngel'in sözünü ettiğimiz ikinci yazısının sonuna doğru, küçücük bir biçimde şunlar yer almaktadır:

"Ulusal Demokratik Cephe'ye dayanan bir hükümet".

Evet, böyle bir hükümet önerisi "MDD"ciler tarafından da öneriliyordu. Ve 12 Mart Müdahalesi'nin "cicim ayında", böyle bir hükümet ha kuruldu, ha kurulacak da oldu... İçinde,eski "Komünist"lerden yeni "Devrimci"lere kadar birçok kimse de vardı. 11 Mart 1971 günü, babası(o zaman Samsun Valisi idi) ile görüşüp dönen S. Kuray; "12 Mart sabahı müdahale olacak" demişti... Bu bilgi üzerine cezaevinde bir "kıyamet kopmuş", "Ulusal Hükümet yanlıları" marşlar söylemeye ve slogan atmaya başlamışlardı!..Ankara Merkez Cezaevi (bugün "TBKP liderlerini ağırlıyor!..),bu seslerden inlemişti!..Gerçekten 12 Mart günü müdahale olmuştu...

O zaman bağırıp çağıranlar arasında yalnız S. kuray değil, "Ulusal Hükümet"te Bakanlığı tartışılan eski "DEV-GENÇ" Başkanı A. Sarp'tan tutunda, M. Çamkıran'a kadar herkes vardı!.. Kürtler ise, birkaç kişi ile, bir kenarda bu "Ulusal Hükümetin Devrimciliği"ni merakla bekliyorlardı. Şimdi siz,

> "Kürtlerin ve ötekilerin demokratik haklarını tanıyacak, bunları zorla eritme politikasına son verecek bir hükümet,bağımsız, başına buyruk, gelişen, kalkınan Türkiye'yi,demokratik Türkiye'yi savunan bir hükümet",

diyorsunuz...

Bir kere, "Kürtler ve ötekiler" diye bir kavram kullanamazsınız. Kürtler bir **ulustur**, ötekiler ise, sizin "bileşiminiz"de azınlık. Kürdistan diye bir **ülke** vardır ve Türkiye'den ayrı düşünülmelidir. "Kürtlerin ve ötekilerin" haklarını koruyan "ulusal bir hükümet" olamaz... Siz, "Marksist-Leninist" olduğunuzu söylüyorsunuz, hem de "Komünist" bir partisiniz... Bu tür belirlemeler ayıp olmuyor mu? Kürtlerin en azından Kendi kaderini Kendisinin Belirlemesini savunmak, her şartta savunmak; Bağımsız Devletini Kurma Hakkı da içinde olmak üzere, **ayrılma hakkı**'nı teslim etmek zorunda değil misiniz?

Bütün bunlara rağmen, "TKP serbest çalışmalı" başlığı altında "Leninci ilkeler TKP'nin program ve tüzüğüne temel olmuştur. Bu ilkeler onun savaş eylemlerine ışık tutar, savaşında ona klavuzluk eder" diyorsunuz...

İkincisi; "zorla asimilasyon" diye bir kavram üretiyorsunuz... Zaten, senelerdir "doğal asimilasyon" taraflısı olduğunuzu biliyoruz. Bunu, "Kapitalizmin Gelişmesi Yasası" na bağlıyorsunuz. "TİP" de aynen böyleydi. Ama,şimdi H.Kutlu,senelerdir olanaklarından yararlanarak, Avrupa'larda rahat rahat "Komünist" mücadele yapmasını sağlayan bir kapıya "ihanet" ederek, "Bulgaristan'da Türk kökenli Bulgar vatandaşlarına yapılan uygulamalar..." diyor!

("sosyalist ülkelerdeki son gelişmeler ve Marksizm üzerine güncel tartışmalar" Cumhuriyet, 4 Temmuz 1989). Peki, neden savunduğunuz ve "tımar" edildiğiniz bir "sosyalist devlet"in "doğal asimilasyonu"nu savunmuyor sunuz?..

e-"Başı Çeken Devrimci Güç".

S.Üstüngel, "BAŞI ÇEKEN DEVRİMCİ GÜÇ" diyerek gerçekleri çarpıtmaktadır:

"TMGT ve 40 kadar öğrenci örgütü 1969 yılını yabancı sermayelere karşı savaş yılı(abç) ilan etti"... Hayır bay Üstüngel ! Olaylar hiç sizin belirlemeniz gibi gelişmedi, ve "yabancı sermayelere karşı da eylem olmadı. Siz, "yabancı sermayelere" kılıfını geçirip ve "TKP" potansiyeli içinde göstermeye çalışarak, "Komünist" bir anlayışı yaygınlaştırdığını sanıyorsunuz. Ama, nafile!..

Birincisi; O "yabancı sermayelere" karşı girişilen eylemler içirnde "TİP" gençliği yoktu.

İkincisi; "TKP" ise, ismi var kendisi yok bir düzeydeydi.

O günlerde gelişen olaylar ise özetle şöyleydi:

Evet, 1968 ve sonrası gençliğin (özellikle üniversite gençliğinin) sokakları doldurduğu ve Demirel'in de "Sokaklar yürümekle aşınmaz" dediği yıllardı.Yargıtay Üyeleri de dahil,herkes "sokak"lardaydı... Ama, Gençlik, "yabancı sermayelere" karşı mücadele etmiyordu.

(...)

Üstüngel'in bahsettiği **TMGT** ise, 4 kuruluşun (birbirinden ilgisiz) yönetiminde birleştiği,Konfederasyon tipi bir örgüttü... Gençlik örgütü değildi ve üniversitede de tabanı yoktu. TMTF(Türkiye Milli Talebe Federasyonu), Teksif Sendikası, Türkiye Kadınlar Birliği ve İzciler Birliği'nden oluşmuş ve yönetiminde CHP'lilerin egemen oldukları bir örgüttü... Ancak,son dönemlerde (1968-69 yılları) "DEV-GÜÇ"(Devrimci Güç Birliği)'e girmiş ve bu oluşumdan oldukça etkilenmişti!..

Ayrıca, FKF de, üniversitedeki TMTF tabanını ve yer yer de yönetimini ele geçirmişti("TİP" Genel merkezi'nin emri üzerine)...Bu, "ele geçirme", aynı zamanda FKF potansiyelini üniversite de egemen kılmış, hatta bir yerde birleşik hale getirmişti. Uygulanan yanlış taktikler sonucu, bu farklı örgütsel yapıları ayırtetmek zorlaşmıştı...Tabandaki sosyalist nitelikli gençlik de, ayıredici özelliklerin ortaya çıkarılması için baskı yapıyordu.

Dönemin başlıca iki özelliği vardı:

Birincisi;FKF ortadan kalktı ve yerineDEV-GENÇ adıyla ve niteliksel olarak yeni bir örgütlenme geçti..**İkincisi;**ve önemlisi, Kürt gençliği ayrı bir örgütlenmeye (DDKO) geçti...

Bay Üstüngel tüm bunları kulak ardı ediyor ve bilmemezlikten geliyor. Çünkü, o dönemin hemen hemen tüm gençlik hareketlerine DEV-GENÇ ve DDKO'lar egemendiler.

O günlerde üniversite de birçok kanlı olaylar yaşanıyordu. DEV-GENÇ'in cuntayı çağıran ve çağırmayan kanatlarının çatışması gün geçtikçe büyüyordu(Ki, ileride bu kanatlar ayrı ayrı partilere dönüştüler...).Ancak, cuntayı çağıran kanadın egemenliği görülüyordu.Örneğin;Ankara da düzenlenen bir DEV-GENÇ mitingini cuntacı kanat liderleri, diğer grup yöneticilerinin elinden kapıp yönlendirmişler ve Kızılay'a götürmüşlerdi. Burada büyük olaylar gerçekleşmişti!...

Önemli bir olay da şuydu:İstanbul'daDÖB(Devrimci Öğrenci Birliği) adıyla kurulan örgütün durumuydu. D. Gezmiş ve arkadaşları tarafındanAnti-TİP(Türkiye İşçi Partisi) ve parlamento dışı bir "hareket" olarak çalışmaya başlamıştı.(...) 11 kurucusu ile sonuna kadar aynen kalan bu örgüt, İstanbul Üniversite olaylarında, dolaylı ya da direkt etkiliydi ve

büyük ölçüde de egemenlik kuruyordu!..Bu örgütün içinde kurucu olan ve etkin posizyonlarda bulunan iki DDKO kurucusu da vardı. Daha sonra DDKO'nun gelişmesi sürecinde fiili olarak geri çekilmişlerdi.. "DÖB", "TİP" ve yandaşlarını oportünizm ile suçluyordu... İ. Selçuk ve İ. Soysal gibi yazar takımının ideolojik önder olarak görünmelerine rağmen, "DÖB" arkasına M. Ataklı ve K. Kaplan gibi 27 Mayısçı'ları almıştı ve bunlar tarafından yönetiliyordu. "DEV-GÜÇ" oluşumunun en önemli ayaklarından biri "DÖB"tü!..

D. Perinçek'te "DEV-GÜÇ" içindeydi ve "FKF"yi bu yörüngeye çekmek için her çabayı da harcadı. Cunta'cılar, D.Perinçek'i her yanıyla pohpohlamayı da ihmal etmiyorlardı!..

Ayrıca, sesleri çıkmayan ve heryerden kovulan "Sosyalist Gençlik Örgütü"("TİP" yanlıları) de kurulmuştu... Bugün "TBKP" yöneticilerinin büyük bölümü bu örgüt içindeydiler...

(...)

Yani, gençlik eylemleri tamamen üniversitedeki sağ-sol (bir de sol'un kendi hesaplaşması) çatışmasıydı ve parlamento dışı sol'un cunta eylemleriydi...

Sayın Üstüngel, 1968-1969 Gençlik Eylemleri, görünen yanıyla bir yerlerden merkezi olarak yönlendiriliyordu ve yönetiliyordu. Bunun en açık örneği Ankara'da D.Avcıoğlu ve yanındaki Kurmay subaylarla yaptığı "Gençlik eylemlerinin değerlendirilmesi" toplantısı oldu. Bu toplantıya 42 Gençlik lideri katılmıştı ve içinde TMGT yöneticileri de vardı. Toplantı da D. Avcıoğlu, "Gençlik kendi başının çaresine bakmalıdır. Parlamento kokuşmuştur ve 'TİP'ten medet yoktur..." diyordu..Böylece Cunta'cı eylemlerin üst ideolojik yapısı belirleniyor-

du. Yakın zamanda "Ziver Bey Köşkü" ile ilgili cuntacıların "anı ve hatıratlarının" gözlerden uzak tartışmalarında; "İstanbul Üniversitesinde asker kılıklı unsurların dolaştırılması dikkatleri çekiyor, bizzat üniversite gençlerinden adamlarımızı seçelim" belirlemesi, "DÖB"ün kuruluş ve TMGT'nin devreye sokulmasına denk düşmektedir. "DEV-GÜÇ" olayı da bunun merkezi organisazyonudur..Sağ'ın çatışma alanına gelmesi de bu aşamada gerçekleşti..Şunu da ekleyelim, bu oyunu bir ölçüde bozan yalnız DDKO olmuştur. Hesap edilmeyen bir olgu olarak gündeme gelmişti...

(...)

Yani bu eylemler "Yabancı sermayelere" karşı eylemler değildi ve 6. Filo'ya karşı girişilen eylemler ise, bu yapının gençliği sokakta tutabilmesi manevrasıydı. Anti-emperyalist muhtevası bile bugün tartışma konusudur!..TMGT lokallerinin "karargah" seçilmesi potansiyeli kısa sürede CHP yanına çekti ve çok başarılı da oldu..

Siz, sağ gençlik örgütlerinden de söz etmiyorsunuz. Oysa, MTTB gibi örgütlerin çatışma alanına sokulmaları, ileri dönemlerde sağ gençliğin nasıl kemikleşerek, faşist hareketin tabanını oluşturduğu da önemli bir olgu olarak durmaktadır..

Bir de DDKO'lardan hiç bahsetmiyorsunuz. Dönemin en önemli özelliklerinden biri olarak DDKO'ları neden bu potansiyel içinde düşünmediğiniz dikkat çekicidir! Yoksa Kürt gençliği "yabancı sermayelere karşı değil miydi? "Kürtler ve ötekiler" sizin için yeterli mi sayıldı?..Siz, yalnız, Kürt gençliğini değil, "ulusal birlikten" söz ederken "Komünist Partisi ulusal bağımsızlık direnişinin ön sıralarında yer alıyor" diyerek, Kürt komünistlerini de "ayrılıkçı" gösterip safdışı bırakıyorsunuz...

f-"Sömürgecilik" ve "Ulusal Bağımsızlık".

S.Üstüngel "Sömürgeciliğe karşı" ise, şöyle demektedir:

"Sömürgeciliğe karşı direniş ulusal sorunun temeli, bağımsızlık ve kurtuluş hareketinin savaş alanıdır."

Gerçekten BRAVO!...

Ama, Üstüngel için ne sömürgecilik bellidir ne de sömürgeci olan güç...Ayrıca, emperyalizm ve kapitalizm kavramları dışında, neden sömürgecilik kavramının kullanılmasına ihtiyaç duyduğu da düşündürücüdür!..

Biz, Türk devleti sömürgeci bir devlettir diyoruz. Bunu açık olarak ifade ediyoruz. Bu nedenle, Sömürgeci Türk devletine karşı Kürt Ulusal Direnmeleri'nin haklı ve meşru olduğunu savunuyoruz. Bu görüşün ve mücadelenin komünistler tarafından kabul edilmesi ve desteklenmesi zorunludur diyoruz. Kürdistan'ın sömürgeleştirildiği; buna bağlı olarak askeri işgal altında tutulduğu açıktır ve tartışma bile yapılması gerekmez. Kürdistan'ın tüm yer-altı ve yer-üstü kaynakları talan edilmiş ve edilmektedir... Tüm enerji ve diğer kaynaklarının Türk devletince metropole transferi sağlanmaktadır. Üzerinde ağır baskı ve işkence uygulanan, Kürt ulusunun varlığı bile kabul edilmemektedir. Asimilasyon ve jenosid ile Türkleştirme politikası güdülmektedir. Kürdistan'daki ucuz iş gücü ve emek zorla Türklere satılmak zorunda bırakılmaktadır. Kürt ulusu mazlum bir ulustur, Türk sömürgeciliği tarafından köleleştirilmiştir. Bütün bunları hiç bir tahrifata başvurmadan teslim etmek zorunludur... Ama, Üstüngel, bütün bunları bırakınız kabul etmeyi, sorunu Türk halkı açısından ele almaktadır. Ve hedefi karartarak, çarpıtmaktadır.. Üstüngel, Türk halkının sömürgeciliğe karşı mücadele içinde

olması gerektiğini söylüyor.. Birçok yerde ve "TKP" programında kapitalizm ve ona karşı mücadeleden, sınıf savaşımından bahsedilmesine karşılık, Türk sömürgeciliğinin ters-yüz edilmesi de okkalı bir oportünizm'dir...

Bu anlayış altında yatan "manalı" ve "şaibeli" durum kendini belli etmede gecikmiyor.

Nitekim, yazısında bay Üstüngel şöyle diyor:

> "Kimileri de Kuvva-i Milliye günlerine dönelim, diyor. Evet, o günler halkımızın en şanlı savaş gelenekleriyle doludur.O savaşın olumlu bir yönü de bütün halkçı güçlerin bir ulusal savaş cephesinde omuz omuza vermiş olmasıdır".

Ne demek istiyorsunuz bay Üstüngel? Siz, O savaşta Kürdistan'ı sömürgeleştirdiniz. Ermeni ulusunu tarihten sildiniz. Ege Rumlarını yurtlarından ettiniz.. Kiminle, nasıl omuz omuza vermiştiniz, söyler misiniz?

Üstüngel devam ediyor:

> "Ama, işçi sınıfı, koşullar öyle getirdi ki, o aşamada, canla başla, direndiği halde hegemonyasını kuramadı. Halk, saldırıcıları ve emperyalistleri tutan padişah hükümetine karşı savaşarak ırmaklar gibi kan akıttı, düşmanları yendi. Ama egemenlik başkasında kaldı. Halkımızın savaş geleneklerine, devrimci, ilerici deneylerine bağlı kalmak başka, geri dönmek başka şeydir"...

Bu söylenenlere bakınız ve yorumlayınız!. Evet, Türk savaş geleneği var. Hem de kötü bir gelenek.

Talan ve yağma geleneğidir bu...Siz, bu birçok yanı ile Osmanlılıktan kalma gelenekleri mi öneriyor sunuz? Yoksa, TC'nin kurulmasından sonraki tarihsel süreci mi? "Tarihsel süreç te talihsiz bir dönem" diyerek; Kürtleri, Ermenileri ve sizin tabirinizle "ötekileri" imha eylemlerine mi gelenek diyorsunuz? Kuvvayi Milliye ruhunuza zaten diyecek yok. Bu, "TKP"nin miras ve geleneğidir!.. Siz Atatürk'e ilerici, devrimci diyorsunuz...

"Egemenlik" kimin elinde kaldı? Onun mücadelesine, Kuvvayi Milliye ruhuna ve cephesine övgüler yaptınız da ne oldu?

Aslında bu, kendi kendinizi tamı tamına bir anlatımınızdan başka birşey değildir...

g-Suçlamalar ve "TİP"ne övgü.

Üstüngel, son yazısında "LİKİDATÖR-AKIMLARLA SAVAŞ" başlığı altında birçok unsura çamur atmaktadır. Bunlar arasında Dr. KIVILCIMLI'ya kadar herkes var...Bu unsurları savunmak bize düşmez. Dr.KIVILCIMLI da dahil adı geçen unsurların çoğunluğu bu suçlamaları gerekli biçimde cevaplamışlardır.Örneğin KIVILCIMLI, "Oportünizm Nedir?" adlı kitabında "TKP" ve "TİP" ne geniş yer ayırmıştır.

Biz, burada "TİP" ne dizilen "övgüler" üzerinde durmak istiyoruz.

Yazılar ilerledikçe Üstüngel "yoldaş" da ilerliyor. Hemen hemen herkese suçlama yönelttiği halde "TİP"ne "övgüler" dizmektedir...O zamanlar "sözlüsü" olan "TİP" ile ilgili belirlemelerinde Ona "gül kondurmuyor". Ama, "kadı kızında da kusur olur" misali şunları söylemekten de geri durmuyor:

"...yığınlara, yığın örgütlerine inme girişimini yanlış anlayanlar yok değildir. Kimi **yoldaşlar**(abç) tek tek de olsa, sendikaları, genellikle yığın örgütlerini parti örgütünden üstün tutma eğilimi gösteriyor. Böylesi bir yanlış görüş TİP'te de vardı.

Yoldaşlar,(abç) TİP'in olumlu ve olumsuz yönleri yok değildir. Olumlu yönü: sosyalizmi, bu ülküyü memleket çapında yaymaya yardım etmesidir. **Legal çalışma**(abç) yöntemlerini uygulamasıdır."

Bu dönem DİSK ile ilgili "TİP" içinde kargaşa ve tartışmaların olduğu dönemdir. Üstüngel "savaşı başkasına kaptırdı" diyor, ama "komünistler sendikaları sosyal-demokratlara kaptırdı" demiyor. Ve o günler DİSK'in kurulmasına karşı çıkıp, "TÜRK-İŞ içinde çalışma yapılmalıdır" diyen birçok unsurun "TİP"nden **ihraç** edildikleri günlerdir.. Bu unsurlar parti dışı muhalefetin işasını oluşturmuşlardır...

Yine, Üstüngel "TKP"nin "açık çalışması zorunlulu ğu"ndan söz etmektedir. "TİP"in olumlu yanı da "legal çalışma yöntemlerini uygulaması" olduğuna göre, "TKP"nin ne demek istediği açık belli olmakta dır.

Üstüngel "TİP"nin "olumsuz yönünü" de şöyle eleştiriyor:

"...adı İşçi partisi ama, kadroları küçük burjuva, aydın, esnaf,memurlarla doluydu. Fabrikalarda parti örgütü yoktu. Buna kanunlar engeldi. Ama,yalnız legal çalışmayı, anayasa var,parlamento var deyip burjuva yasalarına sığınmayı başa aldıkları için, gizli, illegal örgüt kurmaya yanaşmadı. Bütün bu olumsuz tutumlar çok pahalıya oturdu. TKP,bu **kardeş**(abç) partiye, üyeleri-

ne, elinden gelen yardımı esirgememektedir. Ama,yanlışlarını da eleştirmekten çekinmemektedir. Yıkıcı değil,yapıcı eleştirmeyi uygulamak borcumuzdur".

Evet, aynen böyledir! Bu sözler "kardeş" partinin o günlerde tam dağılma sürecine denk düşmektedir. Ve onun potansiyelini "TKP"ne oturtmanın planlamasıdır..Zaten, "TKP", hep böylesi dönemlerde ortaya aniden çıkıverir, başını uzatır ve sahiplenir.. 1974 döneminin yeni gelişmeleri karşısında, hazırlop bir biçimde hemen kolları sıvayan "TKP", 1980 sonrası "TİP"lileri yurt dışındaki "misafirperverliği" ile yutmuştur... Hani ne demişler "bir kahvenin bin yıl hatırı vardır"...Bugün meydana gelen "TBKP" oluşumu da "TKP"nin bu yanının en somut ürünüdür...

1970 öncesi "TİP"(70 sonrası "TİP" ise, zaten mirasyedidir!) birçok militanın Türkiye ve Kürdistan'ın birçok yerinde verdikleri dişe diş savaşla oluşmuştu. Emek ve alınteri ile kitlelere mal olmuştu. Eğer bu gelişmede emeği olmayanlar varsa, o da "TKP"liler ve bugünkü, "TBKP"lilerdi..."TKP" nin "kimin malını kime sattığı" belli değil!...

1970 öncesi "TİP"ni, "TKP"nin oportünizmi ve kaprisleri yedi...

"TKP", "TİP" eleştiriyor ve "safları, esnaf, memur vb.. ile doluydu" diyor. Peki, "TKP"nin "safları" kimlerden müteşekkildir. İşçilerden mi? Siz, "TİP"nin v ü c u d u üzerinde olan pir parti değil misiniz? Bütün kadrolarınız memur,aydın,öğrenci ve bürokratlardan oluşmuyor mu? Eğer bir zamanlar CHP ve şimdi SHP "safları"nda kamet bağlayan sosyal-demokrat s e n d i k a a ğ a l a r ı n ı düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz ...Onlar ki, 12 Eylüller'de

sıkıyönetim savcılarının önlerinde el-pençe divan durdular ve tutuklanmalarını gönüllü istediler. Şimdi herhalde "burjuva demokrasisi" mücadelesi veriyorlar!..SHP içinde "birlikler" kuruyorlar!...

"TİP'nin illegal çalışmayı önemsemediği" de yalandır..."TİP" kuruluş ve gelişmesinde yapısal olarak herzaman yarı legal kalmıştır ve kalmaya çabalamıştır. Bunu sizlerin **"el attığınız"** 1974'lerdeki "TİP" için belki söyleyebiliriz, ama, 1970 öncesi "TİP" tamamen farklı bir yapıdaydı..Başarıp başaramadığı tartışılabilir...

(...)

Legalite ve illegalite "TKP" açısından kişilerle özdeşleştirilmektedir. Örneğin; H.Kutlu'nun biyografisinde 1974'te "TKP"ye girdiği ve daha önceden de "TİP"nde çalıştığı belirtilmektedir. Böylece, H.Kutlu ile gizlenen ve yine onunla legalize olan bir anlayış egemen kılınmaktadır.

H.Kutlu çok kısa zamanda bu kez "TKP" Merkez Komitesi üyeliğine geliyor. Yıl 1975'tir. Ardından 1980 yılında da Türkiye sorumlusu oluyor. Yani, H.Kutlu "TİP"li iken "TİP illegaliteyi önemsememiş" tir, ama, "TKP"ye girince "TKP" hemencecik illegal oluvermiştir...

h-Üstüngel ve "Kürt Sorunu".

Üstüngel biraz daha "ilerliyerek" eski metinlerini daha iyi düzeltmekte, "Ulusal Soruna" da yeni yeni "bakışlar" getirmektedir.

Somuttan hep kaçarak getirilen bu yeni "bakışlar" daha "akıllı" düzeltmelerle doludur ve oportünizmi katlamaktadır...

"Kürt Sorunu, bu ulusal konu çok bileşiktir" diyor Üstüngel. Niye? Çünkü, 1974'lere gelinmiştir ve DDKO 'lar pratiği vardır. Kürdistan'da örgütlenmeler ve davalarda "TİP" dışlanmıştır. "TKP"nin ise, zaten adı ortalıkta yoktur. Bölgedeki gelişmeler, kitlesel gösteriler, 74 AF'fı ile dışarı çıkan kadrolar vb... Tüm bu nedenlerle Üstüngel daha da **kıvrak** bir oportünizm yapıyor ve geleneksel tavrı ile bu kez, Kürdistan'dan **"kadro devşirme"** olasılığını gözönünde tutuyor!..

Üstüngel diyor ki, "TKP"nin "Kürt halkına karşı tutumu, Leninci ilkelere göre, parti programına alınmıştır".. Hani, nerede? Leninci bir program "Kürtler ve ötekiler" mi demelidir? "Komünist Partisi, kurulduğu günden beri Kürt halkının savaşına, savına, davasına vargücüyle yardımcı olmuştur" diyerek de, yalana başvurmaktadır. Hiçbir zaman böyle bir "yardımı" olmamıştır. Ne zaman **oldu?** Atatürk zamanında mı, daha sonra mı? Kürdistan'da başkaldırıları, ulusal direnmeleri **"irticai hareketler"** olarak nitelendirip, devletin yanında yer aldığınızı kendi ağzınız ile kaç kez söylediniz... Programınızda da bu gayet açıktır. Kürt Ulusu'nun **Ayrılma Hakkını**, Kendi Kaderini Kendisinin Belirlemesi Hakkını "ayrımcılık" olarak suçlayarak, **DDKO**'lara "bölücü" damgasını siz vurmadınız mı? Mahkemelerdeki savunmalarınızda neler söylediniz? Şimdi geldiğiniz yerde ise, Türk burjuvazisi ile yapılmış pazarlık ve AT ile flörtünüz nedeniyle biraz "yumuşak"sınız.. Ayrıca, Kürt Ulusu ve Kürdistan Mücadelesi de kendini isbatlamış ve ortaya koymuştur. Kabullenmek zorundasınız... Kürtlere "bazı hakları verilsin" temelinde önermeleriniz Leninci ilkelere uymuyor bay üstüngel..

Şöyle bir belirleme yaparak nihayet ağzınızdaki baklayı çıkarıyorsunuz:

"Kürt halkının kurtuluş direnişini Türk halkının emperyalizme karşı, demokratik bir düzen, barış ve sosyalizm için olan savaşından ayırmamıştır"...İçinize Kürt Sorununu sindiremediğiniz bellidir.Kürt Ulusunun Mücadelesini Türk halkının mücadelesinin bir parçası olarak kabul edişinizi mi, Leninci ilke kabul ediyorsunuz?

Olmaz bay Üstüngel.. Kürt ulusu somut bir olgudur ve Kürdistan bir ülkedir. **Ayrılma hakkı kutsal'dır. Bağımsız-Demokratik-Birleşik** b i r K ü r d i s t a n v e Ö z g ü r b i r K ü r t u l u s u için belirleme yapınız. Korkmayınız. Yalnız belirleme yapmak da yetmez, bunu hayata geçirmek Komünistlerin boyunlarının borcudur. Biz buna bir şey daha ekliyoruz:**sosyalist Kürdistan...**

i-Üstüngel ve "Komünizm".

Üstüngel sonuç olarak şöyle diyor:

> "TKP'nin kurucularından Etem Nejat yoldaş, daha 1919'da, bakınız ne diyordu:'Komünizmi, Marksizmi Türkiye'de yayacağız! Uluslararası politikada biz uluslararası sosyalizmle yürümek zorundayız! Devrimlerin Devrimi Oktobr'u(abç) savunmak zorundayız. Proleter enternasyonalizmin bayrağı altında toplanmak bizi kurtuluşa götürecektir!' İşte, size somut biçimiyle Leninizm! Yaşasın Leninizm!"

"TKP"nin Türkiye'de Komünizmi yaymaktan ve Enternasyonalizm'den **ç a r k** ettiğinden bu yana çok oldu. Hoş, başından da böyleydi...H.Kutlu ve N.Sargın gibi kendiliklerinden "komünist"ler,

> "...kapitalist ülke komünist partilerinin **Komintern**'in bir seksiyonu(abç)olarak gereğinden fazla uzun süre çalışmalarını"

eleştirmektedirler ve

"...Ekim Sosyalist Devrimi'ni aynen yinelemek ne gerekli ne de olanaklıdır"

demektedirler bay Üstüngel!..

(...)

Siz mi, onlar mı? Hangisi doğru bay Üstüngel!... Sizden başlayan ve bugün devam eden tüm bu düzeltmeler, katmerli bir oportünizm değil de nedir?

(...)

•

-II-

"TKP" PROGRAM HEDEFLERİ ve OPORTÜNİZM

"TKP" program hedeflerinin büyük bölümüne ulaşılamadığı gibi, birçoğundan geriye de dönüldüğü görülmektedir.

Legalize olan bir yapının gereklerine uygun olarak, program hedeflerinin hemen hemen tümünden vazgeçilmiştir. "TKP" programının devrim,demokrasi,komünizm,ordu,ulusal sorun vb..gibi bölümlerinin incelenmesi, "TİP" yasalitesinin bir bütün olarak kabullenildiğini göstermektedir. Bu bölümde birçok çelişmelerle dolu "TKP" programını ele alacağız. Günün koşullarına uydurulmak istenen programda; ideolojik,teorik, siyasal yapı bir bütün olarak oportünizmle iç-içe'dir ve uygulanırlığını da kaybetmiştir.Oportünizm'in en son örneği de başvurulan "birleşme"dir...

"TKP" programının eleştirisi, "TİP' ile olan birleşmesi nedenleri ve "TBKP"nin anlaşılması bakımından fevkalade önemlidir.

a-"TKP"nin iktidar olma derdi hiç olmadı.

"TKP"nin bir devrim programı yoktur. Türkiye'de

iktidara aday olması da mümkün değildir. çünkü, "TKP böyle bir savaşım" vermemektedir.

Programında,

> "TKP, Marksizm-Leninizm öğretisine, Komünist ve işçi partilerinin 1957,1960, 1969 danışma toplantılarının prensip ve yargılarına, Proleter Enternasyonalizme bağlı"(bak:"TKP" programı,"TKP'nin Savaş Ödevi Üzerine"bölümü)olduğunu söylemesine rağmen,"TKP" ne bir Komünist partidir, ne de bir sınıf partisidir...Hele hele "TİP" ile "nikah"tan sonra,zaten oluşan "TBKP" ile hemen "birleşik" oluvermiştir. Hem geleneksel yapısı ve hem de karma aşı ile aldığı son biçimle, Türk burjuvazisinin temel program hedeflerinin yerine getirilmesi için seçilmiş, "ehlileştirilmiş" iyi bir "garnitör" durumuna gelmiştir. Bu görevi bihakkın yerine getirmek de hem usta, hem de "deney" sahibidir...Eğer bu görevini yerine getirmede gecikirse, başkalarına tarihsel "misyonunu" kaptırabilecektir!

aa-"TKP" SOSYALİZM'den TAM ÇARK ETMİŞTİR:

Resmen ve alenen sosyalizmden çark eden "TKP", zaten komünist değildi. Çünkü, "Yoldaş","Plenum" "Enternasyonal"vb... gibi kavramlar bir partiyi komünist etmez. Nihayet, "kardeş" Doğu Bloku partilerinin durumu da "TKP"nin Türkiye'de olsa olsa sosyal-demokrat bir parti olabileceğini göstermektedir. "TKP" program hedefleri bırakınız eski "TİP"ni, bugünkü SHP'nden bile geridedir...

"TKP" Marksist tüm kavramları kullanabilir,"değiştirebilir" ve "yorumlayabilir"...Bunda özgürdür. Ama, dürüst olmaya mecburdur ve "sol" potansiyeli burjuvaziye peşkeş çekemiyeceğini unutmamalıdır...

bb-"TKP" KAPİTALİST EKONOMİYİ KABUL-LENMİŞTİR:

Ekonomik olarak Türk burjuvazisinin liberal ekonomi programı kabullenilmiştir. "TKP"nin bu programın uygulanmasında yapacağı değişiklik ve Türk burjuvazisinin önermelerinden "ayrılığı" da yoktur. AT'da yerini almaya uğraşan Türkiye için topluluğun tüm önerileri kabul görmektedir. Bu işin gönüllü misyonerliğini "komünistler" yapmaktadırlar (ileride yeri geldikçe "TKP"nin ekonomik görüşlerine değinilecektir).

b-Düzen partisi olma ve burjuva demokrasisi.

Siyasal açıdan "TKP"nin diğer düzen partilerinden ayırtedici hiçbir özelliği kalmamıştır. Avrupa'da legaldir,Türkiye'de "izin" verilmezse, gizlenecektir... Durumu gayet açıktır. Ama, illegal değildir. Çünkü, Türkiye'de illegal olma ve mücadele etme başka birşeydir..Ehlileşip(henüz tam olmadığı söyleniyor ve bazılarını da kendisi ile birlikte ehlileştirmesi gerekiyor!)yerini legal olarak Türk burjuva parlamentosunda alacaktır.Zaten,sahiplendiği birçok sendika ağası da bu anda parlamentodalar.(İşçi sınıfının temsilcileri!) SHP'nin "sol grubu" olarak meclise postlarını sermişlerdir. Binlerce insanın ölümü, sakat kalması ve cezaevlerinde gün doldurmaları pahasına kendilerine "paye" verilmiş bu sendika ağalarının, birgün iplikleri mutlaka pazara çıkacaktır...

"TKP"nin bu yapısal durumunu belirleyen oy potansiyeli de bellidir. "TİP"nin potansiyelini aşamıyacaktır. Zaten, "TBKP" taktiği "TİP"nin legalitesine sahip olma düşüncesidir.

Artık net biçimde anlaşılmıştır ki, "TKP" ve

birleşimi Türkiye'de burjuva demokrasisini istemektedir. Mültecilikten de, Komünizmden de "bıkmış usanmış" haliyle, yapabileceği tek şey "oturmak" ve "yerleşmek"tir. Sorun bu anlayışta hedefini de bulmaktadır. Ancak,"TKP" böyle bir platformu sanki yeni keşfetmiş gibi öne sürmekte ve herkese de dayatmaktadır. Oysa, bu platform uluslararası bir dayatmadır. Her yanı ile görülmektedir. Başta Türk burjuvazisinin **tercihi** ve **programı**'dır. Bunun adını gizlemek "Komünist"lere yakışmaz!..

Burjuva demokrasisi'nin Türkiye'de yerleşmesi nasıl olur sorusuna gelince; temel bazı hakların kullanılabilmesi için, "yumuşak bir ortam" en azından herkesin istediği birşeydir ve pek o kadar anlaşılamıyacak birşey de değildir. Bizim açımızdan da sorun önemlidir. En azından biz bir ulusun (bu anlatıma "TKP"liler çok kızıyorlar!) temsilcileriyiz. Ülkemiz sınıflı bir toplumdur. Genel stratejimiz gereği Türk Devrimci Hareketleri(!) ve emekçi sınıfları ile olan ya da olması gereken ittifaklarımız nedeniyle, Türkiye'de bir burjuva demokrasisi en azından bizim ittifakçı saydığımız güçler açısından gereklidir. Ama, AT istiyor, ya da "TKP" yasallaşsın, herşey safdışı olsun diye, bir burjuva demokrasisi isteyemeyiz. Bu, herşeye rağmen değil, en azından asgari marksist bir program olarak ele alınmalıdır. Ama, temel ve vazgeçilmez de değildir. Ayrıca, gerek sendikal ve gerekse legal çalışma alanlarının genişlemesi ve rahatlaması açısından da, bu konuda demokratik bir mücadele yapılmalıdır...Bizleri anti-legalite bir yerde göstermeye gerek yoktur.

Bir önemli sorun da, Komünizmin, "TKP"ne tanrı vergisi olmadığı ve miras yoluyla devredilemiyeceğidir...Bizimde bir ülkemiz ve sınıflı toplumumuz vardır. Biz de azami programımız gereği, böyle bir

faaliyete gerek duyarız. Çünkü,Kürdistan kapitalist üretim ilişkilerinin egemen olduğu bir toplumdur(Bu konuda da yeri geldikçe gerekli açıklamalar yapılacaktır).

(...)

c-"TİP" legalitesine "EL Mahkum".

"TİP" legal çalışıyordu ve bu legalitenin biçimi de belliydi. "Demokratik" olma ve yasal çerçeve de çalışma anlayışı, "TİP"ni, yer yer aşırı derecede "efendi"leştirmişti(bu konuda Boran ve Aybar'ın birçok demeç ve yazılarına(!) bakılabilir).

Sovyetler Birliği'nin Türkiye ile ilgili açık görüş belirlemesi ile birlikte,bu legalite "TİP"ni meşrulaştıran bir yapıya ulaşmış, "TKP" ise silinmeye yüz tutmuştu. Eski "Komünist"ler "TİP"nin yapısına saldırıya geçmişlerdi...Aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin "TKP" tarafından **"öcü"** olarak tanıtılması da ortadan kalkmıştı. Yani,"TİP" süreci kendisinindi ve yeni bir süreçti...

Bugün "TKP", "TİP" içine(60'lı yıllarda ve yeni yeni oluşan "TİP" içine) eski ve köhnemiş yapısıyla girmeye uğraştığı dönemleri çook geride bırakmış ve "TİP"lileri(74 sonrası yeni "TİP"liler) önce yönetimine getirmiş ve sonra da onunla birleşmeye (!) girmiştir. Artık eski ve yeni "TİP"liler "TKP"ni bir mefta olarak adlandırmaktan vazgeçmişlerdir!

Özetle; "TİP" legalitesi bir bütün olarak "TKP"yi zaptetmiştir. "TKP"nin buna "Eli Mahkum"dur.Bu nedenlerle "TİP" ve "TKP" programları birlikte ele alınmalıdır.

Böylece,

"TKP"lilerin eleştirip küçümsemelerine ve "TİP"lilerin özenle ayrı durmalarına karşın,birbirleri ile

"yakınlıkları" açıkca anlaşılmaktadır. Daha önce "TİP"nin içinde olup, "TKP"ne geçince bir-iki yılda hemencecik "nitelik" değiştiren unsurlar, şimdi aşırı derecede "legal"leştiler. Boyları-bosları uzadı! Gazete manşetlerinde diğer partilerin yöneticileri gibi "esnek" ve "vakur" pozları çarşaf çarşaf çıkmaktadır. İyi bir "iş yapmanın" kendilerine verdiği "güven" içindeler.

H.Kutlu 65 küsur yıllık bir Program hedefi belirleyerek, "Demokratik Türkiye, Daha Güçlü TKP, 1920-1985" sloganı ile Partinin bilmem kaçıncı yılını kutluyor("Halkın Özlediği Demokrasi TKP'siz olmaz" Broşürü, "TKP" yayınları..)...Demek ki, "TİP"(eski ya da yeni) dönemi de "TKP"nin "şanlı geçmişine" dahil edilmektedir. Böylece, ortaya çıkan birçok program karmaşası kafaları karıştırmaktadır....

d-"TKP"nin Kürt Sorunu'ndaki "kıvraklığı".

Yıllardır, özellikle "TİP" saflarından beri "vuruşa vuruşa"(yanlış ya da doğru) bugünlere ulaşmış Kürt aydınlarının, bu teslimiyetçi "TKP" yapısına karşı söyleyecekleri çok şey vardır..

"Geçmiş zaman olur ki, hayali cihan değer" demişler. Bu vesile ile çok önemli gördüğümüz bir konuyu burada hatırlatmak istiyoruz. Bir zamanlar, (1970 öncesi) "TİP"in içine düştüğü "bunalım"ın atlatılması için klikler üstü bir yönetim önerilmiş ve bunun sonucu da M.A.Aslan Genel başkanlığa getirilmişti. Büyük heyecanla(!) bu göreve gelen ve 2-3 aylık kısa bir sürede gerekçesiz(!) istifa eden bu Genel başkanın, bazı "odak"larca götürülüp bizzat(!) "tehdit" edildiği söylenmişti!..Bu herhalde hatırlardadır...Ancak işin önemli olan bu yanını

değil, M.A.Aslan'ın istifasına bugün ""TBKP" yönetici kliğinin nasıl sevindiklerini hatırlamak bizi ürkütüyor...O zamanlar,bu, anti-Kürt niteliklerine ve hazmedememelerine yorumlanmıştı...

(...)

Bugün ben merkezci "TBKP" yönetimi, 1974'lerden sonra, yeni yeni oluşan "TİP"in kuruluşu sırasında da Kürt Sorunu'na karşı korkunç derecede saldırgandılar. Bu sorunu kökten reddediyorlardı.. Bu tavırlarını, oportünizmin genel karakteri gereği şimdi unutuvermiş görünmektedirler. Ama, biz unutmadık!..O zamanlar KÜRT Hareketini bir "veba" gibi görüyorlardı ve "lütfen bize bir daha bulaştırmayın" diyorlardı..."TİP" 4. **Kongresi**'nde kabul edilen **"HAKLAR TASARISI"** yüzünden "partinin kapatıldığı(1970 öncesi "TİP") ve bunun sorumluluğunun ise, "TİP" ve DDKO içindeki bazı Kürtlere ait" olduğunu söylüyorlardı...Yıllarca, Kürt Sorunu'na "milliyetçilik", "bölücülük" damgası vuranlar da bunlardı... Sıkı sıkıya yapıştıkları ve yasallaşmak için iyi bir korunak olarak seçilmiş "sendikacılar"ın bile, Kürt Sorununa nasıl yaklaştıklarını gördük. Kürt Sorunu ile ilgileri yüzünden arkadaşlarımız **"DİSK"**(biraz büyük yazalım!)'ndan kovulmadılar mı? Bizce, muhtevalarında bugün de pek büyük değişiklik yoktur... Bazı Kürt "aristokratları"nın "TBKP" içinde bulunmaları da durumu kotaramamıştır. Çünkü, Kürt Sorunu, onları da, yönetici kliği de aştı, "Komünist bir hareket" Kürt Sorunu'nun gerisinde kalıverdi...Hele hele son zamanlarda, Sovyetler Birliği'ndeki ulusal sorun ile ilgili gelişmeler, bu kıvrak oportünizmi tam şaşkına çevirmiş durumdadır.

Şimdi kan ve zulüm altında olan Kürdistan için kendi yasallaşmaları kadar birşeyler söylemek zahmetine kalkışanlar, devletin meydana getireceği

sonuçlardan sonra kendiliğinden uygulamaları kabul-lenecekler ve Kürdistan'ı **kendi programları için legal çalışma alanı** olarak seçeceklerdir. Eğer Anayasa izin verirse, parti levhalarını Kürdistan'a da asacaklardır!.. Böylece, burjuvazinin **meşrebine renk katacak**lardır. Bu "TKP" yasallaşması ve legalleşmesinin getireceği tehlikenin Kürdistan için boyutları gayet açıktır. Her gelişme karşısında yasallık ve devleti tutar yanları ile "şartlar böyle gerektiriyor" dan başka birşey söyleyemiyecek-lerdir. Birçok konuda toplantılar düzenleyen ve "laflar" edenler, Kürdistan'da olup-bitenler için **tek kelime** etmemektedirler... Devletin uygulamala-rı, GAP projesi, baskı-terör, CUDİ dağı olayları, Petrol arama ruhsatları, vb...ile ilgili bir **p r o - t e s t o** da bile bulunmadılar. Gelecek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin **terörizm** ile damga-lanması tehlikesini göstermektedir!.....

Bu ekol, Kürdistan Mücadelesi açısından, **yalnız** ideolojik ve teorik olarak değil, siyasal olarak **da** yenilgiye uğramıştır... Yıllarca bu yapı **içindeki** Kürdistanlıların böyle bir mücadeleyi **desteklemek** ve ona çalışmaktan ötürü günah ve veballeri **büyük**-tür ve bunun altından zor kalkabileceklerdir...

e-Bu ekol korkak ve kaçak vuruşmaktadır.

Genel yapıları gereği bu klik korkak ve kaçak bir gruptur. 1962-68 arası "TİP" çalışmalarını şöyle bir gözden geçirirsek bunu hemen görürüz. Örneğin; "TİP"in İstanbul ve İzmir Mitingleri, Akhisar Olayları, Afyon Mitingi, Eskişehir Parti Toplantısı Baskını, Antalya /Serik Toprak İşgalleri, 6. Filo'nun İzmir, İstanbul "Ziyaretleri", Parti Binalarının Baskın ve Tahrip Olayları, Üniversite Boykotları vb... Tüm bu olaylarda "yoldaş"larını bırakıp kaçanlar, ortalıkta görünmeyenler hep bu

kiliğin adamlarıydı. Hatta,"MDD" Hareketi karşısında "TİP" ve "Sosyalist Gençlik Örgütü"nün toplantılarını güvenceye almak yolunda polise haber vermeleri, afiş asma ve bildiri dağıtmada kaçma-kovalamaca oynamaları herhalde hatırlardadır. "Şanlı TKP" adına H.Kutlu o günleri en iyi hatırlayanlardan biridir.

Yine, 1974 sonrasi "TİP" nde de aynı tür gelişmeler gözlemlenmiştir. Yasaliteyi en iyi biçimde kullanan "TİP", "ne suya ne de sabuna dokunmamış"tır.. Hiçbirşeylerini kaybetmeden "devrimcilik" yapmayı şiar edinmişlerdir. Memurlukları, kariyerleri, herşeyleri yerli yerindedir. Ayrıca, pazarlıkçı yanları ile de büyük **deşifrasyona** neden olarak, mücadelenin teslimiyete uğratılmasını sağladılar. Kendi dışlarında duran potansiyel hep "terörist" ve "bölücü"ydü... Yenilginin suçunu da başkasına yıkmayı başardılar.. Kimler mücadele verdi, "kaymağını" kimler yedi bellidir!..

f-"TKP" ve Türk Ordusu.

"TKP" Programında şu belirlemeler var:

> "Memleket ekonomisi, devlet bütçesi, Türkiye NATO'ya koşulduktan sonra, emperyalistlerin (itina ile Avrupadakileri ayırıyor!-bizim-) savaş hazırlıkları, kışkırtmaları, planlarına göre düzenleniyor"...

Buna rağmen, "1986 ULUSAL KONFERANS TEZLERİ"NDE ise, Türk Silahlı Kuvvetlerine ilişkin olarak **"Reform Programı"** önerilmektedir!...

Geçmişi ve bugünkü nesnel yapısı ile, emekçi sınıflara, Kürt ulusuna düşman; baskıcı,tahakkümcü, hele hele "NATO'ya koşulmuş" böyle bir

ordu için "Reform" ne demektir? Burjuva bir ordunun (ayrıca, kendine has daha kötü özelliklere de sahip) "iyileştirilmesi" mi, yoksa onun (Türk Ordusu'nun!) ortadan kaldırılarak, yerine yeni ve demokratik bir halk ordusunun kurulması mı? Hangisi?

Emperyalizme bütünü ile uyarlanmış, onun stratejik durumuna göre donatılmış; ayrıca, Kemalist bir mantık ile Orta-Doğu'da emperyalizmin en önemli v u r u c u g ü c ü ve b e k ç i s i olan (bu tekerlemelerin bazıları size de ait) Türk Ordusu, sizin milliyetçi duygularınızı mı kabartıyor? Eğer değilse, başka nedenleri mi var? Halkın önünde herşeyi ile "açık" olmayı (zaten kapalısı kalmamıştı!)gerekli gördüğünüze göre, o zaman Türkiye'yi çok ilgilendiren ordu konusunda da böylesi kıvırtma ve yanlışın açık olarak belirlenmesi gerekiyor...

"TKP"nin, OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) konusunda da ilginç tesbitleri var. OYAK, Türk Silahlı Kuvvetlerinin emperyalist içerikli bir kuruluşudur. Böyle bir kurum için "OYAK fonlarının kısıtlanması" ne demektir? OYAK Türk Silahlı Kuvvetleri mensuplarına da yardım ediyor, ama para ve sermaye piyasasının doğal kuralları gereği de, senelerdir yönetiliyor. Bu kurumun hiçbir milli özelliği de yoktur.. Bunun kapatılmasından bahsedebilirsiniz, belki o zaman ne denildiği anlaşılabilir...

Bizce, yan kuruluşları da dahil "Reform" ile düzelteceğiniz Türk Ordusu yerine, onu ortadan kaldırmayı amaçlayan bir anlayışı "yaygınlaştırmak", "Komünizmi yaygınlaştırmak" kadar önemlidir. Bu ordu ki, Kürdistan'da kan ve ateş saçmaktadır. Yıllardır zulmün kalesidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi buna yönlendirilmek zorundadır...Bu anlattıklarımız sizce "uluslararası politikaya sığmıyor"

olabilir ve belki pragmatizm anlayışınıza da ters gelebilir.. Ama, bir gerçektir.

(...)

"TKP" Türk Ordusu için **"Reform"** ile yetinmiyor, buna bağlı olarak "BARIŞ,ULUSAL GÜVENLİK ve EGEMENLİK ALTARNATİFİ OLARAK" da,

> "Ordu Yurt savunması ile görevlendirilmeli, ihtiyaçları ulusal bağımsızlık korunarak sağlanmalıdır"

diyor.

Böylece, Türk ordusu'nun güçlendirilmesini daha da açık öneriyor. Zaten,bu, "TKP"de duran nesnel bir maktık'tır. Türkiye'de Türk Ordusu ile ilgili birçok görüş de, bu anlayışın içindedir ve "TKP" ile birleşmektedir. İşin ilginç olan yanı ise, bizzat Türk Ordusu böyle düşünmektedir:

"Daha modern bir ordu ve yurt savunmasını hakkıyla yapabilecek bir ordu..."

Türk Ordusu'nun görevi de, "Vatanı koruyup, kollamak" olarak açıklandığına göre, bu anlayış "ulusal bir ordu" anlayışı olmuyor mu?

(...)

Türk ordusunun (ki,bugün bütün saldırganlığı ile ortada) Kürtlere ya da diğer mazlum uluslara karşı "yurt savunması" yapmasına siz ne diyeceksiniz? Tarihsel misyonunuza göre bu bellidir. Ordunun zor zamanlarında (ordunun zor zamanlarını "yetenekli" olduğunuz için siz iyi bilirsiniz!) telgraflar çekerek, "Yurt Savunmasında herşeyimizle yanındayız" demiyecek misiniz? Tamı-tamına böyle diyeceksiniz..

"TKP" Programı ordu ile ilgili şöyle devam ediyor:

"Türkiye Komünist Partisi, orduyu, emperyalistlerin, Nato'nun, işbirlikçilerin militarist kliğin elinden kurtarmayı öngörür..."

Avrupa'daki "flört"ler ve Kürdistan'daki gelişmeler karşısında şunu iyi biliniz ki, siz ,Türk Ordusuna bir "milimlik" müdahale edemezsiniz! Siz,Nato'yu da kovamazsınız! Ayrıca, Sovyetler Birliği de Türk ordusu'nun durumundan hiç şikayetçi değildir. Hatta,kabullenir(Orta-Doğu'da) durumdadır...Nato'yu kovacak bir partinin en azından iktidar olma iddiası olmalıdır ve Türk Ordusu için de "reform programı" önermemesi gerekir. Siz, herkesi kör ve sağır mı sanıyorsunuz? Siz, Türk ordusunu daha düzenli hale getireceksiniz. Bundaki amacınız da bellidir: Ordunun iki de bir müdahaleci olmamasını sağlamak...

"TKP" her vesile ile Türk ordusunu pışpışlamaya ve ona yaranmaya da özen göstermektedir.

"Ordunun ana yığını, erleri,astsubayları ile halktan(abç),emekçi yığınlardan gelmedir. Ordu memlekete dalan emperyalistlere karşı ulusal kurtuluş savaşı'nda kurulmuştur. Bundan ötürü görevi emperyalistlere karşı, işbirlikçilerine karşı savaşmak, yurdun bağımsızlık, egemenlik ve halkın demokratik haklarını savunmaktır",

diyorsunuz...

Bir kere,"halktan gelme" diye bir kavram yanlıştır. Burjuvazinin, bürokrasinin en kodamanları da "halktan" gelmedir. Gerici birçok örgütlenmeler halktan gelmedir. Önemli olan nereden geldiği değil, ne yaptığı ve kimin için yaptığıdır. Niteliği ve nesnel durumu önem arzetmektedir. Sizin içinizde burjuvaziden gelme olanlar varsa(ki, vardır...), biz onlara geldikleri yere göre nitelik verebilir miyiz? Elbette hayır...

Ayrıca, ordunun durumu, eğitimi, stratejisi, donanımı vb...herşeyi ortadadır. Onun "ulusal kurtuluş döneminde kurulmuş" olması da birşey değiştirmez. Ki,"Ulusal Kurtuluş Dönemi" demek de yanlıştı.

Ordu, görevini belirlemiştir. Ancak, onu ortadan kaldırmakla yeni bir durum oluşturabilir ve sorunu çözebilirsiniz..

İkincisi; "Yurtsever erlerin astsubayların yeri halkımızın yanındadır" diyerek, sorunu daha da soyutluyorsunuz. Niye bunların yeri komünistlerin yanında değil de halkımızın yanındadır? Ayrıca, siz, gerçekten bunların yerlerinin halkın yanı olduğuna inanıyor musunuz?

Üçüncüsü; Türk Ordusu Ulusal kurtuluş savaşı vermemiştir. Ulusal kurtuluş dediğiniz O savaş, Kürt Ulusu'nun sömürgeleştirilmesi, Ege Rumları'nın yurtlarından kovulmaları, Ermenilerin katledilmeleri sürecidir. Bunu da böyle biliniz...

Orta-Doğu'da Türk ordusu kadar emperyalist amaçlı, gaspçı,talancı, gerici, Kemalist, Anti-Kürt, Anti-Komünist bilinçli bir ordu daha var mı? Yaptıklarını görmüyor musunuz?

Evet, Türk Ordusu sizin malınızdır. Ama, bunu "komünist" laflarla süslemeyin ve örtmeyiniz. Hani, "Şanlı Türk Ordusu" nun "Kıbrıs Çıkartması"nda, kuyruklara girerek kan bağışlarınız ile onun savaşma gücünü arttırarak, Kıbrıs'taki mazlum insanları daha çok ezmesi olanaklarını çoğaltmasını sağlamıştınız... Şimdi aynı şeyi Kürdistan için yapabilirsiniz!.. Kamplarda binlerce insan;sürgün, baskı, zulüm cenderesi altındadır. Bütün bu uygulamaları Türk Ordusu yapmaktadır...Sizin Kürdistan'ın işgalini desteklediğinizi, onlarla gönüllü birlik içine girmek istediğiniz günleri, biz unutmadık...

Sonuç olarak; "TKP", ordu deyince Türk ordusunu anlamakta ve bu konuda Türk burjuvazisinin görüşleri ile birleşmektedir. Böylece, genel stratejisini de buna uygun açıklamaktadır...

g-Sömürgeci Devletlerle "iyi komşuluk münasebetleri"

Türkiye "Komünist" partisi "Ulusal Konferans Tezleri"nde Türk Hükümetinin görüşleri gibi belirlemeler yaparak, "iyi komşuluk münasebetlerini geliştirmek"ten bahsetmektedir. Yıllardır Kürdistan'ın "başının belası" olmuş sömürgeci devletler ve bu arada Suriye ve Irak ile "iyi komşuluk münasebetlerinin geliştirilmesi"ni önermektedir. Bu belirleme, açıkca sömürgeciler arasında işbirliği yapılmasını istemektir. Dolayısıyla, Kürdistan'daki imha eylemleri ve sömürgeci tasarrufların onaylanması demektir.

Bugün Türk Devleti'nin de geliştirmek istediği "Orta-Doğu Planı", Suriye, Irak ve İran'la p r a g m a t i s t ölçüler içinde "iyi komşuluk münasebetleri"dir. Bu "plan" aynı zamanda TC'nin öncü olması "planı"dır. Temelde, Kürdistan Mücadelesini boğmak için, Kuzey ve Güney Kürdistan'da yaratılacak tampon bölge ile Kürdistan'ın parçaları arasındaki bağın koparılması amaçlanmaktadır. "TKP", nesnel olarak bu "Tez"e katılmaktadır. Türk ordusu, bu görev için önemli bir güç olarak durmaktadır. İşte, bu gücün yeniden ve daha akıllıca "reform"a götürülmesi önerilmektedir...

Bu "plan"ın arkasında saklı duran önemli bir olay daha vardır: Bu da Sovyetlerin Orta-Doğu siyaseti... Bu siyaset ile SSCB, Orta-Doğu'da "istikrarlı bir Türk Devleti" istemektedir. Buna

bağlı olarak, Orta-Doğu için önerilen emperyalist rayonalleri tümü ile kabullenmiştir. Kürdistan Sorunu için çözüm önerileri de buna göredir..

"TKP" ise,Orta-DOğu'da,böyle bir yapının oluşma sı için gönüllüdür. Diğer "komşu ülkeler" deki "KP"ler de, teslimiyetçi ve pazarlıkçı güçler olarak, kendilerini her yanı ile ele vermişlerdir...

Bu genel belirlemelere bağlı olarak "TKP"nin, ulusal kurtuluş mücadeleleri'ne bakış açısı da ortaya çıkmaktadır. O kadar ki, "TKP", "TİP"in legal koşullarda,

"çağımız aynı zamanda ulusal kurtuluş hareketleri ve devrimleri çağıdır" anlayışından bile geriye düşmüştür. Bunun gibi CHP'nin "özgürlük ve eşitlik" düzeyindeki görüşlerinden de geridedir...CHP'nin "ulusal güvenlik ve bağımsıklık" konularındaki "kaygıları", "TKP"yi düşündürmelidir!..CHP,

> "Ulusal güvenliğin bir ölçüden öteye dış olanaklara ve özellikle tek kaynağa dayanması,bağımsızlık açısından sakıncalıdır. Çünkü, güvenliği için dışa bağımlılaşan bir ulus bağımsızlığını yeterince koruyamaz.Bağımsızlık korunamayınca da güvenliğin anlamı kalmaz " (bak: CHP 1976 Programı),

demektedir. "TKP"nin bundan ayırtedilen hiçbir özelliği kalmamıştır. Türk burjuva partileri gibi,Türk devleti de bu konuda "TKP" gibi ve hatta ondan ileri belirlemeler yapmaktadır...

Türk burjuvazisinin genel stratejisi şudur:

> "...Türk Milleti olarak iyi komşuluk münasebetleri titizlikle sürdürülmeli, kimsenin iç-işlerine karışılmamalı, kimse de Türk Devletinin iç-işlerine karışmamalı(TC'nin iç-işlerinin

başında Kürdistan vardır!), Uulusal birlik ve güvenliğimiz için bir bütünüz. En önemli güvencemiz de Türk halkının bağrından çıkmış olan Türk ordusudur. Ordunun daha mükemmel teçhizatlandırılması, geliştirilmesi ve güçlendirilmesi gerekir...Ulusal güvenliğimizin tek güvencesi ordu, vatanı koruma ve kollama görevi yapacaktır..."

Bu belirlemeler ile "TKP"nin anlayışı arasında hiçbir fark yoktur. Dolayısıyla,"TKP"de "ulusal yapının içinde yerini almış" ve teslim olmuş görünmektedir. Böylece, açık bir oportünizm yapmaktadır.

h-"GAP" ve "TKP".

"TKP" yukarıdaki anlayışa bağlı olarak "Doğu ve Güney-Doğu'daki GAP" konusunda genel stratejisini açıkça ortaya koymaktadır.

"ULUSAL TEZLERİ"nde "Ekonomik ve sosyal politika altarnatifleri" başlığı altında "GAP" ile ilgili enteresan şeyler söylemektedir:

"Güney Doğu Anadolu Projesi (GAP), bu bölgenin gelişmesini hızlandırmak için önemli olanaklar getirecektir".Ve "Doğu ve Güney Doğu Anadolu'da sosyalist ülkeler ve öteki komşu (abç) ülkelerle ortak tarım-sanayi işletmeleri kurulması da amaçlanmalıdır",

diyor...

"GAP", Türk sömürgeciliğinin emperyalistlerle birlikte onayladığı ve uygulamaya koyduğu bir tasarruftur. Çok amaçlıdır ve bunun için gerekli her uygulama da yapılmaktadır. Ekonomik,siyasal ve askersel gelişmeler, tümü ile bu "dev"proje'nin

uygulanmasını amaçlamaktadır. Bu proje,Kürdistan'ın kalkınması için değil, Kürt Sorunu'nun tahribata uğratılması içindir. Temel amaçları açıkça tartışmaya sunulmadan, "Doğu'nun kalkındırılması" gibi "mütevazi" bir görüş kamuoyunda öne çıkarılmıştır. "GAP", Kürdistan'ın yapısal durumunu aştığı gibi, Türkiye'nin ekonomik kapasitesini de aşmaktadır. Sonuçları da henüz belirgin değildir...

Bu konuda Kürdistan Press gazetesinde yayımlanan yazıda, M. Bergen "GAP" konusuna "ciddi biçimde eğilinmesi gerektiğini" vurgulamaktadır(bak:K.Press, sayı:74).. Biz de aynı kanıdayız ve "GAP" olayını yakından izlemek ve bilmek zorunda olduğumuzun da bilincindeyiz.

(...)

Alman parlamentosunda geçtiğimiz Haziran ayı'nda yapılan toplantıda "GAP" ile ilgili ilginç açıklamalar oldu. "GAP" konusunda yapılan bir konuşma da;

"GAP" ile bir taşla üç kuş birden vurulmak istenmektedir" denilerek, "GAP"ın gerçek amaçları şöyle sıralanmaktadır:

> **"-Proje; yatırım, üretim ve enerji açısından Türk ekonomisine çok büyük katkılar getirmektedir,**
>
> **-3,5 milyon Türk asıllı işsiz'in istihdamı sağlanacak ve bu önemli rahatlık getirecektir,**
>
> **-Kürtlerin istemedikleri biçimde göçü sağlanarak bölgedeki ırki yeknesaklık kırılıp, asimilasyon hızlandırılacaktır..."**(bak:Ş. Kaya'nın Alman Parlamentosu'nda 19.6.1989 tarihli konuşması. Bu konuşma tümü ile KOMAL Basım/Yayım/Dağıtım tarafından kitap halinde basılmıştır.)

Bu belirlenen sonuçlar "TKP"nin "GAP" ile ilgili programına tamı tamına uygundur...

i-"TKP" ve Kürtlerin "Hakları".

"TKP" "GAP" ile ilgili sunuşunu yaparken, Kürtlere bazı "haklar" verilmesini de ihmal etmemektedir. "ULUSAL KONFERANS TEZLERİ"nde bu görüşünü şöyle dile getiriyor:

"...Kürt halkına demokratik haklarının tanınması gerekir"... Yani, "siz GAP'ni uygulayın ve bu uygulamanın daha iyi gerçekleşmesi için, Kürtlere de bazı haklar verin" demektedir... Nasılsa böyle bir "hakkı" uygun bulmuş!... Ancak, şunu hemen hatırlatalım ki, artık TC bile bu düzeyde işin farkındadır. Bu aşamadan sonra, böyle "haklar" tanınmasını önermek biraz ayıp oluyor! Kürt halkının demokratik haklarının varlığı ve çözümü artık gerekli ve zorunlu bir hal almıştır. Öyle almıştır ki, burjuvazi, bazı "komünist" ya da "demokratlar"ın önermeleri ile değil, kendi çıkarı ve ilişkilerinin bağlantıları içinde bir mantıkla bunu ele almıştır!.. Hatta, birçok "akıl babası"ndan da dersler almaktadır. Öyle ki, ABD bile destek vermektedir! Ancak, Kürt halkına "verilecekler", özellikle Avrupa burjuvazisi'nin ya da "komünistlerinin" dayatmaları ile "köşeye" sıkıştırılmıştır.

(...)

H.Kutlu 1984 Kasım'nda "MK 3. Plenumunda" yaptığı konuşmada;

> "...eğer Kürtler üzerinde ulusal baskılar olmasaydı,bugün Kürdistan'da (bu belirleme yurt dışında rahat olunduğu bir döneme

ait-bizim-) kan dökülmezdi".

diyerek,yukarıda anlattıklarımızın "TKP"de duran muhtevasını gayet iyi açıklamaktadır. İşte, bugün bu program burjuvazi tarafından uygulanmak istenmektedir. Bu program "TKP"nin geleceği için de zorunlu hale gelmiştir...

Bir zamanlar Kürt ulusunun mücadelesi için "gerici"dir ve "Türk proletaryasının mücadelesini bölüyor" diyenler, her nasılsa, şimdi "Kürtlerin demokratik hakları verilmeli" diyorlar.. "Kürt Sorunu"nun buralara gelmesi bile (oportünizm olmasına rağmen) iyidir!..

(...)

"TKP" programının 10. maddesi'nde,

> "azınlıkların ve ulusal kültürlerinin ve dillerinin gelişmesini engelleyen etkenler, yasaklar ortadan kaldırılmalıdır"(kaldırılacak değil!)

deniyor. Bu program hedefi "TKP"nin asıl amacıdır. Bu programda da ısrar edecektir. Kuruluş ve yasallaşma döneminin tüm "ileri" hamleleri bir bir geri düşecektir.

"TKP" legalleşerek,siyasi çalışmaya başladığı zaman, Kuzey Kürdistana da "levhalarını asmaya başlayacak"tır. O zaman, "Kürt Sorunu" ile somut biçimde karşı karşıya gelecektir. Misak-ı Milli Sınırlarına çok bağlı ve "anayasal bir parti" olduğu için, Kürdistan'daki her başkaldırı,eylem ve çalışma kendiliğinden "terörizm mertebesine" ulaşacaktır... O zaman "TKP" bu düzeyin "teorisini" de hazırlamak zorundadır. Şimdiden, "Azınlıklar dil ve kültürlerini kullanmalıdırlar" demesi gayet doğaldır!..

Efendiler, biz bir ulus olarak, ülkemiz Kürdistan'ın

tüm parçalarında mücadelemizi yürütmek zorundayız. Bugün bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz gündemdedir. Bunun şu ya da bu nedene dayalı olarak ertelenmesi yanlıştır. Bunun çözümü sürecinde her ileri adımı,öneri ve çözümleri reddetmeyiz ve değerlendiririz. Yeter ki, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemize zarar vermesin. Ancak, bu konuda tavır somut olmalıdır. Günün modasına uygun olarak yöntem geliştirmek ve kıvırtmakla soruna yaklaşılamaz...Sömürgeci ilişki ve bağımlılıklar açıklanmadan, sanki bir "bağış" gibi dayatmalarla tercih karşısında bırakarak, sırf kendi çıkarlarınız için aşırı derecede işletilen pragmatist anlayışları içeren programlar önermek, elbetteki saf bir oportünizm olacaktır. Düşmana karşı savaş ile birlikte bu sefil ve bayağı oportünizmi de göğüslemek zorundayız..

j-Demokrasi ve "TKP".

Komünistler tarafsız olamazlar. İşlerine geleni işlerine geldiği zaman söyleyemezler. Hiçbir siyasal eylemi kendilerine uyduramazlar. Sizin için "demokrasi", Kürtler için bir **imha** uygulaması olamaz. Parti-Strateji ve siyaset bir bütündür.

"TKP" "Halkın Özlediği Demokrasi TKP'siz olamaz"("TKP" MK. 30 Nisan 1985 tarihli bildirisi), diyor..Ama, siz olunca Türk "demokrasisi"nde ne değişmektedir. Önemli olan budur. Çünkü, siz Komünist bir parti değilsiniz. Yaşlı, saçınız başınız ağarmış halinizle, "genç" Türk burjuvazisi ile törensiz "nikah"ınız, şartsız-tercihsiz onu kabullenmenizi getirecektir ve getirmiştir de... Bölylece varolan Türk "demokrasisi"nin koruyucu ve kollayıcısı oldunuz. Kendi durumunuz için onun meşrulaşmasını yarattınız!.. Kemalist mekteplerde yetişen ve Os-

manlı **ahlâkı** ile büyüyen bir "TKP"nin yapacağı şey; elbette Kemalizm'e övgüler dizmek ve Kuvva-i Milliyeci olmaktır. Türk "Demokrasisi" konusunda SHP ile aranızda bir ayrım kalmamıştır. Kürt Sorunu için bir **imha**'yı ya da en azından uzun dönem ertelenmeyi getirecek olan bu "demokrasi" anlayışının neler getireceğini hep beraber gözlemleyeceğiz Ama, olup bitenlerden sonra yine, "mazeret" bulmadaki ustalığınızla bir gerekçe bulacaksınız! İstediğiniz düzeyi yeniden kendiniz belirleyeceksiniz. Bu "özgür" davranışın gemlenmesi bizim açımızdan olanaksızdır. Ancak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin geleceği yer ve gücü bunu gemleyebilecektir... "Komünist" olarak Türk "Demokrasisi"nde ne kadar değişiklik yapacağınızı da merak ediyoruz!.. Değişmeler yıllar sonra olursa, bu sizi değil, toplumsal gelişmenin ve Türk burjuvazisi'nin yapacağı değişme olacaktır...

Bir zamanlar "Halk demokrasisi" diyordunuz, şimdi burjuva demokrasisine kolayca teslim oldunuz. Bu aşamadan Türkiye'nin "geçmesi gerektiği"ni savunuyorsunuz. Evet geçmelidir. Ama, siz "sosyalist demokrasi"yi nereye koydunuz? Şimdi bunun zorluklarından bahsediyorsunuz...

(...)

Bırakınız Türkiye'deki demokrasiyi, parti içinde bile (hele hele "birleşik" olunca) hiçbir zaman ciddi bir demokrasi uygulamadınız ve uygulayamıyacaksınız da... "Her nabza göre şerbet" siyasetinizin ise, demokrasi ile bir ilişkisi yoktur.

Bizce, demokrasi sosyalist mücadelenin bir parçasıdır. Hem de ayrılmaz bir parçası...Burjuva rasyonaller içinde ele alınamaz. Türk Burjuva demokrasisi gereklidir, ancak, sosyalizmin gelişmesine yardım etmiyor ve emekçi sınıflar için bir önem arzetmiyorsa; siz de l e g a l l e ş m e y i n ve y a s a l l a ş m a y ı n . . .

-III-

TÜRKİYE BİRLEŞİK "KOMÜNİST" PARTİSİ PROGRAM TASLAĞI

a-Genel olarak.

" TBKP Program Taslağı" henüz yasal olmayan koşulların ve yurtdışılığın izlerini taşımaktadır. Bu iki açıdan bellidir:

Birincisi; H.Kutlu ve N.Sargın'ın Türkiye'ye "döndükten" sonraki belirlemeleridir. Bu iki "başkan" "suya ve sabuna dokunmamak" için, ellerinden geleni yapmaktadırlar. Yurtdışında hesaba katılmamış kişi ve kuruluşlar, "Milli Cephe"nin genişliği ve Türkiye'nin koşulları daha tedbirli konuşmayı ve "değişmeyi" şimdiden zorunlu kılmıştır. Türkiye'deki Devrimci Hareketin gelişme süreci ve aldığı biçim içinde, bu "başkan"ların söyledikleri "Marksizm-Leninizm ilkelerine yeni ilaveleri" içermektedir. "Tasarı", böylece mevcut halini de geride bırakarak, birçok sorunu teorik olarak dıştalayacaktır.

İkincisi; TC Anayasası ve Partiler Yasası'nın çerçevesinde kurulmasına "izin çıkarsa", Program

"kuşa" dönecek, döndürülecektir. Şimdiden bunun yolu aranmaktadır. "Yeni yol" (TBKP Merkez yayın Organı) dergisinde yaptırılan tartışmalar bunu göstermektedir!.. Programın başka biçimlere kayışının en önemli belirtisi "Kürt Sorunu"nda olacaktır.

Bütün bunlara rağmen, bizce, bu "Tasarı" daha önceki "TKP" ve "TİP" programları ile ciddi olarak karşılaştırılarak , değerlendirilmelidir...

(...)

"Tasarı", "Genel Mücadele Hedefleri" ile "Sosyalizm ve Komünizm'i" birbirinden ayırmaktadır. "Genel Mücadele Hedefleri"nde öne sürülenlerin meydana getireceği **"demokrasiyi kazanma"** olgusu, herhalde "Sosyalist TİP" ile "Komünist TKP" ayrımı koymak için kullanılmaktadır!.. Bunun gerekçesi de "TİP" düzeyindeki yasalitenin yeterli görülmesinin gerekçesi olmaktadır. Komünizm hedefleri değil, "Neden bir Komünist partisi", Sosyalizm değil, "TİP legalitesi" konulmak ve savunulmak suretiyle, programda önemli bir çarpıtmaya gidilmiştir...

(...)

"Tasarı", "TBKP"ni "TKP ve TİP'nin devrimci geleneklerinin taşıyıcısı" olarak sunmaktadır. "Gelecek" için önerilen program ve talepler ile "devrimci geleneklerinin" taşıyıcısı olduğunu söylediği "TKP ve TİP" programları arasındaki belirsizlik açıkca görülmektedir.. "Devrimci gelenekler" her nasılsa terkedilerek ortaya çıkılmakta ve bunun gerekçesi de;

> "Türkiye Komünist Hareketi içinde özgün koşullar sonucu doğan politik(abç) boşluklar, yeni örgütlenmelere yol açmasıyla oluşan ayrılığa son vermesi"(s:5)

olarak açıklanmaktadır. Bundan ötürü, bu yerin doldurulması için "TKP ve TİP" alelacele koşup yerlerini almakta gecikmemişlerdir! Yani, "politik bir boşluk" doldurulmaktadır...Bu yer, "çoğulcu demokrasi" içindedir ve parlamenter bir yolla olacaktır. Bu yol ise, Türk burjuva parlamenterizmi'dir. Bu programın "devrimci bir gelenek" ile ya da "isim" ile olması gerekmiyor... Çünkü,Türk burjuvazisi, zorla ya da kolay yoldan önüne böyle bir program hedefi zaten koymuştur. Olsa olsa "geç kalmamak" gibi "devrimci bir gelenek" bundan sonra yerleşebilir!.. Bu program yalnız Türk burjuvazisi'nin evirip çevirdiği bir düzey de değil,aynı zamanda AT'nun da programı ve dayatmasıdır...

"Devrimci gelenek" en azından "TİP" açısından önceleri "emekçi sınıf ve tabakaların iktidarı"ydı. "TBKP"nin "mücadele deneyimi" de "TİP" yasalitesi olacağından(1970 öncesi "TİP" açısından), buna parlamenter mücadele deneyimi denilebilir... Çünkü, bunun dışında bir deneyim ise, şimdiye kadar görünmemiştir. Ama, "TBKP" "Türkiye işçi sınıfının Marksist-Leninist iki partisi(abç) TKP ve TİP'nin tek parti olarak birleşmeleriyle oluştuğunu"(s:5) söylemektedir...

b-İdeolojik-teorik kaymalar.

"TBKP", kendisini "Komünist kültürün günümüzdeki taşıyıcısı" olarak görmektedir. Bu, başlı başına bir yanılgıdır. Bir kere "TBKP" Komünist bir parti değildir. Birleşime giren partiler de değillerdi. Ayrıca, taşıdığı "Komünist bir kültür" de görünmemektedir. İkincisi; en önemlisi dünya'daki "Komünist Kültür"ün belirsizliği ve yer yer reddedilmesidir. En başta da SSCB'deki durum açık olarak görülmektedir.Ki, "TBKP" bütünü ile bu genel "Komünist

yapıya" bağlı ve bağımlıdır.

Sırf ideolojik bir ayrılık koymak yeterli değildir. Bunun muhtevada da görülmesi, gözlemlenmesi gerekir. Bizce, Komünist Kültür, ancak komünist bir toplumun kültürüdür. Osmanlı Geleneksel, Aristokrat kültürü ile Kemalist biçimlenme içinde "devrimci" ya da "ilerici" denebilirdi...

"TBKP" "Marksizm-Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi temelinde" bir birleşme olduğunu açıklıyor. Bu teorik olarak ne anlama geliyor, bilemiyoruz. Ancak, açık bir yanıltma olduğu kesindir.Pratik olarak da dünya'daki Komünist uygulamanın "zıvanadan" çıktığı ortada... Program temel olarak **"yeniden yapılanma"**yı önüne koymuştur. Ama, bazı "şeylerin" hemen reddedilmesi "mümkün görülmediği" için, şimdilik böyle belirlemelere ihtiyaç duyulmaktadır.

"TBKP" Ekim Devrimi'nin tekrarlanmasını "ne olanaklı ne de gerekli " görmektedir. Önündeki süreci de "yenilenme" olarak belirlediğine göre "Marksizm-Leninizm ve Proletarya Enternasyonalizmi temelinde" bir birleşme nasıl olacaktır? Kurulu düzenlerine rağmen, yapılarını terkedip **tek tek** düşen "Komünist partileri" gibi, "TBKP" de bir "çiftleşme" ile "şimdilik" **TC Parlamentosu**'nun içine düşmüştür...

(...)

"TBKP" Liberal Burjuva Ekonomisi'ni de kabullenmiş ve bunun içinde rasyonaller aramaya koyulmuştur. "TBKP" programı bütünü ile böyle bir **Ekonomi Politika**'yı yansıtmaktadır... Özcesi, bu program, Marksizm dışılığın en güzel düzenlenmesidir.Marksizm içinde kalması da zaten gerekmezdi!

Program, "...sosyalizm, bize özgü renkler ve

çizgiler taşıyacak"(s:56) diyor ve sosyalizmin "temel amaç" olduğunu da belirtmekten vazgeçmiyor. Ama, sosyalizme (komünizmi zaten araki bulasın!) varılmasını ise bulanıklık içinde bırakarak, sadece teorik koşullarını belirleyerek, "eğer kurulursa" şeklinde "havale" ediyor... Sosyalizmin kuruluşunun koşullarını açıkça **"genel yasallıklar"** olarak açıklıyor. Diyor ki;

> "Tarihsel deneyim, kapitalizmden sosyalizme geçişin,sosyalizmin kuruluşunun ancak bu genel yasallıkların(abç) somut koşullara ve ulusal özelliklere göre yaratıcılıkla uygulanabildiği durumda başarıyla gerçekleşebildiğini göstermektedir"(s:57).

Böylece,önerdiği ve Türkiye'nin içinde bulunduğu süreçte sosyalizm değil "genel yasallıklar" sağlanacaktır. Bunun için mücadele edilmesi gerekir. O zaman, Sosyalizmin kurulması da buna bağlı olarak kalacaktır.. Bu, açıkça Türk burjuva demokrasisi'nin kurulması mücadelesinin önerilmesidir...

"TBKP", "devrimci bir yol"dan söz etmektedir. Buna varmayı da "bir iç savaşa düşmeksizin" mümkün görmektedir(s:63). görmektedir. Böylece amaçta da önemli karışıklıklar yaratmaktadır. Bu karışıklığa bağlı olarak "Halkın ayrılmaz parçası", "Türk ve Kürt devrimcilerinin partisi", "İşçi sınıfının devrimci politik örgütü", "sosyalit Türkiye için mücadele eden ulusal bir güç" vb...(s:69)gibi birçok amaçla ortaya çıkmış bulunmaktadır.. Bu amaç ve nitelik karışıklığına rağmen, "TBKP'nin program ve politikasının temelini Marks-Engels ve Lenin'in teorisinin belirlediğini"(s:56-57) söylemeyi de ihmal etmiyor!.. "TBKP", "Fikirlerini Türkiye koşullarına yaratıcılıkla(abç) uygulayarak" birdenbire "Türk ve Kürt devrimcilerinin(abç) partisi" olacaktır. Ya da

"politik örgüt" ve "ulusal güç" olabilecektir... Eğer,SSCB'deki değişiklikler yeni boyutlar kazanırsa, (ki,kazanacak), o zaman hemen "TBKP"de değişecek ve gerekçesi de; "Marks-Engels ve Lenin'in fikirlerinin Türkiye koşullarına yaratıcılıkla uygulandığı" oluverecektir...

Adı "Komünist" olan ve bu kadar çok yönlü ve karışık amacı bulunan bir "sınıf partisi"nin programı bakınız nerelere ulaşıyor:

> "...TBKP'nin kimliği, işçi sınıfının devrimci partisi, barışın ve demokratizmin partisi, yurtseverlik ve enternasyonalizmin, aklın, hümanizmin ve sosyalizmin(abç) partisi olmasında ifadesini bulmaktadır"(s:70)...

Nihayet en sonunda "sosyalizmi" bulmuş olmaktadır. Evet "SOSYALİZMİ"!.. Dolayısıyla, dünya "Komünist" hareketinin "sendeleme ve gevşeme süreci" "TBKP"ni önemli ölçüde etkilemiş ve ona biçim vermiştir. Böylece, birçok amacı karmakarışık biçimde programına serpiştirmiştir.. Herşeye"ihtimal" vererek, herkes için ve herkesle birlikte olmanın "gururunu" duymaktadır.. Bu nedenle hemen tasarladığı ve herkesi de ahmak sandığı bir "platforma girmeye" çok acele etmektedir.Acele ettiği platform bellidir: "Çoğulcu demokrasinin" meşruiyetini kazandırmak için alacağı yer TÜRK PARLAMENTOSU'dur...

"TBKP", Marksist-Leninist örgütler b i l e ş e n i değil, Türk burjuva parlamenterizmine **adapte** edilen, çoğulcu demokrasi denen platformun bir parçasıdır ve **düzen partisi** olacaktır. Aynı zamanda, **denge ve kitle partisi** olarak kalacaktır.

"TBKP", siyasal olarak da **teslimiyeti** seçmiştir. Türkiye'de, **M-L** bir parti, bir sınıf partisi bu

yolla ortaya çıkamaz. Bu, olsa olsa, **özel bir istek** ürünüdür. Sonuçları kendilerini bağlayacak ve sorumluluğu da büyük olacaktır...

(...)

"TBKP", Proletarya Enternasyonalizmi'ni de yoktan var etmekte ve anlamını da değiştirmektedir. "Günümüzde enternasyonalist dayanışmanın kapsamı genişlemiştir"(s:69) diyerek, Proletarya Enternasyonalizmini ni "enternasyonalist dayanışma" ya çevirmiştir. Gerçeği olmadığı için sahtesini böyle söylüyor olmalı!

Biz, bugün dünya'da bir **PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ** görmüyoruz. Bu belirlememiz üzerine, "TBKP" hemen "kulpundan" tutarak, bize "kalıpçı" diyebilecektir. Ama, "TBKP"nin yakıştırması hiç önemli değildir...

Bizce, **PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ** K o m ü n i s t bir örgüttür. Yani, Komünistlerin birliğidir. Biz, böyle biliyoruz... Bugün, "TBKP"nin programında belirlenen biçimiyle siyasal metinlere Proletarya Enternasyonalizmi kavramının yerleştirilmesinin bir anlamı ve gereği de yoktur.. Bugün görünen yanıyla Proletarya Enternasyonalizmi iflas etmiştir. **Ulusal Komünist Partileri**"ilerlemekte"dirler... Bu kavramın arkasına sığınıp, "enternasyonalist dayanışma ve işbirliği" diyerek göz boyamak suretiyle başka birşey söylenmek isteniyor. Evet, uluslararası dayanışma olacaktır. Ama, bunun adını açık koymalıyız...

"TBKP", "yalnız komünist ve işçi hareketi arasında değil", diyerek,anladığı enternasyonalist dayanışmayı da belirliyor:

> "...devrimci demokrat parti, anti-emperyalist hareketler, demokratik yığın hareketleri,

barış düşüncesinden yana olan tüm güçler arasında enternasyonalist dayanışma ve işbirliğinin geliştirilmesi zorunludur"(s:69)

demektedir... Zorunludur, zorunludur ama, bu Proletarya Enternasyonalizmi değildir ve M-L bir temele dayandırılması da gerekmez.

"TBKP", bu konudaki görüşünü şöyle bağlamaktadır:

"...Proletarya Enternasyonalizmi bu dayanışma'nın tarihsel kökeni ve günümüzde canlı bir bileşenidir"(s:69).

Bu, maddi kökeni olmayan bir değiştirmedir ve "usturuplu" bir anlatımdır. Komünist partileri bileşeni ile uluslararası dayanışma birleştirilmektedir...

c-Emperyalizm ve çelişkiler belirlemesi.

"TBKP", emperyalizm ve çelişkiler stratejisini "Bilimsel ve Teknolojik Devrim"e dayandırmaktadır.

"TBKP", "Günümüz Dünyası"nı,

"Bilimsel-Teknik Devrimin alabildiğine geliştiği ekonomik faaliyetlerin uluslararasılaşma'nın(abç) hızlandığı, insanlığın karşısına sistem farkı tanımaksızın(abç) evrensel insanlık sorunlarının -global sorunlar- dikildiği"(s:8)

şeklinde anlatmaktadır.

Burada "Uluslararasılaşma"dan kasıt SSCB ile diğer devletler arasındaki ilişkiler olsa gerek. Bu değilse, zaten "uluslararasılaşma" var...

"Sistem farkı tanımaksızın" oluşan sorunlar ile

emperyalizme karşı savaş ertelenmektedir. Mücadelenin yönü başka yere çevrilmektedir.

"TBKP", "barış sorunu yaşamsaldır" diyor. İlk bakışta barış gibi önemli bir olayı öne çıkaran bu anlatım, aynı zamanda sosyalizm mücadelesini ("TBKP" açısından önemli olan "sosyalist devletleri") alaşağı etmektedir. Çünkü, "TBKP" barış için dünyada bir "mutabakat" aramaktadır. Böylece, kendisi de "barışçı" bir güç olarak Türkiye'ye oturacaktır!..

Bu anlayışla, "eğer sosyalizme geçilirse" diyor (kapitalizmden geçilecek!)...Bu geçilecek olan "sosyalizm"de "Türkiye'ye özgü renkler ve çizgiler" taşımayacaktır. Olsa olsa SSCB'nin stratejik hedeflerinin oluşmasına yardımcı olabilecektir... Bunun resmi adı "Detand"dır ve emperyalist rasyonallerin kabullenilmesidir. Böyle bir "mutabakat" elbette emperyalizme karşı mücadeleyi de erteler...

Her ne kadar "M-L fikirlere bağlıysa" da "barış" için,

> "Çelişkili, karmaşık, ama önemli ölçüde de bütünsel bir karakter kazanan dünyamızda yeni bir politik düşence(abç) tarzının geliştirilmesi ve yaşam bulması gereklidir"(s:8)

diyor. Bu "yeni politik düşünce"ne olsa gerek?

Eğer "sosyalizm" ya da "komünizm" ise, o zaman neden "yeni bir politik düşünce?" "TBKP" yer yer "Türkiye'de sosyalizm gereklidir" diyor. Ama,böyle bir "politik düşünceye" de ihtiyacı olduğunu saklamıyor... Bu, sosyalizmin "TKP'nin "çizgi ve renklerini" taşımasının bir gerekçesi olabilir! Eğer, "TKP" ve "TİP"in renk ve çizgileri kastediliyorsa, o zaman bu sosyalizmin ne olacağı

bellidir...

Siyasal ve ideolojik değiştirmelerle sosyalizmin **reformize** edilmesi, "TBKP"nin programından ileride ve nesneldir. Bu program sosyalizmin "iflası" olarak emperyalistler tarafından da kabullenilmiş ve savunulan bir düzeye gelmiştir. Türk burjuvazisi'nin ise, bunu haydi haydi programlayacağından kimsenin bir kuşkusu olmasın! Ancak,bu programın uygulamaya konulmasında bazı"itişip-kalkışmalar" da olacaktır. Türkiye'nin SSCB ile ilişkilerinin boyutu da bunu açıkça göstermektedir. İşte "İşçi sınıfının mücadele hedefleri" böyle bir yörüngeye rahatça oturmuştur!

Açık olan şudur: "TBKP"nin "yenilenme" olarak getirdiği ve "sosyalizme giden yolda" önerdiği "İnsan Hakları, Barış, Burjuva Demokrasisi, Açlığın Yenilmesi, Silahların Azaltılması vb..."nin tümü, emperyalistler tarafından en iyi biçimde kullanılmaktadır ve programlanmıştır. Burjuvazi "komünistler"in ellerinden bu silahları almıştır. "TBKP"nin belirlediği birçok gerici rejimlerde bile "ruhsatlı komünist partilerinin varlığı" burjuvaziyi hiç rahatsız etmiyor. "TBKP"nin kuruluşu ve yasallaşmasının gecikmesi, Türkiye'nin "bazı sorunlarının"(!) henüz yerli yerine oturmamasındandır. "Komünist tehlike" için bir engelleme değil, "dinci akım"ın halkın çoğunluğu üzerindeki egemenliği ile, Ordunun durumundan ötürüdür.Eğer Kürt Sorunu burjuvazinin programladığı içerikte "biryerlere" gelebilirse, ozaman **141,142 vb...**' de kalkacaktır. Zaten, fiili olarak bir işlerlikleri de kalmamıştır. Böylece, emperyalizm ile komünizm çelişmesi **"uyum"** içine girecek, **evrensel Çelişme Yasası** da ortadan kaldırılacaktır!..

"TBKP" emperyalizme karşı mücadeleyi **r e s m e n** hedef'ten çıkarmıştır... Programının birçok

yerinde emperyalizme karşı,

> "... başta ABD emperyalizminin, uluslararası tekellerin ve egemen burjuvazinin **gerici**(abç) ve militarist politikasına karşı **savunma**(abç)"

öneriyor... Programının "çağımız ve dünyadaki durum" başlığı altında ise, çağımızı,

> **"...kapitalizmden sosyalizme ve komünizme geçiş"**(s:11-12)

olarak belirliyor. Peki, bu nasıl olacak? "TBKP" bunu da rahatça şöyle açıklıyor:

"global sorunların" çözümü için mücadele... Ve bu mücadeleyi de "legal, anayasal, parlamenter" bir yoldan yapacak!...Bu süreç sosyalizme geçişi değil, sosyal-demokrasinin gelişmesini getirir, sosyal-demokrat bir platformda "komünizm" yapılması ise, bir anlam ifade etmez ve kimse de dinlemez...

"TBKP", karmaşık ve sonu görünmeyen bu önermeleri yapıyor ve sorumluluğu da yine alışılmış olan yere yıkıyor:

> "günümüzde bilimsel-teknik devrim sonucunda lyapısı farklılaşan ve toplumdaki rolü artan **işçi hareketi**(abç)'nin **değişik kesimlerinin**(abç) birliğinin sağlanması önem kazanmıştır"(s:14)

diyor... Evet önem kazanmıştır,ama, burjuvazi için önem kazanmıştır. Burjuvazi bunun önemini biliyor ve gerekli olanı da yapıyor...

Yapısı bu kadar farklılaşan bir sınıf üzerinde "politik öncü" olunamaz herhalde!..Söylenenler yeni olmadığı gibi, burjuvazinin program hedeflerinin temel çizgilerini de göstermektedir. Burjuvazi,

denge programı ile gelecek için yalnız işçileri değil, tüm sınıf ve tabakaları elde tutmaya büyük özen göstermektedir. bu "gayreti"ni 1 Mayıs'larda radyo ve televizyonları başında "zamları" bekleyen "Türk proletaryasını" gördüğünüz zaman, daha iyi anlamış olursunuz...

"Yapısı farklılaşan" yalnız kapitalist-emperyalist ülkeler işçi sınıfı ya da hareketleri değil, SSCB'ye bir bakınız, ne kadar farklılaştığını görürsünüz..."Komünist kurulu düzen" birdenbire "halk devleti" olup çıkıverdi...Bugün "Proletarya elveda!" naraları geliyor, duymuyor musunuz?Emperyalizm ve kapitalizm durmadan saldırıyorlar. Artık eskisi gibi de değil, daha "terbiyeli ve usta" saldırıyorlar...

Emperyalist-kapitalist devletlerin sosyal-demokrat işçi hareketlerine bakınız, daha tatmin edici yerlere geldiklerini, sizin tabirinizle "farklılaştıklarını" görürsünüz. "Barış", "Demokrasi" gibi sorunları en az sizin anladığınız biçimde programlayıp, savunduklarını da görürsünüz...

Bütün bu gelişmelere evet demenize rağmen, "TBKP Türk işçi sınıfının politik gücüdür" demeye neden ihtiyaç duyuyorsunuz? Yapısı bu kadar "farklılaşan" bir sınıfı kabul ettiğiniz ve bir sınıflar bileşenine girdiğinize göre, kitle partisi olduğunuzu daha rahat savunabilirdiniz!...

Çelişki Türk işçi sınıfı ile burjuvazisi arasından çıkıp, "global sorunlar"ın çözümü "dayattığı" için, "barış ve demokrasi" yanlıları ile karşıtları (eğer varsa) arasındaki çelişmenin **baş çelişme** olarak çözümlenmesi gerekmiyor mu? Bu da, açıkça ABD'ne karşı mücadeleyi gündemden kendiliğinden düşürür! Nedenleri de açıktır:

1-Ortak çözüm için onun da ikna edilmesi

gerekiyor,

2-SSCB, ABD ile bir "mutabakata" varmıştır ve buna mecburdur. Nitekim;

> "...ABD emperyalizmi, günümüzde, bölge devletlerini anti-sovyet bir **mutabakat**(abç) temelinde saldırgan politikası doğrultusunda yönlendirmeyi birinci amaç olarak görmektedir"

diyerek, "global sorunların" çözümü için taraf olan ABD'nin en başta SSCB ile bir "mutabakata" varması zorunluluğu kabulleniliyor. zaten bu "mutabakat" vardır...

"TBKP", Orta-Doğu siyasetini de yanlış yorumlamaktadır:

> "ABD yönetiminin,"bölgede politik, ekonomik ve özellikle askersel varlığını güçlendirmek, başlıca bağlaşığı İsrail ve gerici,emperyalizm yanlısı rejimlerle **işbirliğini derinleştirmek** ve onları bölgede gerginliği arttıracak bir bloklaşmaya çekmek, bölgeyi NATO'nun eylem alanına katmak, antiemperyalist hükümet ve hareketleri **bölmek**(abç) ve birbirine düşürmek,askeri müdahalelerle zayıflatmak ve yok etmek,devlet,milliyetler, etnik gruplar,din ve mezhep grupları arasında çelişki ve gerginlikleri kızıştırmak, Sovyetler Birliği ve öteki antiemperyalist **güçleri**(abç) bölge sorunlarının çözümü dışında tutarak ABD yanlısı çözümleri daha kolay kabul ettirmek istemektedir" (s:15-16)

demektedir..Böylece, "iyi komşuluk münasebetleri"ni zorunlu gördüğü halde, bu kez "kötü komşuları" ayırtetmekte. Orta-Doğu'daki durumu hedef şaşırtarak sunmaktadır.Bizce bu değerlendirme

yanlıştır, gerçekleri ifade etmemektedir. Orta-Doğu'da emperyalizm yanlısı bir güç aranıyorsa, bu herşeyi ile en başta Türkiye'dir. Bunun yanında, İran,Irak ve Suriye gerici rejimlerinin varlıkları nesneldir ve sömürgeci tasarrufları ortadadır. Bulgaristan silah deposu gibidir ve hatta iyi bir silah pazarlayıcısıdır. Yunanistan ile tarihsel olarak düşmanlık Türk devleti için vazgeçilmezdir ve her dönem gündeme getirilmektedir. O zaman bölgede kim askersel varlığını güçlendiriyor? Antiemperyalist güçler kimlerdir? Bölge zaten NATO'nun eylem alanıdır. ABD yıllardır, Nato ve Cento vb.. kurumlarla Orta-Doğu'dadır...Anlatmaya çalıştığınız "tehlike"nin en önemli gücü Türkiye'dir ve sizin "ilerici,antiemperyalist" gördüğünüz devletlerdir. Bir bütün olarak ABD ile birlikte bölge halklarının başlarına bela kesilmişlerdir. "İyi komşularınız"dan bazılarının SSCB'nin "sözünü tutan" gerici rejimler olduklarını biliniz..

Orta-Doğu'da barış ve demokrasi başka yerde durmaktadır. Başlıbaşına Kürt Sorunu'nun çözümüne bağlıdır ve SSCB'nin uygulayacağı Orta-Doğu siyaseti ile direkt bağlantılıdır...

Diğer emperyalistler ise, "TBKP" programında yer almıyorlar. Örneğin; Alman, Fransız, İngiliz, Japon emperyalizmi ve militarizmleri saklanmaktadır. Yine, Suriye, Irak, İran ve Türkiye gibi sömürgecilerin adı konulmamıştır... Ayrıca, bir Afganistan sorunu gözlerden uzak tutulmuştur. Arap gerici rejimlerinin durumları, İslam-Paktı, Mısır'ın oynadığı rol, Ürdün'ün durumu vb...gibi Türkiye'de oluşan siyaset üzerinde çok etkili olan sorun ve devletlerin durumları açıklanmıyor... Bütün bunları yalnız ABD ve "bağlaşığı İsrail" ile örtmenin mümkünü yoktur...

"TBKP" durup dururken Türkiye'ye demokrasi ve barış getirmeye çabalamaktadır. Bunun içinde en geniş biçimiyle "iyi komşuluk münasebetlerini" çizmektedir. Türkiye'de bir zamanlar "Milli Selametçi" lerin "kardeşlik ve müslümanlık" çağrıları gibi bir izlenim yaratmaktadırlar...

Orta-Doğu'da saldırganlık Kürdistan'ı paylaşmış devletler tarafından bizzat gerçekleştirilmektedir. Türkiye bunların başında gelmektedir. İran,Irak ve Suriye'nin durumuda budur. Bunlar, İsrail'den çok daha gerici ve saldırgandırlar. Bunları gizleyerek bir yere varmak mümkün değildir.

Sorun açık olarak şudur: Orta-Doğu'da ABD ve SSCB arasında bir "detand" vardır. "Mutabakat" aranıyorsa burada aranmalıdır. Aralarında bütün sorunların başlama ya da bitirilmesi ile ilgili bir açık anlaşma görülüyor.. Orta-Doğu devletlerinin iradeleri sorunlarda etkili değildir. Savaşlar hemencecik durabiliyor!...Bu büyük devletler birbirlerinin önerilerine uygun olarak "barış ve demokrasi"yi yer yer "uyguluyorlar"...

(...)

SSCB,emperyalist(yalnız ABD olamaz) rasyonalleri kabullenmiştir. Bahsedilen "barış ve demokrasi"nin de kurulmasına taraftardır. Kendi sorunları, en azından bunu gerektirmektedir. Bu anlayışla da sosyalizm'den (komünizm'den zaten vazgeçilmiştir) önemli dönüşler göstermektedir ve büyük tavizler vermektedir. Küçük devletlerin ve mazlum ulusların "Kendi başlarının Çaresine Bakma Hakkı" zorunlu bir hal aldığından, Tecrit'e uğramamak için zorunlu taraf olmaları dayatılmıştır... Bu nedenle, biz de mazlum bir ulus olarak "Kendi Başımızın Çaresine Bakma Hakkı"mızı kullanacağız...Bu Hak, bizim için önemli karşı-devrimci bir güç olan TC'ye

karşı mücadeleyi zorunlu kılmaktadır..

Eğer, siz TC'de "barış ve demokrasi kazanacaksanız" -ki, öyle söylüyorsunuz- ve TC sizin ülkeniz ise(!), o zaman Kürt ulusu ile bu gerici ve emperyalizm yanlısı saldırgan devlet arasındaki uzlaşmaz çelişme nasıl çözümlenecektir? TC'nin sömürgeci bir devlet olduğu, Orta-Doğu'nun en büyük **Jandarma gücünü** oluşturduğu ve militarizmi açıkça belirtilmelidir.. SSCB, TÜrkiye'de "istikrarlı bir devlet yapısı" istiyorsa, bu onun Orta-Doğu'daki stratejik durumu ve kendi çıkarlarıyla ilgilidir. ABD ile arasındaki "detant" gereği ve Orta-Doğudaki emperyalist rasyonalleri resmen kabul etmiş olmasındandır. Peki, siz "ülkenizin çıkarları"nı nasıl açıklayacaksınız? Sizce, TC "istikrarlı bir devlet" olarak, bu saldırgan yapısı ile sömürgeci tasarruflarını devam ettirmeli midir?

Eğer, "gelişmenin temel eğilimi, artık barış ve toplumsal ilerleme güçlerinin başarıları, çağımızın kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olma karakterini" belirliyorsa ("TBKP" Program Taslağı, s:15), o zaman hedefi açık koyunuz. "Bazı yasallıkların" oluşturulması, yani, kendi çıkarınız için, "uluslararası dayanışma ve işbirliği" gibi bir kavramı öne sürerek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile sömürgeciler arasındaki çelişmenin üstünü örtemezsiniz! Böylesi bir çelişmenin "kapak altı" edilmesi, Ulusal Kurtuluş Hareketimizi **safdışı** eder... Bu programınız ile Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi **safdışı** edilmektedir. Bunu görmemek ve bilmemek için, ahmak olmak gerekir! Zaten, Programınızda "demokratikleşmenin önünde Kürt Ulusal Sorunu'nu engel" görmektesiniz...Bizim, emperyalizm ve sömürgeciler ile onların yerli ortakları arasındaki çelişkimizi (nitelikleri ne

olursa olsun) ortadan kaldırarak; "ne verilirse biz kabul ederiz", yeterki "barış ve demokrasi" olsun demektesiniz... Filistin Devleti'ni meşru sayarak, Kürdistan Sorunu'nda bu kadar koşullu ve pragmatist hareket etmek, dayatılan emperyalist rasyonallerin kabullenilmesi ve açıkça çıkarlarınızın savunulmasıdır. İstediğiniz kadar "literatür" parçalayınız, bunu kamufle etmek mümkün değildir...

Bir sorun da şudur:

> "saldırganlık ve baskı politikasına karşı, barış, demokrasi ve **toplumsal ilerleme**(abç) için mücadele çağı"

ndan bahsediyorsunuz. Bu "toplumsal ilerleme", eğer Türkiye'de olacaksa, Kürdustan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ne kadar geri tutulacaktır? Çünkü, KUKM'nin bunun "önünde engel" olduğunu söylüyorsunuz.

Hiç sıkılmadan da "bu gelişmeyi başarı ile sürdürmekte" olduğunuzu açıklıyorsunuz. Nerede ve nasıl? 70 yıldır, sosyalizm "toplumsal ilerlemeyi" **Gıdanks ve Lenin tersaneleri**'nde "haç çıkaran proleterler" ya da uzayan "kuyruklar" kadar mı ilerletti? İşçilerin "önemi artarken" "sosyalist" ekonomiden aldıkları paylar mı arttı? SSCB'deki başkaldırıların ve 70 yıl sonra oluşan ulusal ayaklanmaların, yaratılmış "ilkel insan tiplerinin" yoksulluk simgesi haline getirilmesini mi pazarlıyorsunuz? Bizi de bu biçime sokmaya mı niyetlisiniz? "Sosyalist" devletlerdeki "ileri gelişmeleri" anlatmak, biraz ayıp olmuyor mu?

(...)

"TBKP" Program Taslağı "emperyalist ülkelerdeki askersel-sınai komplekslerden"(s:9) söz ediyor.

Askersel kompleksler "sosyalist" devletlerde nasıl, bunu da açıklamak gerekmez mi? Bugün SSCB'de ve Doğu Bloku'nda oluşan olayların nedenlerinin büyük bölümü, milyarlarca liralık askersel yatırımlar değil mi? "En önemli barış gücü sosyalist devletlerdir"(s:10) diyorsunuz... Tersine, SSCB ve Varşova Paktı Devletlerinin askeri yatırımlarının fazlalığın dan Gorbaçov bile şikayette bulundu...Programınızda, "2000 yılına kadar yeryüzünü nükleer silahlardan arındırmaya" söz veriyorsunuz! Buna SSCB'yi de örnek gösteriyorsunuz:"Sovyetlerin askeri gücünün, emperyalist saldırganlık politikasının geriletilmesi için olanaklı"(s:11) olduğunu belirtiyorsunuz... O zaman "mutabakat"ın nerede ve nasıl olması gerektiği açıkça ortaya çıkmaktadır... Bize, dünya' nın herhangibir yerinde bir savaş gösteriniz ve taraflarından biri "sosyalist" devletler olmasın? Silah pazarlarında, her 10 büyük satıcıdan yarısını "sosyalist"devletler (ya da "sosyalist" patentler) oluşturmaktadır. Böylece, dünya silah pazarının kontrolü de, yarı yarıya "sosyalist" devletlerin egemenliği altında değil midir?

"TBKP" Programı hedefi resmen şaşırtmaktadır. "Barış ve Toplumsal İlerleme"ye ayrılan büyük bölümü ile yalan ve yanlış belirlemelerle doludur. Bunların tümünü burada sıralamak olanaklı değil.

(...)

Program "ülkemizde tarihsel bir geleneğe sahip olan barış hareketi"nden de söz ediyor. Türk devleti ve toplumsal yapısında, bırakınız bu geleneği barış kavramının tartışılması bile zordur. bu da katmerli bir yalandır. Yıllardır gasp, talan, ganimet anlayışı ile büyümüş, geleneksel vurucu ve kırıcı bir toplumun, hiç bir yerinde barış bulamazsınız...

d-"Genel Strateji" ve bugünkü "amaç".

"TBKP", emperyalizm ve çelişmeler konusunda, yukarıdaki gibi bir anlayış izlediği sürece, "sittin sene" Türkiye'yi kapitalizmden sosyalizme geçiremez. Zaten, bunun evrensel boyutları da gözler önündedir...

Çünkü, "TBKP" anti-kapitalist mücadeleyi gündemden çıkarmıştır ve bunu "Milli Cephe"(bir hayli geniş!) için **feda** etmektedir. Hem de, legal, parlamenter mücadele veren bir parti olarak "meclislere" girmek için... Bu **reformizm**'dir ve geleneksel yanlarıyla birlikte bazı özgün durumları da getirmektedir. Ekonomik olarak sosyal-demokrasiden daha geri bir liberal "program", nasıl olduğu belli olmayan bir "kitle partisi" ve en geniş "cephe" ile gündemleşmektedir...

Doğal olarak, s t r a t e j i s i de "BARIŞ VE DEMOKRATİK YENİLENME" (s:27) olmaktadır. Barış, aslında "Türkiye'de uslu uslu, kardeş kardeş oturma"dır. Rahatsız edici olanlar ve "terbiye edilmemişler" çıkarlarsa, bunlara karşı mücadele edilecektir. O zaman, kendi burjuvazisi ile birlikte olma yoluna girilmiş olunacak... "Barış ve Demokrasi" burjuvazinin ver-al yetkileriyle olduğundan, oyun bozulduğunda, arkasında birçok insanı da ortada (her zaman olduğu gibi) bırakıverecektir...

TC'nin "Yurtta Sulh Cihanda Sulh" Atatürkçü parolası, "TBKP"nin "Uluslararası Birlik ve Dayanışma" ile birlikte "Barış ve Demokrasi" parolası olarak kendini bulacaktır.

(...)

"TBKP" programındaki **"Yenilenme"** olarak

ordu, ekonomi, parlamento, anayasa, ulusal çıkarlar vb... konularında öne sürülen çözümler(!) tümü ile Türk burjuva parlamenterizmi'nin **Plan ve Programları** çerçevesindedir ve de onu aşamıyacaktır.

Demokratik **"Yenilenme"**, açıkça sosyalizmin evrensel **bunalımı** (buhranı da diyebilirsiniz!) için, yeni bir çıkış yolu aranmasından başka birşey değildir...Bunun Türkiye'ye yansıması ise, "TBKP"nin Türk burjuva parlamentosunda yerini almasıyla belirginleşecektir. Elbette, "TBKP" buna bir program ve hatta slogan da getirecektir. Örneğin; "emekçiler meclise" gibi... Ama, bu burjuva demokrasisi'dir,**"yenilenme"** bu olacaktır...

Bu **"Yenilenme"**nin neler olacağı da "TBKP"nin Program Taslağında şöyle sıralanmaktadır:

> "Ekonomik,toplumsal, kültürel ilerlemenin; iş,toprak ve adil bir gelir dağılımının;konut, eğitim ve sağlık hizmetlerinin; bunalımsız (abç) bir gelişmenin ve gelecek güvencesinin; barış,özgürlük ve eşitliğin tam olarak gerçekleştirilmesi"(s:27)...

Bunlar **Genel Strateji** olarak öne sürülmektedir. Ve bunların "sosyalizme geçilmesiyle olanaklı" olacakları iddia edilmektedir. Böylece, Genel Mücadele ile Program çatışmaktadır.

Bu hedefler aslında sosyal-demokrat hedeflerdir. En liberal burjuva partilerinin program hedefleri arasında bile yer almaktadırlar. "Sosyalizmin gerçekleşmesinde olanaklı" olmalarını kitlelere bekletmemek gerekir! Genel bir "komünist" strateji, herhalde böyle olamaz...

Ayrıca,bu hedeflere varılabilmesi için kimin

elinden neler alınacak, belli değildir ve işin ilginç yanı da "bunalımsız geçiş"le buna varılacaktır. CHP ve SHP'deki "halkçı düzen, eşit işe eşit ücret, toprak reformu, adil gelir dağılımı, sosyal adalet vb..." önermeleri ile bu "TBKP" programının ayırtedici yanları nedir? Bütün bunlar "sosyalizme geçilmesiyle olanaklı olacak" da denilemez. Bugünkü düzen içinde de çözümleri olanaklıdır. Ayrıca, biz bunları çözmüş "sosyalist devlet" te görmüyoruz

Bu **Genel Strateji**, "demokrasiyi kazanma" olarak gerekçelendirilmektedir. Peki, kazanılacak olan demokrasi hangi demokrasidir? Bunun adını koymak gerekir.

Elbette, burjuva demokrasisi'nin tüm olanaklarından yararlanmak gerekir.. Komünistler ve sosyalistler olarak böyle bir platformda bulunulmalıdır.. Biz, **KUKM**nin **i t t i f a k l a r ı** açısından Türk devrimci ya da demokrat oluşumları için böyle bir yapıyı ister ve tercih de ederiz...

"TBKP" bunun için mücadele edilmesini öneriyor, gerekliliğini savunuyor, ama, adını açık koymuyor. Kendisi "KP" olma yolunda olduğu için mücadele edilmesini istediği düzeni gizliyor...Ayrıca, bu yapının oluşmasının "sosyalizme geçiş ile olanaklı olacağını söylüyor... NEDEN? "TBKP"nin mücadele edilmesini önerdiği düzey "sosyalizme geçiş" ile olanaklı olacaksa, önce sosyalizme geçişin mücadelesini vermek gerekmez mi? Bu yanı ile de "TBKP" programı çelişmektedir.Hem de "TBKP" "Türkiye nüfusunun ezici çoğunluğu çıkarına bir çizgi" olarak strateji belirliyor. Fakat, bu strateji işçi sınıfının siyasal iktidarı için değil. Bu mücadele ona göre, "işçi sınıfının değişik kesimleri için"dir. Bu anlayış ile, elde edilmesi umulanların "sosyalizmin kuruluşu" na **i h a l e** edilmesinin gereği de yoktur. Çünkü, "TBKP", "gerici iktidardan devrim-

siz(abç) yönetimi alma yolunu" seçmiştir! Bizce, önerilen böylesi bir süreçte, sosyal-demokrasi'nin iktidar altarnatifi olma olanağı daha fazladır...

Hem toplumsal **"yenilenme"** için bazı sorunların çözümü gerekli, hem **"devrimsiz"** bir biçimde burjuvaziden "yönetimi alınacak", hem de sosyal-demokratlar dahil bütün güçlerle "Milli Cephe" kurulabilecek... O zaman, bu sorunların çözümünün "sosyalizme geçiş" e terkedilmesi gereksiz olmuyor mu?

"TBKP" Program taslağı, "barış ve toplumsal yenilenmenin toplumsal güçlerini" de açıklıyor:

> "işçi sınıfı, kent yoksulları, köylülük, aydınlar ve geleneksel orta katmanlar(abç), ulusal ekonomiye katkıda bulunan iş adamları (abç)"...

Bunlar "TBKP"ye göre "sosyal sınıflar" dır..

Ayrıca,"sınıfsal olarak türdeş olmayan gençlik, kadınlar" gibi "sosyal sınıflar" ile "Kürt halkı gibi ulusal bir güç (abç)" ü de "çıkarları bu stratejiyle uyum içinde olan toplumsal güçler (abç)" olarak ayırıyor(s:28)...

Böylesi karmaşık ve kendine göre bir anlayış ile sınıfları belirliyor. Bu sınıfların hepsi örgütlülüklerine ve yapılarına göre, **"birleşik"** içinde yer alacaklardır. Ve "işçi sınıfının öncü politik gücü TBKP" bu yapı ile sosyalizme geçmeyi de ihmal etmeyecektir!.. Biz, bu stratejiyi anlamakta güçlük çekmekteyiz. "TBKP" sözünü ettiğimiz bu güçlük karşısında belli "suçlamalar" da bulunabilir. Ama, bu uydurma ve "zorla" konumlandırılan yapı ile sosyalizme geçemez...Kürt halkının durumu da ilginçtir. Örneğin;"ulusal bir güç olan Kürt

halkı" "TBKP" programına göre ne yapacaktır? "Barış ve yenilenme" için nerede ve nasıl duracaktır? Dil ve kültürü serbest edilerek,"TBKP" program hedeflerine uygun bir örgütlenme için Kürdistan'da potansiyel mi olacaktır? Ya da "TBKP"nin "birleşik" örgütsel çalışmasına katılarak "ilerleyecek" midir?

Yine, "ulusal ekonomiye katkısı olan iş adamları" "anti-tekel mücadelede" Milli burjuvaziyi mi temsil etmektedirler? Bunlar ekonomiye nasıl "katkı" yapacaklardır? Acaba, "TBKP" nin yasallaşmasını gerekli gören "büyük sanayiciler" yok mu? Bunlarla ilgili program nedir? Bunlar da mücadele kapsamı içinde görülebilirler mi? Çünkü, "global sorunlar" karşısında "sistem farkı" kalmadığına göre, "bilimsel ve teknik devrim" gereği oluşan yeni durumlar içinde büyük sanayiciler de haydi haydi görülebilirler!. Ekonomiye de "katkı" da bulunabilirler...

Nitekim, kapsam o kadar geniş tutulmaktadır ki, "TBKP" programı "Amerikancı, gerici, militarist güçlerin politikasından(abç) çeşitli burjuva kesimler de zarar görmektedir" diyor...Ve;

> "barışın korunması ve demokrasinin kazanılması,ülke ekonomisine katkıda bulunmak isteyen küçük-büyük bütün sanayici ve iş adamlarının(abç) çıkarlarıyla uyum içindedir" (s:28)

denilmektedir. "TBKP"nin böylece "keli görünmüş" oluyor. "Ulusal ekonomiye katkı da bulunan iş adamları ve sanayiciler" diyerek daha önce gizlemeye çalıştığı "ayrım", genel "strateji"si doğrultusunda ortadan kaldırılmaktadır.

Böylece, mücadele emek-sermaye çelişkisi ve

ilişkisinden "ulusal çıkarlara" yükselip ve oradan da "barış ve demokrasi" ye geçmektedir..."İş barışı", "eşit ve dengeli kalkınma","eşit gelir dağılımı", "vergi adaleti" vb... isteyen, kendisine "ben de sosyalistim" diyen **Sabancı** da herhalde bu tanım içindedir. Ülke ekonomisine, ulusal ekonomiye katkısı olan ve vergisini de düzenli veren(bununla da övünen) bir iş adamı olarak Sabancı da "global sorunlar"dan etkilenmektedir. Ve barıştan da yanadır. Ayrıca,Amerikancı politikadan da zarargörmektedir(kendi belirlemesi)..Sabancı, son belirlemelerinde Liberal bir ekonomi ve bunun doğal sonuçları olarak da burjuva demokrasisi'nden, çoğulcu demokrasiden, AT'ye girmekten de yana olduğunu açıklamaktadır. "TBKP" de sadece "gerici iktidar" dan (ortada yok, belki Özal iktidarı söz konusudur!) yönetimi devralmayı(!) önüne koymuştur...

"TBKP"nin bu soyutlamasına ve genel stratejisine uygun olarak "bugünkü amacı" da bellidir:

"**BARIŞ ve YENİLENME**". Bu amacını da **resmen** açıklamaktadır(s:34)...

e-Devlet, Siyasal İktidar ve Ordu.

"TBKP", sömürgeci Türk devletine sahip çıkmaktadır. Devleti ortadan kaldırmak yerine, onu yeniden düzenlemeyi (geleneksel yurtseverlik yanıyla !) ve güçlendirmeyi öneriyor. TC Devletini, gerici, emperyalist saldırganlığın en önemli gücü kabul etmiyor ve militarist yapısını "ulusal çıkarlara göre" gerekli de görüyor.

"TBKP",TC devletinin niteliğini; "1980 öncesi bilinçli yaratılan terör ve buna dayanılarak gerçekleştirilen askeri darbe"(S:39) olarak görmektedir. Yani 12 Eylül'ü hemen hemen meşru saymakta ve devletin kendini savunduğunu ifade etmektedir. Ayrıca, 12 Eylül'ün gerekçelerinin hiç birine değinmemektedir. !2 Eylül böyle bir nedene dayalı gelmedi, önceden planlanmıştı ve biz, "yaratılan terör'ü" kimin yarattığını da "TBKP"den sormak istiyoruz. Bu "gözle görülmeyen elle tutulmayan güç" kimdir? Ve "TBKP" "faşizmi" de ortadan birdenbire kaldırıp, yerine hernedense "askeri darbeyi" ikame etmiştir...

Keyfianlayış ile sorunları yorumlama alışkanlığı, ona, kendisine yönelecek "tehlike"ye göre devlete istediği niteliği verme cesaretini de veriyor! Sergilenen bu anlayış, devlet ile mücadele ve ilişkilerin "gerici, militarist güçler"le(s:19) mücadele derekesinde aşağılara çekilmesi olarak kendini gösteriyor. Yani, TC devleti hedeften özellikle düşürülmüş olmaktadır...

"TBKP" ABD'yi "içişlerimize kabaca(abç) müdahale eden bir güç" sayarak, ABD emperyalizminin saldırganlığını da hedef olarak küçültmektedir. ABD'nin "ordu, devlet aygıtı, toplumsal yaşamın tüm alanlarında kendine bağlı kadrolar oluşturmakta" olduğunu belirleyerek, aslında "kaba olmayan" biçimde müdahaleci olduğunu kabulleniyor. Hatta denilebilirki, TC'nin her yerine girmiş durumdadır. "TBKP" ABD'nin oluşturduğu yapıyı kaldırmak için de TC'nin düzeltilmesi görevini üstleniyor... Bu işgüzarlığı, ona, TC'nin reform yoluyla "yenileneceğinin" olanaklı olduğunu gösteriyor ! Herhalde, belli kıyafet düzenlemeleri, parasal olanaklar verilmesi, generallerin değiştirilmeleri, polis ve MİT şeflerinin "eğitilmeleri" vb... gibi

düşüncelerle, ABD'nin "ordu ve devlet aygıtı"nda denetimi azaltılacak, TC'devleti düzeltilerek, düşürüldüğü "badireden" kurtarılacaktır...

TC devletini ele alırken, tanımlamasında devletten ayrı bir de "baskı aygıtı" ayrımı getirerek, kendi müdahalesi ile bu "aygıtı" düzeltmek yoluyla, devleti siyasal olarak ele "geçirmeyi" hayal etmektedir ! Programının başka bir yerinde ise,bu söyledikleri ile hemen çelişerek, bu "baskı aygıtının" kolay kolay değişmeyeceğini vurgulamaktadır. Devletin bu "baskı aygıtı" ile birlikte bir bütünlük oluşturduğunu da göstermektedir diyor:

> "Ordu,polis,MİT, yargı organları hem sayıca, hem de nitelikçe güçlendirilmiştir"r"(s:25)

diyerek "bir hayli" yakınmaktadır.Bu baskı güçlerimin "modernleştiklerini" ve "bilimsel-teknik devrimin" zorunlu bir sonucu olduklarını gerekçe gösterip, bir ölçüde kabullenilmelerini önermektedir. Bu nedenle de mücadele hedeflerinin şaşırtılmasını sağlayarak, önemli bir yanıltmaya girmektedir.

"TBKP" "yenilenme" önerdiği için, buna uygun kavramları da bulmayı ihmal etmiyor. "Bu denli güçlü ve baskıcı, gerici, emperyalist saldırganlığın temsilcisi devlet" ten de bahsediyor. "Egemen güçlerin yeni politik rejimi(abç) içinde" nihayet, TC devletini "daha sağlam ve daha etkin bir yer almış" olarak belirliyor. Çok şükür !..

"TBKP", "Oligarşinin uyguladağı politikadan" bahsetmek suretiyle, TC devleti için yeni bir (onun için) tanıma geçmektedir. Bu oligarşinin "anti-demokratik, otoriter rejimin işlevi, işçi sınıfı ve halkın(abç) istem ve çıkarlarının gerçek-

leşmesini engellemektedir"(s:26) diyerek, daha "ileri" belirlemelerle; "Komünist" olmasa bile, "yenilenmenin" kazanacağı "demokratikleşme" için zemin aramaktadır. Sormak gerekir, gerçekten Türkiye'de böyle mi oluyor? Halkın çoğunluğu 1980 Askeri Cuntası'nı desteklemedi mi? İşçi sınıfı ve diğer "rejimin uygulamalarından zarar gören sınıf ve tabakalar" 10 yıldır nasıl bir mücadele geliştirdiler ?Eğer "TBKP"nin yasallaşması için onay vermezse ("TBKP"nin kurulması ve TCK'nun 141,142. maddelerinin kaldırılması için referandum daha demokratik olabilir !) halka ne diyeceksiniz? Parlamenter yoldan mücadelenin sonuçlarına katlanabilecek misiniz?

Çoğunluğun kararının esas alındığı bir burjuva yönetimi, oyları ile seçmek ve düşürmek hakkına sahip halkın karşısında nasıl bir mücadele verilecektir? Belki de, halk oylarıyla sağ bir yönetimi, en fazla sosyal-demokrasiyi seçecektir. O zaman "KP"nin gereği ve önemi işçi sınıfı ve halk için ne olacaktır? Görünen odur ki, bütün yasal koşulları (nasıl olursa olsun anlayışı ile) kabullenmek durumundasınız...İşte, böylece "demokrasiyi kazanacak" sınız!..

Askerlerden "yurtsever yanları olanlarla", "halkın içinden çıkma subay ve erler"le birlikte, otoriter rejimin size ve devrimci mücadeleye karşı nasıl bir tavır alacağını düşünüyorsunuz? Halkın duyguları ve bulunduğu düzeyi, bugünkü iktidar temsil etmiyor mu? 70 yıllık "komünist kültürün taşıyıcısı" partiler olarak, "halkımızın" geleneklerini ve "milli niteliklerini" nasıl değiştireceksiniz? Artan camilerin sayısını nasıl azaltacaksınız? "Global Sorunlar"ı öne çıkararak, "Barış" havariliği yapmak başka şey, "KP" olmak başka şeydir...Bugün burju-

vazinin temsilcileri bile "barışa çağrı" da bulunmaktadırlar. Ve "Halk", bütün dünyanın barış içinde rahat yaşaması için "heykeller" dikiyor...

(...)

"TBKP", mevcut anayasanın da "birçok sorunun gerçekleştirilmesi" için değiştirilmesini istemektedir. Türkiye'de bütün siyasal partiler, kendi çıkarları açısından, şöyle ya da böyle bu değişikliği istiyorlar. "TBKP" ayrıca, bu anayasanın "demokratik" bir anayasa olmasının ancak kendi katılımı ile mümkün olacağını söylüyor!..(s:38) Bu tür değişiklikler "TBKP" parlamentoda olduğu zaman da yapılabilecektir...O zaman anayasa kendiliğinden "demokratikleşecek"tir...

Değişecek anayasa "katılımcı bir demokratik rejimi,demokratik,laik,sosyal,hukuk devletini kurallara bağlama"(s:39)yı sağlayacak. Bugün 1982 Anayasasının değişmesini SHP'de istiyor, ANAP'ta DYP'de.. SHP'nin programında da "Laik, sosyal,demokratik, hukuk devleti" ilkeleri var. Bu biçimde bir anayasa TC devletini daha da garantiler altına alır. Sosyaldemokratlar bunu iyi bilmektedirler. Peki, sizin bunlardan ayrıldığınız yanlar nelerdir? Biz hiçbir farklılık görmemekteyiz. Tersine geri yanlar bile vardır. Bu anayasa TC'nin anayasasıdır. Onun kurallarını belirlemektedir. Yani, "TBKP" Türk Parlamentosunda yer almanın programını önermekte ve bunu "Marksizm-Leninizmi fikirsel olarak Türkiye koşullarına uygulanması" olarak adlandırmaktadır...

"TBKP",**TBMM**'nin "politik sistemin en üst organı olması" (s:36) görüşündedir.. "Gerçekten çok partili bir rejim (abç) kurulmalı" diyen "TBKP",

"Komünist partisi ve Kürt ulusal hareketi, tüm yasaklı politik örgütlenmeler (abç) yasallaşmalı, serbestçe faaliyet gösterebilmeli, 141, 142 ve 163. (Türk Ceza kanunu'nun maddeleri-bizim-) maddeler kaldırılmalıdır" (s:36)

da diyor...

"TBKP", bu program hedefleri ile, bazı devletlerdeki "kardeş partileri" gibi "ne uzayan ne de kısalan" yapısıyla düzen partisi olarak yerini alacak ve Türk burjuva demokrasisine **"çeşni"** katacaktır. "Tüm yasaklı politik örgütlenmelerin yasallaşması" ise, faşist ve dinci eğilimdeki hareketlerin de bu düşünülen demokrasi içinde yerlerini almalarını getirecektir. Bunun nedenleri ise, yalnızca "TBKP"nin kendi yasallaşmasını güvence altına alması değil, aynı zamanda toplumsal olarak bir "detand"ın zoruniuluğudur da. Anlaşmanın en önemli yanı da böylesi bir **"mutabakat"ın olmasıdır**..Zaten Türk burjuva demokrasisi de bunun peşindedir...

Kim böyle bir anlaşmaya ve "barış içinde birarada yaşamaya" gelmez ki? 141,142 ve 163. maddelerin kaldırılmasını (burjuvaziden istenmektedir ve o bu hakkı verecektir..) istemenin gereği yoktur, zaten bu anlayışla fiilen uygulanamaz hale gelen bu maddeler, özellikle de "TBKP" ye uygulanamaz duruma gelmişlerdir. "TBKP" yasal olarak zaten korunmaktadır. Bugün cezaevlerine baktığımız zaman, bu maddelerden yargılananların sayısı o kadar azdır ki, ceza yasasının diğer uygulanan maddeleri kaldıkça bunların kalkması bir anlam ifade etmeyecektir. 12 Eylül döneminde de bu maddeler en az uygulanan maddeler olmuşlardır.. Yani, "şanlı ve güçlü mücadele gelenekleri ile"

"TKP ve TİP birleşme" yoluyla (başka biçim ve başka adla olsa da) yerlerini almış olacaklardır. Buna da "demokrasiyi kazanma" diyebileceklerdir...

(...)

"TBKP" o kadar taviz vermekte ve şaşkınlık içine girmiş bulunmaktadır ki, açıkça ne yaptığını bilmemektedir. Sıkıyönetim ve Olağanüstü Hal Yasalarının "demokratikleştirilmesini" bile önermektedir. Ne kadar ilginç bir öneri. Bir devlete karşı mücadele eden ve "siyasal iktidarı ele geçirmeyi" düşünen(!) bir hareketin, o devletin en önemli baskı aracı olan yasalarını "demokratikleştirmeyi" istemek, siz bu işe bakınız !.. Peki, kim bunu yapacak ve nasıl yapılacaktır? Bellidir, herhalde "TBKP"nin katkıları ile Avrupaya iyi görünecek "daha usturuplu" bir biçim verilmesi anlamına gelmektedir...

"TBKP" programının başka bir yerinde de "sıkıyönetim uygulamalarına karşı olduğunu" söylemektedir. Bu, sanıyoruz ki, "demokratik olmayan sıkıyönetim" e karşı olmadır!..Nitekim,"TBKP" şöyle demektedir:

> "Silahlı kuvvetlerin demokratik rejime karşı kullanılmasını önleyecek, onu yurt savunmasıyla görevli kılacak, demokratik rejime ve halkın seçtiği parlamentoya bağlı kalmasını sağlayacak, iç yapısını demokratikleştirecek bir reform yapılmalıdır"

diyor...Bu düşünceye göre, Sıkıyönetim Yasası nasıl "demokratikleştirilecek"tir? Bu şu demektir: Sıkıyönetim yasal olarak olabilecek, "yurt savunması ile görevli" olduğu için, ordu, "olağanüstühal" doğal olarak yaşayabilecektir. Örneğin Sovyetlerdeki

sıkıyönetim uygulamaları "demokratik" olmaktadır. Türk ordusu da yurdunu "koruyup kolladığı dönemlerde "demokratik sıkıyönetim" uygulayabilir. Açıkça şunu demek daha iyi olurdu;"ordu, bizi rahatsız etmesin" "yurdu korumak için sıkıyönetim ve olağanüstü hal"yaşasın..."TBKP" kendi yasalitesi için özgürlükleri en çok baltalayan ve ordunun elinde müdahale için en önemli silah olarak bulunan sıkıyönetimin "demokratik" olarak uygulanabilirliğini kabul etmektedir...

"TBKP" Türk Ordusu konusunda çok"ulusal"dır ve "Yurt savunması"nı da çok düşünen bir partidir. Böyle olduğu için ("Komünistler" için ülkenin siyasi sınırları yeniden çiziliyor!) de, ordunun bugünkü yapısını kabul etmiyor ve onu **"reforma"** götürüp, düzeltmeyi düşünmektedir. Böylesine geliştirip, güçlendireceği orduya "demokratik sıkıyönetim yetkileri" vermenin sakıncasını görmemektedir. Bu durum, ordunun, "Olağanüstü Hal" yaşarken de "demokratik" olmasını kolaylaştıracaktır. Çünkü, "TBKP"ninTürkordusu ile ilgili düşünceleri şunlardır:

> "Subay ve erlerinin de bütün yurttaşlar gibi temel hak ve özgürlüklere sahip"

olmaları gerekir. Demek ki, subaylar ve erler "demokratik olmayan sıkıyönetim ve olağanüstü hal"ler nedeniyle temel hak ve özgürlüklerine sahip değildir, bunu sağlamak için ordu'da "reform" gerekmektedir...

"TBKP" birçok sorunda olduğu gibi,ordu ile ilgili de olup-bitenleri,tarihsel süreç içindeki uygulamaları,ordunun iç yapısı,eğitimi vb.'yi görmemezlikten gelmektedir.Bugün Kürdistan'da "Olağanüstü hal" vardır. Bu bizzat "Anayasal" bir çerçeve

içinde ve "demokratik" olarak "yurdun savunulması nedeniyle ordunun askeri bir harekatı "dır..Bu özel yasalar, hemen hepsi TC Parlamentosunun kararlarıdır. Ve onun emri ile gerçekleştirilmektedir. Kürdistan'daki ordu birlikleri tümü ile seçme birliklerden oluşmaktadır.Bırakınız "temel hak ve özgürlüklerine sahip olmamayı", parlamentonun vermediği yetkileri kullanmakta büyük bir güvence altındadır. Donanımı, bakım ve harekat olanakları ile, "Temel hak ve özgürlükleri" en kötü biçimde kullanarak; baskı, zulüm,jenosid vb.. gibi uygulamaların tümünü Türk ordusu yapmaktadır...

"TBKP" diyor ki,

> "Emir komuta zinciri, ordu mensuplarının ülkenin durumu (abç) ve geleceği konusunda özgürce görüş geliştirebilmesine engel olmamalı, subayların değişik düzeylerde kendi özgür iradeleriyle politik yaşama katılmasının olanakları yaratılmalıdır. Bu,ordunun halkla yakınlaşması ve yurt savunması (abç) görevini daha iyi yerine getirmesi için gereklidir"(s:38)...

Böylece, "temel hak ve özgürlüklerine sahip olmasını" istediği Türk ordusu ile ilgili görüşünü burada daha da netleştirmiş olmaktadır. Türk ordusuna "yağ" çekmekten vazgeçiniz baylar. Bu sizin "kendi kendinizi sokmanızı" getirir. Onu palazlandırmayınız!..Nedeni ne olursa olsun ("TBKP" nin yasallaşması da olsa..),militarist bir ordu ile ilgili düzeltme ve güçlendirme önerileri, anti-Marksist, anti-demokratik bir anlayıştır ve açık bir opportünizmdir..Hele hele Kürtler üzerindeki uygulamalarını "yurt savunması" gibi nedenlere dayamak zorunda kaldığınızda, daha da aşağı seviyelere

düşersiniz. Bu anlayış, yalnız başına bile bütün siyasal önermeleri ortadan kaldırıcıdır. Kaldı ki, Türk ordusu gibi bir ordunun düzeltilmesi ve güçlendirilmesi sosyal-demokrat bir görev bile değildir. Bu ancak koyu bir milliyetçilik olabilir. Mazlum bir ulus karşısındaki milliyetçiliğin de nereye varacağı bellidir. "Barış, demokrasiyi kazanma, Yenilenme vb.. "gibi düşüncelerin karşısında en önemli engelin de Türk ordusu olduğunu unutmayınız. Varlığının nedeni budur... Niteliği, donanımı, eğitim ve ilişkileri; bağlantıları ile Türk ordusu yalnız Türkiye'de değil; Orta-Doğu'da da özel görevli bir ordudur. Militarist-Kemalist yanları ile baskıcı ve barbar bir güçtür ve görevini başarı ile yürütmektedir. Buna katkıda bulunmak size düşmez...

"TBKP" NATO ile ilgili de reform düşünmektedir Böylece, Türk ordusunu daha da güçlendirmek ve eğitiminde "kendine özgü olmayan irade".. ile daha militarist olmasını gerçekleştirmek programında da ısrarlıdır...

"Türkiye Nato içinde kendi meşru güvenlik çıkarlarına ve dünya barışının çıkarlarına uygun politika izlemeli"

diyor "TBKP"..

Bir kere,NATO'nun dünya ve bölge barışının düşmanı bir güç olduğunu gizlemektedir. Çünkü, Nato, barışın kurulması için en önemli engeldir.

İkincisi,Nato emperyalist bir güçtür. Emperyalizm ile ilgili belirlemede "sert"(özellikle ABD için) ve Nato için "iyi niyet" gösterileri birbiri ile çelişmektedir. Nato herhalde emperyalist bir Pakt'tır ve onun en önemli vurucu gücüdür. Orta-Doğu'nun bekçisidir..

"TBKP" bu belirlemesinde de durmuyor, "Nato ve Varşova ("TBKP" programı Varşova'yı küçük yazmış!) Anlaşması Örgütü askersel doktrinlerinin savunma ilkeleri temelinde yeniden düzenlenmesi" (s:40) ni istemektedir. Yani, "TBKP" Nato'ya da reform istiyor. Biraz ileri de ise şu belirleme var:

> "giderek -eğer sosyalizm Türkiye'de kurulursa- her iki askersel pakt'ın eşzamanlı kaldırılması için çaba gösterilecek".

Bunun nasıl olacağını da "TBKP" şöyle belirliyor: "bu doğrultu da bir ilerleme sağlanamazsa (Doğu Bloku/Varşova paktı/ erken davrandı ve "TBKP"nin önerisine gerek kalmadı!) Türkiye Nato'nun (Ama, Varşova paktı için birşey yok!) askeri kanadından çekilmelidir"(s:40), diyerek öneri ve iyi niyetini ifade etmektedir!..

(...)

"TBKP" açıkça, TC Devleti'nin iki temel olayını koruyup kollayacak, şimdiye kadar yapılmayanı yapacaktır! Bu ise, **REFORM'dur.** Aslında reform adı altında Türk ordusunu "güçlendirmek"tir...Kendisini M-L bir parti saymasına rağmen, "TBKP" neden böyle bir ihtiyaç duymaktadır?

1.Türk parlamentosunda yer almaya, herşeye rağmen "savdalı"dır. Eğer zaman kalırsa, diğer "KP"ler gibi kendiliğinden değişecektir. Bu konu Türkiye'nin koşulları ve bilimsel tesbitlerle olmayan, güdümlü ve dayatmacı bir biçimde olacaktır.

2.Ordu'yu "güçlendirme" yoluyla "ikna"ya uğraşmaktadır. Devlet olayı "TBKP" için bitmiştir. "TBKP" bir düzen partisi olma yolundadır.

3.Ve en önemlisi bürokrasi sorunudur.. Çünkü,

ona dokunamaz. Ama, ondan da vazgeçemez. Liberal bir ekonomi ve bunun dayattığı teknokratizm onu aşmaktadır. Kendisi de başlı başına Türk bürokrasisi'nin "temel direği"dir...

Böylece, "TBKP" yasallaşmayı Türk parlamentosundan diliyor. Bu nedenle "hem nalına hem de mıhına" vuruyor:

> Tüm anayasal partilerin, sosyalizmi benimsemese de demokratik kurallara saygılı olmak koşuluyla, bütün haklarını kullanabildikleri politik bir sistem çerçevesinde (bunun en üst organı"TBKP"yegöreTBMM'dir), sosyalizmi amaçlayan değişik parti ve örgütler arasınoa işbirliği ve bağlaşıklığı içinde işçi sınıfının toplumdaki öncü rolü gerçekleşecektir"(s:59-60)

demesine rağmen, aslında kendi durumunu "garanti altına alma"nın yasalitesini kurmaktadır. tüm "yasaklı hareketler için ortak bir platform, politik bir sistem" olmaktadır ve bunun en üst organı da TBMM'dir...

f-"TBKP"nin dış-politika hedefleri ve ekonomi anlayışı.

"TBKP", "Türkiye'nin düzeni" için varolan yapının korunması ve ilişkilerin rasyonalleştirilmesini kabul etmektedir.

Slogan olarak; "Barış ve istikrar içinde yaşamak, ekonomide söz sahibi olmak halkımızın hakkıdır" (s:18-19) diyor...Ve "barışçı,egemen(abç) bir dış politika"(s:39) öneriyor.

"TBKP" programında "M-L temellerden" hareket le "işçi sınıfının politik gücü" olmaktan "halkın

partisi olmaya" gelişini -şimdilik- "global sorunlara" bağladığı için (!), "barışçı egemen bir dış politika" yapacak... Bu mücadele ile "demokrasiyi" de kazanacak...Temel sorunların kalıcı çözümü için "sosyalizme geçmek" zorunluluğundan da vazgeçilmeyecektir(s:7)...

"TBKP" programının başka bir yerinde de kapitalizmden sosyalizme geçişin "devrimci"(!) bir süreçle) gerçekleştirileceğini saptıyor ve şöyle diyor:

> "Devrime yaklaşma biçiminin demokratik yolla, yani geniş demokratik bağlaşıklık sistemiyle, çoğunluğun kazanılmasıyla, politik demokrasi zemininden köklü dönüşümler için mücadele yoluyla gerçekleştirilmesi, işçi sınıfı ve emekçilerin iktidarına yönelen devrimci geçiş sürecinin demokrasiyi koruma ve güçlendirme yoluyla ilerletilmesini"(s:7)

öngörüyor...Yani, önce "barış" sağlanıp ve "yenilenme" olduktan sonra, bu süreçte (adı konulmayan)"demokrasi kazanılarak" iktidar olunacaktır!... Ayaklarımızı yere basarak konuşursak, bu programın ne olduğu ve nereye gittiği gayet açık anlaşılır. Baylar, "demokrasiyi kazanma" ile parlamenter mücadele vermeyi, alacağınız oy kadar temsil edilmekten bahsediyorsunuz. Ayrıca, dünyadaki "komünist" gelişmeler ve ilişkilerin içeriği, "komünist" partilerin durumu da gözönüne alınırsa, sizin de "enternasyonalist birlik ve dayanışma" zorunluluğu nedeniyle kendiliğinden dönüşüme uğramanız gerekir. Bu sürece bağlı olarak koalisyon dönemlerinin ortağı olmak, Avrupa parlamentosunda temsil edilmekten öteye birşey olmayacaktır. SSCB'deki durum ve onun uluslararası siyaseti ile Orta-Doğu için çözüm önerileri vb... hemen hepsi

sizin nasıl bir biçim alacağınızı şimdiden net olarak göstermektedir..

"TBKP" Türkiye'nin içinde bulunduğu durumdan da yakınmaktadır ve kendisinin "çoğulcu demokrasi" de olmamasının bir eksiklik olduğunu vurguluyor...Bütün suçu da "ulusal kurtuluş savaşımızın ulusal egemenlik ve bağımsız gelişme ülkülerine ihanet" eden politik iktidara "egemen" olanlara yüklüyor(s:19)...Bu "egemenler"e "oligarşi" diyerek, bunların elinden politik iktidarı almak için en geniş "Milli Cephe" anlayışını öneriyor.

"TBKP"nin, iktidar altarnatifi olamıyacağı ve devrimci bir yapı ile mücadele etmeyişi nedeni ile önerdiği siyasal hedefler ve ekonomi-politika ise, burjuva program hedefleri ile tamı-tamına çakışmaktadır. Ve sosyal-demokrasi'nin ekonomik programının gerisinde duran reformcu program hedefleri olarak sunulmaktadır...Politik iktidarı "egemen güçlerden" alacak; ama, emperyalizme her yanıyla bağımlı olan ekonomiyi ise sadece düzelteceksiniz!..Böylesi bir değişiklik "politik iktidarı" almak için yeterli midir?

(...)

"TBKP" ekonomide "halkımız söz sahibi olmalı" dır diyor. Neden,"siyasal iktidarı" almak yolunda işçi sınıfı değil de halkımız oluyor?Sloganıise,"halkla beraber, halk için demokrasi"dir. Yani, "halkça bir düzen" vb... Nitekim, "TBKP" halkın özlemleri arasında "sosyal adalet, diğer halklarla kardeşçe ve kendi gönlüne göre bir yaşam tarzı gerçekleştirmek vb..."yi sıralıyor. Aslında bunlar, seçim sloganı olarak "güzel"dirler...

"TBKP" bütün bu "halkımızın özlemlerinin

gerçekleşmemesine", emperyalizm ve onun temel ekonomik düzeni kapitalizmi değil, "egemen güçlerin bugünkü politikaları ile anti-demokratik otorite rejim"i neden göstermektedir..Oysa, "halkımızın özlemlerinin" burjuva demokratik düzen içinde bile gerçekleşmesi kolaydır. Ama, anti-kapitalist mücadele ile siyasal iktidarın ele geçirilmesi oldukça zordur...

(...)

"TBKP" ekonomide de "düzeltmeler" öneriyor:

"-Dış borçların ödenmesi yeni plana bağlanmalı,

sabit kur uygulamasına geçilmeli,

-İthalatt ve ihracat rejimi kalkınma hedeflerine uygun biçimde, **yeniden düzenlenmeli,**

-Yabancı sermaye girişi, sanayileşme, ileri teknoloji edinme ihtiyaçlarına göre **yönlendirilmeli,**

-Yabancı banka ve mali kuruluşlar, devlet denetimine, ülke ekonomisine katkıda bulunacak etkinliklere **yöneltilmelidir**"(s:42)

diyor.(abç)

Ayrıca, IMF, OECD vb.. gibi kuruluşlarla ilişkilerin "ulusal çıkarlar temel alınarak yeniden **düzenlenmesi**"(s:43) önerisinde de bulunuyor.

Türkiye'de hangi partinin programı bu belirlenenleri içermiyor(daha ileri olanlar da var)... Dikkatlice bakıldığı zaman, bu programın ayırtedici yanları olmadığı ve "sol" bir program olmadığı da görülebilir...

"TBKP" daha da "ilerliyor",

"dış ticaret tekeli haline gelmiş olan ayrıcalıklı dış ticaret şirketleri yerine tekbir devlet dış ticaret şirketi kurulsun"(s:43),

da demektedir.

Kapitalist ekonomi içinde devletin dış ticaret şirketi kurması nasıl olacaktır? Bunun tekel meydana getirmesi daha kolay olmayacak mı?

"TBKP" bütün bunları hesapsız-kitapsız söylüyor:

"Bir bütün olarak devletin ekonomiyi yönlendirme mekanizmalarını" kabul ettiği için, bu noktada özel girişimi devlet eliyle denetleme yolunu öneriyor. Nede olsa "KP" dir ve biraz "devletçi" olması gerekir!...Üstü kapalı olarak karma ekonomiyi öne çıkarıyor. Kurulu düzeni diğer partilerden ayrı "koruma ve kollama"nın adı farklı olsun diye bu kadar zonlanmaya gerek yoktur.Bugün değil düzen partileri(ki, bunların hepsi sınıfların temsilcileridirler!),büyük sanayiciler de aynı görüşteler ve birçok görevi devlete yüklemektedirler. Adı konulmasa da, buna devlet kapitalizmi demek, "TBKP"yi daha da rahatlatmış olacaktır.Geleneksel,Atatürkçü bir anlayış ve İzmir İktisat Kongresi'nden beri bir türlü "hayallerden" silinmeyen tezlerin geldiği noktadır bu...

(...)

"TBKP" programı bakınız neler söylüyor:

Bir kere, bütün konularda "yenilenme" önerilmektedir.

Örneğin;

"-İleri teknolojiler kullanılacak,

-Sanayi ve tarım üretimi modernleştirilecek ve artması sağlanacak,

-Sektörler arası bağların rasyonalleşmesi oluşturulacak".(Buradaki kasıt herhalde devlet ve özel sektörlerdir. Çünkü, özel sektör vardır, rasyonalleşmiş ve tekelleşmiştir.)

Bunlar yapılırken de,

"...

-verimlilik arttırılacak, bürokratizm ve asalaklık önlenecek,

-özel sektörün, küçük üreticilerin, esnaf ve zanaatkarların... hem kendi hem de ülke çıkarları doğrultusunda değerlendirilmeleri sağlanacak,

-...çeşitli türden yeni ortaklıklar yaratılacak,

-Ekonomide plan yapılacak,

-Toprak reformu yapılacak,

-vergi adaleti sağlanacak" (s:44)...

Böylece "emekçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesi için tedbirler alınmış olacak"(s:44-45) tır.

"TBKP", "sosyalizmde kişisel mülkiyete dokunulmayacak" diyor ve "daha çok güvence altına alınacağına" da söz veriyor..."Miras hakkının koruna cağını"(s:58) bütün bunlara ekliyor...

(...)

"TBKP",programındaki ekonomik hedeflere uygun, TC'nin "uluslararası işbölümünde eşit haklı bir yer elde edebilmesi"ni de önüne koymuştur. Bu nedenle, "Çağdaş uygarlık düzeyine çıkmada"

Özal Hükümeti'nin programı kadar uluslararası düzeyde "tırmanmaya" çalışacaktır... Atatürkçü bir dış politika hedefi olarak da "bütün ülkelerle ve özellikle Komünist ülkelerle karşılıklı yarar(abç) sağlayan ilişkiler kurulmasını" dış politika hedefi olarak programına eklemiştir...

Bugün Türkiye'de bu program dışında kalmış bir parti var mıdır? Bu, Komünist bir program olabilir mi? "TBKP" programı, açıkça, burjuva-liberal bir ekonomi politika ile ulusalcı yanları ağırlıkta olan bir programdır...Önerilen "Milli Cephe" politikası da merkez sağ ve sosyal-demokrat partilerin programlarında aynen ifadesini bulan hedefleri içermektedir.."TBKP" bu programdan hareketle kapitalizmden sosyalizme geçiş değil, Türk burjuva düzeninin daha da rasyonalleşmesini sağlar.. Bu ekonomi-politika hiçbir yanı ile anti-kapitalist değildir.Kapitalizmi düzenleyen, ona daha akıllıca biçim vermeyi öneren bir programdır. Bu ekonomi anlayışına dayalı dış-politika hedefleri de bağımlılığı kaldırmayan, tersine emperyalist ilişkileri daha da sağlamlaştıran bir politika olarak durmaktadır.

Böylesi düzeni sarsıcı olmayan, tersine iyileştirici ve düzeltici olan bir programı, elbette burjuvazi de görmemezlikten gelemez.

(...)

Ne kadar söylenirse söylensin, "TBKP" programı M-L bir temele de dayanmamaktadır. Bütün bunlara rağmen, neden "Komünist bir parti programı" ile çıkılmak istendiği ve bunda ısrar edildiği esas dikkat edilecek noktadır !...

g-Kürt Sorunu"na daha fazla ilgi ve "TBKP".

"TBKP", "Kürt Sorunu"nu Taslak Programının birçok yerinde şu ya da bu biçimde -ama, hep değişik- ele almaktadır. Bu "ele alış"larında bazı önermelerde de bulunmaktadır. Gerek "birleştiği TİP"in geçmişi ve (özellikle, "4.TİP Büyük Kongre" (1970)sindeki "HALKLAR TASARISI")gerekse Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin ulaştığı boyutlar, "TBKB"yi de "Kürt Sorunu"nu tartışma zorunda bırakmıştır...Bunlara ek olarak da, Avrupanın bsaskısı ile oluşan Türkiye'deki siyasal ortam da "Kürt Sorunu"nu tartışmayı gündemde tutmaktadır.

En azından "demokratik" bir platform olması,yasallaşma süreci ve "TBKP"nin kurulmasına izin verilirse (ki, adı "TBKP" olmasa da verilecektir!) Kürdistan'ın Kuzey kesiminde örgütlenme zorunluluğu da hesaba katılırsa;"Kürt Sorunu" ile uğraşmak ve onu programlamak gerekmektedir...İşte bu gereklilik, "TBKP"yi,sorunu tartışmaya ve programlamaya "kuzu kuzu" getirmiştir.

Ancak, "Kürt Sorunu" ile ilgili programında birçok çelişmeli belirlemeler ile, KUKM'nin hedeflerine ters önermeler vardır. Bunların tartışılarak belirlenmesi i: gerekmektedir. Ayrıca, "TBKP"nin "birleşikliği" içinde olan "TKP ve TİP"in geçmişinde Kürdistan Sorunu ile ilgili teorik-ideolojik yanlışlar, siyasal "kaçak" durumlar ve eksikliklerin eleştirilmesi de zorunludur.

(...)

"TBKP" Taslak Programı "Kürt Sorunu" ile ilgili bölümüne, bu sorunun "kendileri tarafından gündeme getirildiği" gibi bir belirleme ile giriyor. Ve sorunu "Kürt halkının varlığını kabullenme" düzeyinde bir aşamaya vardırıyor.

Birincisi; bu sorun tarihsel süreç bakımından belirledikleri gibi gelişmemiştir ve özellikle, "TKP ve TİP" kanadının sorunun "geliştirilmesi" ile ilgili katkıları yok denecek kadar azdır. Tersine, gelişmesine engel olma durumları olmuştur. Tarihsel ve siyasal, ideolojik-teorik bilgi ve belgeler, daha doğrusu yaşanmış bir hayat henüz canlı olarak durmaktadır.(Geçen bölümlerde yeri geldikçe bu konuya değinildi.)

İkincisi; Kürt halkının varlığı sorunu'nu kabullenmeleri onlar açısından "ileri" bir aşamadır. Bunu programlamak da onların bileceği bir iştir!.. Ancak, şunu belirleyelim ki, Kürt halkının varlığı sorunundan öte, Kürdistan ve Kürt ulusu sorunu gündemdedir ve mücadele düzeyine sıçramıştır. Talepleri ve asgari-azami değişik programları ile yürümektedir.

Üçüncüsü: Geçen bölümlerde kısa da olsa birkaç kez değinmiştik. yine tekrarlayalım:Kürdistan sınıflı bir toplumdur. Kapitalist üretim ilişkileri egemendir. Bu nedenle; **asgari** Ulusal Kurtuluş Programı ile **azami** Toplumsal Kurtuluş Programımız da gündemdedir. Bunu da Kürdistanlı Marksistler programlamışlardır.

Kürdistan'ın bu aşamadaki mücadelesi, Ülkemizin askeri işgalden arındırılması,tüm sömürgeci ilişki ve bağımlılıklara son verilmesini gerektirmektedir. Bu nedenle Kürdistanlı bütün siyasal güçlerin ortak bir taarruz cephesinde birleştirilmelerini sağlayacak UKC programı ile hareket edilmesi zorunluluğu vardır. Bu da Kürdistan Toplumsal kurtuluş Programının (azami) baş çelişmesinin çözümüne denk düşmektedir.

Bu kısa belirlemelerden sonra, çerçevesini çizdiğimiz Kürdistan Sorunu'nun Orta-Doğu'da bir

sorun olduğu ve sonuçta **Bağımsız-Birleşik-Demokratik** bir KÜRDİSTAN'ın yaratılması mücadelesini dayattığı ortaya çıkmaktadır. Giderek **sosyalist** bir KÜRDİSTAN'ın yaratılmasını da içeren bu mücadele, nesnel, somut ve bir bütünsellik arzetmektedir...

Şimdi bu hedefler doğrultusunda "TBKP"programı na bakalım.

"TBKP" Programı şöyle bir belirleme yapıyor:

> "Demokratik çevrelerde, Kürt halkının varlığı, Kürt ulusal sorunu'nun kabul edilmesi TKP'li ve TİP'li yoldaşların katkıları ile gerçekleştirilmiştir"(s:6-7)

Bu belirleme açık bir yalana dayanıyor. Bu Sorunun ta 1958'lerden 69'lara ve oradan da günümüze kadar yoğun tartışmaya sunulduğu ve bu uğraşta "TKP"nin bir "Komünist" partisi olarak her zaman geride kaldığı,"Kürt Sorunu"nu kabullenmediği ve şimdi ise, yeni "keşiflerle" ortaya çıktığı ise daha doğrudur...

Yıllardır, fasılasız bir biçimde, poliste, mahkemelerde ve daha sonraki dönemler kamuoyunda, basın-yayın hayatında ve örgütlenme düzeyinde, meydanlarda verilen dişe diş mücadelelerin; "TBKP" programında çok ince taktiklerle inkar edildiği ve küçültüldüğü gözlemlenmektedir. Eğer bir sorunun tartıştırılması isteniyorsa, onun geçmişi ve mücadele perspektifi inkar edilemez. Bu, bilimsel ve namuslu bir davranış olmasa gerek... Kürt Ulusunun ve mücadelesinin tarihsel süreç içindeki durumu belgelidir. Hiç olmazsa, biraz olsun süreci kabul etmek, bazı doğruları **teslim etmek** gerekirdi. "Yenilenirken" eski hastalıklardan arınmış olarak, ciddi bir öz-eleştiri yaparak işe başlamak, daha

namuslu bir davranış olurdu. Tersine, Kürt ulusunun mücadelesi bu "TKP ve TİP'li yoldaşlar" tarafından her dönem dışlanmış, öcü olarak bakılmış, "bölücülük" le suçlanmıştır. Yıllarca Tecrit altında tutularak bugünlere gelinmiştir. Şimdi bunu tartışırken önce hesabının verilmesi gerekiyor.

(...)

"TBKP" "Kürt Sorunu"nu tartıştığını ve tartıştırdığını söylüyor. Ama, kendi program hedefleri ve çıkarlarına uygun tartışmakta ve tartıştırmaktadır.. Oysa, bu sorunu kendi programı doğrultusunda değil, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin muhtevasına ve programına uygun tartışmak durumundadır. Kendisini "herşeye kadir" sayamaz ve onun çizdiği çerçeve içinde sorunlar tartışılamaz.

Ayrıca, "Hem Türk hem de Kürt ulusal çıkarlarını(abç) birlikte savunduğunu"(s:7) iddia etmektedir. Bu "ortak çıkarları" savunmasının nedeni belli değil. Üstelik yılların "Komünist" hareketi birdenbire durup dururken böyle zor ve ciddi bir "ortak çıkar" felsefesine nasıl vardı? "TBKP" şunu açık bilmelidir ki, (samimi söylemiş olsada) elbette halkların çıkarları ortak savunulmalıdır.(Biz ulusal çıkar olarak almıyoruz!) Ancak bu aşamada Türk ve Kürt ulusal çıkarları birbirleri ile taban tabana zıt ve çelişmelidir. Bunu hiçbir bakımdan ö r t b a s edemeyiz ve bunun için "enternasyonal dayanışma" dan bahsetmek de yeterli değildir. Eğer bir "utanma duygusu" varsa, "Komünist" olarak ulusal çıkarlar değil, sınıfsal bir dayanışma -eğer mümkünse- gündemleşmelidir. Halkların ve ulusların ortak çıkar ve birliktelikleri ayrı bir yerde durmaktadır..Sorunu tartışırken Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin hedeflediği devlet ve onun ulusal çıkarları herhalükarda dikkate

alınmalıdır. Ki, bu devlet sömürgeci bir devlettir. Bırakınız bunu "Komünist devletler" bile ulusallaşma yolunda "enternasyonal" bütün dayanışmaları bir kenara itmiş durumdadırlar..Peki, neden "TBKP" böyle bir ortak ulusal çıkar gündeme getiriyor? Nedeni bellidir, Türkiye'de gelişen ve bir tehdit aracı haline gelmiş olan Kürdistan (aynı zamanda Orta-Doğu ve bölge için) Sorunu'nu kamufle etmek ve kendi muhtevasından ayırmak içindir. Programda yer yer birbiri ile çelişen belirlemelerin altında böylesi "ortak bir ulusal çıkar" yatmaktadır ve bu, açıkça Türk ulusunun ulusal çıkarı demektir...

"TBKP" "Kürt Sorunu"nu Türkiyenin **"bir iç sorunu"** olarak almaktadır.Yanılgı da buradadır(belki bilinçlidir!)..Diyor ki, Kürt halkına karşı "amansız terör uygulanıyor","sürekli askeri operasyonlar düzenleniyor"(s:25) ve bunlardan yakınıyor.. Ama, bunların neden yapıldığını açıklamıyor. Sanki, sıradan bir iktidarın yanlış uygulamaları izlenimi verilmek isteniyor. Oysa, Kürdistan üzerindeki uygulamalar bir siyasal iktidarın sıradan uygulamaları değildir,bundan "aman yapmayın, vazgeçin" diye yakınmak yanlıştır. Bu bir resmi devlet politikasıdır...Kürtlerin her başkaldırı ve mücadeleleri "Türkiye'nin bir iç sorunu" olarak algılandığı için, "TBKP" bu tür uygulamaların yapılmasını "demokratik Türkiye"ye yakıştıramıyor ! Ayrıca, dünya kamuoyu ve uluslararası platformlarda Türkiye aleyhine geliştirilecek kampanyadan da korkuyor ve bu tür öneriler yapıyor...Kürtlere yapılanları (ne kadar gizlenme ve basite indirgenip, siyasal iktidarların hatası olarak sunulsa da)kimse kabullenmediği için, Türkiye'de "demokrasi" kurulması anlayışına uygun bazı tramplenler kurmaya çalışmaktadır. Seçtiği en somut tramplen de

Kürdistan'dır..Hem dıştaki muhalefeti tatmin edecek, hem de içeride bazı "parseleri" toplayabilecektir...

Programının 31. sahifesinde gayet açık olarak şöyle demektedir:

> "Türkiye nüfusunun önemli bir bölümünü(abç) oluşturan Kürt halkı **çifte baskı** altındadır"...

Bir kere;"TBKP" "Kürt Sorunu"nun Türkiye'nin "bir iç sorunu" olarak görmese ve kendisi için ele almasa; "çifte baskının kaldırılması yerine, "Filistin halkının kendi devletini kurması için" nasıl Türkiye'yi yardıma "çağırıyorsa"(s:40), Kürt ulusunun **ayrılma** ve **kendi devletini kurmasını** da önerirdi...

"TBKP" "Türk halkı ile Kürt halkının ortak mücadelesini sağlamak, barış ve toplumsal ilerleme için mücadelenin her aşamasında(abç) başarının zorunlu ön koşulu"(s:31) saydığından, soruna bakışını buna uyarlamaktadır. Dolayısıyla "TBKP", "Kürt halkının mücadelesi ile kendi mücadelesini birleştirerek" düşündüğü programını(!) başarı ile uygulayacaktır...Zaten, "TBKP", önerdiği "yenilenme" için "Kürt halkını politik bir güç"(s:33) saymaktadır.

Ayrıca, Kürdistan'ın 4 parçasından biri ve en önemlisinde, sömürgeci azgın bir güç olarak Türk devletinin askeri işgali vardır. Sömürgeci ilişki ve bağımlılıklar(öyle "demokrasiyi kazanma" yoluyla kolayca kaldırılamıyacak olan ilişki ve bağımlılıklar...) ve askeri işgal sona erdirilmeden, Kürt halkının mücadelesini "TBKP" vereceğini söylediği parlamenter mücadele ile nasıl birleştirecektir?

Bizce, sorunun çözümü için en başta Kürdistan'ın kabullenilmesi gerekmektedir. Bunu kabullenmek, en azından TC'den işgal ettiği Kürdistan parçasının **kopmasını** kabullenmektir. Bunu içine sindirmeden soruna çözüm getirmek mümkün değildir ve somut da olmaz..."TBKP", Türk ordusu ve bazı çevreleri kendi programı ve en başta da yasallaşması için **i k n a** etmeye uğraştığından; soruna Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi açısından değil, vermeyi düşündüğü parlamenter mücadele açısından bakmaktadır..Ve Kürdistan'ı (TC sınırları içinde kalan 19 il !...) kendi mücadelesi açısından önemli bir potansiyel ve zemin olarak gördüğünden, "Kürt Sorunu"na yalnızca siyasal bir çözüm getirmektedir. Sorunu; hem programının dışında bırakmamak (içindekiler ve dışındakilerin baskıları nedeniyle), hem de bazı çevrelerin **i k n a** edilmelerine bağlı tutmak ile Kürdistan Sorunu'nun çözümü ayrı ayrı yerlerde durmaktadır...

Çünkü, "TBKP" için,

> "Türkiye'nin kan kusturduğu Kürt halkının sorununun çözümü, Türkiye'nin demokratikleşmesinin (abç) önünde büyük bir **engel** olarak durmaktadır".

Bu sorun, "TBKP"nin yasallaşması için öylesine **a c i l** bir sorun olmuştur ki, "TBKP" TC'nin Kürdistan'daki uygulamalarından geri dönmesini dilemektedir, "ırkçı,şövenist, militarist" politikasını eleştirerek (bu kavramların hitap ettiği hedef belli değil !), bu politikanın **"ulusal sorunu keskinleştirdiğini"** söylemektedir..Üstü kapalı olarak bir anlamda **akıl** vermektedir. Yani, diyorki, "bu sorunu keskinleştirmeyin, iç sorunumuz olarak elinizden geldiği kadar yumuşatın ve yozlaştırın

ve Avrupa'nın gözünün içine bakarak durumu idare edecek bir çözüm yapın, bize de örgütlenme fırsatı verin ki, işin 'çoğulcu demokrasiye yaraşır' komünist teorisini yapabilelim !.." "Bu iş için en iyi yardımcınız biziz" demeye getiriyor. "Avrupanın tüm ülkelerinin başına 'bela kesilmiş' böylesi hareketler vardır, ama onlar korkmuyorlar, siz de korkmayın.En zayıf olan yanını seçin ve inkar etmekten çok kabullenerek, içinize çekin ve eritin" diyor ve bu önerisine uygun çözümler getiriyor... Eğer bu sorun çözümsüz kalırsa, "TBKP"nin kurulması engellenecektir...Ayrıca, bir ülkede hem böyle bir ulusal sorun olsun, hem de kurulu bir "Komünist" Partisi bulunsun, bu biraz ayıp" olacaktır!..Zaten, AT'ninprogramı da böyledir. "TBKP" dolayısıyla "adil, barışçı ve kalıcı bir çözüm" ün hemen olmasını istiyor. Ve Kürtlere de "ne verirlerse kabul edin" diyor. Böylece "Ulusal kültürel özerklik" adı altında bundan da aşağı bir program dayatılmış olmaktadır...Bu konudaki sonuca "TBKP" her yanıyla katılacaktır,kimsenin bu konuda kuşkusu olmamalıdır. Ve programını "keskinlikten" kör bir düzeye kendiliğinden çekecektir. Çünkü, Kürdistan Sorunu'nu kendi muhtevası ve UKKTH'nın gerekleri dışında ve yalnız "enternasyonal dayanışma" yı gerekçe sayıp gündeme getirmek; Kürdistan Mücadelesine bu öneriye ters düştüğü için "milliyetçilik ve bölücülük" damgası vurma olasılığını kuvvetlendirmektedir, böylece, KUKM bir kenara atılıp üstü küllendirilmeye uğraşılmaktadır. Bu da, "KP"nin kurulması gündeminin programıdır...Biz, "TBKP"nin bu sorunu zorunlu kaldığı ve taktik bir "plan" gereği ele almasını kınıyoruz ve sorunu gereği gibi ele almasını öneriyoruz. Gereği gibi ele almak ise, KUKM'nin bulunduğu düzeyin kabullenilmesi ve Sorunun Türkiyenin" "iç bir sorunu" olmaktan çıkarılması ile mümkün olabile-

cektir...

Eğer bu şekliyle ele alınmaya devam edilirse, yıllardır her direniş ve başkaldırı nasıl dışa bağımlı ve bölücü gösterildiyse, bu geleneksel alışkanlık devam ettirilecektir. Bunu dolaylı da olsa gündeme getirmek yanlıştır... Örneğin;

> "Amerikan emperyalizmini, Orta-Doğu'daki gerginliği arttırmak için"

Kürt sorunu'nun arkasında göstermek ya da bunu KUKM ile özdeş bir politika olarak sunmak çok vahim yanlışlar yaptırmıştı, şimdi de yaptıracaktır... "Türkiye'yi maceralara sürüklemek" planlarını işaret ederek, "Kürt Sorunu"nun başka yerlerde göstermeye çalışmak artık modası geçmiş bir siyasettir. Bu gerginlik olacaksa, bunun nedeni Kürt Sorunu değildir. Gerginliği yaratan en önemli güç TC'dir, bunun da vurgulanması "Komünist" bir programın görevleri arasında olması gerekirdi.. KUKM bağımsızlık ve özgürlük için TC ile çatışırsa bunun adını Orta-Doğu'da "gerginlik" koyarak, "barış ve demokrasi için" Kürtleri dayatma karşısında bırakarak uygulanacak programda "TBKP"yi özgür bırakmamak gerekmektedir...

Bu yalnız "TBKP" kanadında geliştirilmeye çalışılan bir dayatma değil, "seçkin" Kürtlerle programlanmaya uğraşılan bir dayatma olarak da gündemleştirilmektedir...

(...)

Kürtler Orta-Doğu'da 4 devletin sınırları içindedirler. Bu bölgede oluşacak her "gerginlik" dolayısıyla "Kürt Sorunu"na bağlanacaktır. Bunun arkasından gelecek öneri de bellidir:

> "Kürtler gelin bizimle birlikte olun. Sorunlarınızı çözelim...Yoksa **tecrit** olursunuz..."

diyeceklerdir. Bunu tarihte çok gördük, yeniden görmek için denemeye gerek yoktur.. Bugün geliştirilmeye uğraşılan dayatma budur ve gerek "TBKP" ve gerekse "seçkin Kürtler" tarafından büyük bir telaşla tartışılmaktadır. KÜRDİSTAN'ın temel güçleri ise, gündemin dışında ısrarla tutulmaya çalışılmaktadır.

Zaten "TBKP",

> "Kürt ulusal sorunu ancak politik bir çözüme kavuşturulabilir, askeri yöntemlerle çözülemez"

diyor. Yani, görünürde hangi belirleme yapılırsa yapılsın: Kürt halkının dili, kültürü vb...'ye sahip çıkılsın; altta yatan gerçek amaç, bu sorunu dizginlemek, terbiye etmektir... Sonuç olarak "KÜRTLER SİLAHLARINIZI BIRAKINIZ" diyorlar...

(...)

"TBKP" siyasal manevraları dışında yeni "keşifler" de yapmaktadır. Hiç kimsenin haberi yokmuş gibi "Kürt Sorunu"nu ele almış görünüyor. Oysa, bu konuya denilebilir ki, en son "TBKP" girmiştir.

"TBKP"nin yeni "keşifleri"nden bazıları şunlardır:

> "Çağlar boyu aynı topraklar üzerinde yaşayan ve bugün sayıları milyonları(abç) bulan Kürt halkı"(s:47)

üzerindeki "teröre son verilmeli", "varlığı tanınmalı" ve "Kürt sorunu adil, barışçı ve kalıcı bir çözüme kavuşturulmalıdır"(s:37)...

Ayrıca,

> "Kürt ulusunun varolan ve gelişen kültürel

değerleri canlı bir alış-veriş (abç) temelinde ele alınmalıdır"(s:46)

(...)

Peki, bütün bunları kim yapacak? En önemlisi, bu yeniden "keşfedilen", "TKP ve TİP"li yoldaşların katkıları ile gündemleşmiş" sorunlar, nasıl bir mücadele ile kazanılacaktır? "TBKP" Programı bunlara cevap vermiyor. Sorunları hedefi belli olmayan bir soyutlukla tartışıyor.

(...)

"TBKP" üstü kapalı olarak asimilasyondan da yanadır. "Kürt ulusunun varolan ve gelişen kültürel değerleri canlı bir alış-veriş temelinde ele alınmalıdır"(s:46) diyerek, geri kalmış Kürdistan toplumunun egemen ulus kültürü önünde asimilasyonunu önermektedir. Bu konuda öneri şöyle olmalıydı. Kürt kültürünün gelişip güçlenmesi için her olanak sağlanmalı ve asimilasyondan kurtarılmalıdır. Bunun karşıtı da Türk kültürü ve egemenliğine karşı mücadeledir.. "Canlı bir alış-veriş temelinde" ele alınırken, sözde ulusal olmayan bir yan gibi görünüyorsa da, tamamen Türk ulusal yanının ağırlıkta olduğu bir önerme yapılmaktadır. Radyo,TV, basın-yayın araçları vb...'nin Türkiye' deki durumu ve Türk dilinin okul, adliye, devlet daireleri,ticaret hayatı vb..'de kullanılması ve Türk kültürünün ağırlıkta oluşu gözönüne alınırsa, bu "canlı alış-veriş"ten ne anlaşılması gerektiği ve kimin karlı çıkacağı anlaşılır...

"Kürt Sorunu"nu,"TBKP", Türkiyenin demokratikleşmesinin önünde "engel" gördüğü (Türk burjuva demokrasisi olacak) için, kendisi gibi Kürt ulusunun mücadelesini de ehlileştirmek, terbiye etmek istemektedir. Zaten, ehlileştirmede oldukça ustadır.

Ve bugünkü tartışmasının adabı da bunu açıkça göstermektedir.Kimlerin ve nasıl terbiye edildikleri ya da edilecekleri açıktır...

"TBKP" "demokrasiyi kazanma mücadelesinde en temel sorunlardan biri olarak Kürt Sorununun çözümlenmesini başarmayı" önüne koymaktadır. Bunu da parlamenter mücadele ile yapacağını söylemektedir. "TBKP" bu mücadeleyi önererek, Kürdistan'da taban bulma yolunu hesaplamaktadır ve hazırlıkları da bunu göstermektedir. Bu nedenlerle "Kürt Sorunu"nu tartışmada "tarafsız" kalamazdı. Yasal olmayan dönemin içinde sorunu biraz da "cüretkar" olarak tartışır görünmektedir (Ama, yasallaşma dönemine uygun ve kendi çıkarları doğrultusunda sorunu bir dönem sonra rötuşlayacaktır...).

Bu kapsam içinde "TBKP";

"Tarihsel köklere sahip Kürt Ulusal Hareketi içindeki güçlerle diyalogun" da şart olduğunu vurgulamaktadır... Bazı çevreler ile değişik çizgilerdeki örgütlerin de "Kürt Sorunu" ile ilgili daha duyarlı olmalarını ve "demokratlar"ın soruna sahip çıkmalarını da önererek, bu güçleri arkasına almaya uğraşıyor.

(...)

"TBKP"nin parolası "herşey barış, ulusal egemenlik ve demokrasi için" olduğundan, başka bir ulusun sorunu'nun çözümü ve tanınması nedenini de gayet açık olarak koymaktadır: "DEMOKRASİYİ KAZANMA"...Süreç bakımından böyle bir zorunluluk ve şart, UKM veren Kürt ulusunun tehdit edilmesini getirmektedir. Kürt ulusunun önüne koyduğu bu tehdit, aynı zamanda "TBKP" için de bir tehdit'tir.Dolayısıyla parolasını yerine getire-

miyecektir. Kürt ulusuna böyle bir tehdit dayatarak kendi üzerindeki tehdit'in ortadan kaldırılmasını sağlamak istemektedir.Çünkü, "TBKP"nin programının temelini "Türkiye Kürdistanı'nın olağanüstü yönetilmesine" karşı tavrı oluşturmaktadır. Bu, onun, yasallaşmasını engellediği gibi, yapısına da ters gelmektedir.Bu durum devam ederse yasallaşması dikkat çekeceği gibi, bu bölgede örgütlenmesi de mümkün olamıyacaktır..Sorunu, bu nedenlerle Türkiyeye "özgü" bir sorun gibi programlayıp, ele almakta ve bu doğrultu da çözümlenmesini desteklemektedir..

> "İki halkın birlikte mücadele etmelerinin şövenizme ,emperyalizme(ABD), iç gericiliğe karşı barış ve demokrasi için şarttır"(s:187

diyor. İşte, "Kürt Sorunu" için düşündüğü en açık program hedefi budur. Kürt ulusunun tehdit edildiği en belirgin nokta da buradadır: "Her şey kendi çıkarı ve yasallaşması için"dir...

"TBKP" "Kürt Sorunu"ndan hiçbir zaman Kürtlerin ayrılma ya da bağımsız devletlerini kurmalarını anlamamaktadır. Daha doğrusu bunu istememektedir. Buna şiddetle karşıdır. Ama, "namus belasına" belli etmemektedir ve kimseyi de "incitmemeye" özen göstermektedir. Kendi içindeki "iki ulustan ulusal güçler"in varlığı da onu rahatsız ediyor!.."TBKP" sorunun "tam demokratik" çözümü diye bir ayrıma gidiyor ve bugünkü çözümden bunu ayırıyor ve daha ileriki dönemlere tehir ediyor..Kendisini bu konuda da yetkili saymaktadır. Bu "tam demokratik çözüm" Kürtlerin ayrılma hakkı'dır. Bu konuda da görüşünü şöyle açıklıyor:

> "Türk ve Kürt halkının Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde gönüllülük ve eşit ulusal

haklılık temelinde birlikte yaşayabilmeleri"

için "ayrılma hakkı"nı tanıyor...Burada esas amacını açıklamış oluyor. Gönlü bir türlü "birlik" dışında bir şeye razı olmuyor !.. En önemlisi de "sosyalist Türkiye'de -eğer daha önce gerçekleşmemiş ise- Kürt halkı Kendi Kaderini tayin hakkına kavuşacak tır"(s:59) demektedir... Gayet mantıklı bir durum !..Yani, "TBKP" esas amacını belirlemiş. Bu, kendi yasallaşmasıdır. Görünürde bu amacın oluşması için bazı sorunların çözümünü gerekli görmektedir. Bunların başında da "Kürt Sorunu" gelmektedir...Tek yanlı ve kendi program hedefini saptayıp bir çözüm önermesine rağmen(daha doğrusu dayatma..);

> "TBKP, Türk ve Kürt ulusal güçlerinin üzerinde anlaşmaya varacakları çözüm önerilerini desteklemeyi" kabul ettiğini de açıklamaktadır.Bu destek aynı zamanda "sosyalist devletlerden" de gelecek... Buna neden gerek duyduğu belli değildir. Kürt ulusunun ve siyasal güçlerinin bir dayatma ile karşı karşıya olduğu açıktır. "TBKP"nin ve Türk devletinin programları da bellidir. Hangi çözüm üzerinde "anlaşılacak"tır. Bundan açıkça "TBKP" programının ve dolayısıyla TC'nin uygulamalarının kabullenilmesi çıkmaktadır. Bu işin bir yanıdır.
>
> Diğer yanı ise, Kürdistan'da Ulusal Kurtuluş Mücadelesi veren ve TC'yi sömürgeci bir devlet olarak gören güçlerin önerilerini "TBKP" önerdiği bu program ile nasıl kabul edecektir? Bu onun yasallaşması ve "demokrasiyi kazanması"na engel olmaz mı? Bizce, "TBKP" Kürt ulusal güçleri ile anlaşmaya varamaz. Varsa varsa, ancak kendisine bağımlı eklentileri ile anlaşmaya varabilir !

Eğer "TBKP" bilimsel ve gerçekçi, aynı zamanda samimi olarak soruna eğilmişse ve çözüm arıyorsa;o zaman gündemini Kürt ulusal güçlerinin yönüne ve lehine çevirmesini öğrenmelidir..

Ama, bugünkü belirlenen yanıyla, programındaki "Kürt Sorunu" ile ilgili belirlemeleri ve Türk "demokratlarını iktidarın her türlü saldırısına karşı Kürt halkını savunmaya çağırması" vb.. ile demokratik bir oluşum olarak durmaktadır. Ancak, şimdiden sonra bu programı ile nasıl tavır koyacağı ve **tam yasallaştıktan** sonra neleri, nasıl değiştireceğini, olup-bitecekler karşısında ne kadar direneceğini hep birlikte göreceğiz...KUKM'ni **ittifaklar siyaseti**'nin genel hatları içinde "TBKP" yi ele alır ve değerlendiririz..

*

IV.

BAZI SOMUT TESBİTLER. SONUÇ ve DİYALOG

a-Somut ideolojik-teorik ve siyasal tesbitler.

-"TBKP" Komünist bir sınıf partisi değildir. Türkiye'de sosyal-demokrat bir parti olarak kurulacak(adı ne olursa olsun) ve Türk burjuva demokrasisi'nde yerini alarak, ona "çeşni" katacaktır.

-"TBKP"nin ideolojik-teorik olarak Marksizm-Leninizm ile hiçbir alakası yoktur(oportünist olmasından başka !), bu onun eklentileri için de söz konusudur.

-"TBKP","TKP" gibi bütün teorik tezlerini istediği gibi kuran ve kaldıran bir hastalık ile malüldür. Faşizm tezinde olduğu gibi..

-"Sol Birlik","UDC" ve "UDG" gibi topluluklar oluşturarak, Özellikle Kürt ulusunun mücadelesini yıllarca savsaklamış, KUKM'ni birçok yanlış anlayışlara peşkeş çekmiş ve çektirmiştir.

-"TBKP"nin anladığı demokrasi Türk Burjuva Demokrasisi'dir. Bu demokrasiyi "kazanmayı" önüne koymuştur.

-"TBKP" bazı "demokratları"nı yurt dışına "haçlı seferleri" gibi salarak, Türk Demokrasisi (TKP tarafından savunulan)'nin **meşru ve gelişme** yolunda olduğunu anlatmak mücadelesi sürdürmektedir. Bu, davranış Türk devrimci ve demokrat hareketine çok pahalıya mal olacaktır.

-"TBKP" oluşumu, kapalı kapılar arkasında "komünist" siyaseti pazarlık konusu yapmıştır. Bunun sonucu yerini almaya uğraşmaktadır ve yasallaşması tamamlanınca **bir düzen partisi** olacaktır.

-"TBKP", "TKP"nin ehlileşmesi ve "TİP"in legalitesidir. Bir anlamda, "TİP"lilerin "TKP" yönetimini ele geçirme eylemidir.

-"TBKP"nin ekonomik tezleri anti-kapitalist değil, reformist'tir. Burjuvazi'nin ve AT'nun s e r b e s t e k o n o m i k görüşlerinin savunulmasıdır..

-"TBKP" Avrupadan "tasını-tarağını" toplayarak, "elini-kolunu sallaya sallaya" Türk burjuvazisi'ne teslim olmaya gitmiştir. Kendilerine "karşılama törenleri"nde gösterilen "nezaketi" tüm dünya'ya açıklayarak z e v k duymaktadır.

-"TBKP" Avrupa'daki muhalefetini durdurarak, burjuvazi önünde güçlenmek için "bakınız biz olmayınca zaten başka da muhalefet yok" demeye getirmiştir. Kendisini "ana muhalefet" olarak sunduğu için, onun "susması" Türk ve Kürt devrimci hareketlerinin susturulması sanılmaktadır. Bu, yanlış bir anlayıştır ve **vehme** kapılmadır..

-"TBKP","saçı-başı ağarmış 70 yıllık yaşlı haliyle", "genç" Türk burjuvazisi ile "metres" bir hayatı seçmiştir..

-"TBKP", Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ni, kendi yasallaşmasını sağlamak için çok aşağı

mertebelere indirerek, savunmaktadır..Bu aynı zamanda içindeki Kürt unsurlara verilen bir "taviz" olarak gösterilmektedir.

-"TBKP" Kürt ulusunun Kendi kaderini Tayin Etmesi'ni içine sindirememektedir ve Kürtleri herzaman olduğu gibi kendi"vesayeti" altında görme alışkanlığını sürdürmektedir.

-"TBKP" Kürtlere bazı "hak"ların verilmesi önerilerine katılmakta ve bunları bir "bağış" gibi dayatmaktadır. Aslında, tartışılan ve yolu henüz bulunamayan "dil ve Kültür" özerkliği planı, Hem Türk burjuvazisinin ve hem de AT'nun program hedefleridir. "TBKP"nin bu gelinen yerde kendisine "paye" çıkarması gerekmez..

-Bugün Kürtler için sunulan "plan" üzerinde Devlet, "TBKP", AT ve özellikle "seçkin Kürtler" ittifak halindedirler...İleride Kürdistan'da gelişecek mücadelede bu "plan" (sunuluşu herkese göre değişik olsa da), KUKM'ni büyük bir ihtimalle **terörizm** ile mahkum edecek ve **tecrit**'e uğratacaktır. Bu, büyük bir tehlike olarak üzerinde dikkatle durulması gereken bir konudur.

-KUKM'nin suçlama aşamasına gelindiğinde,bunun teorisini de kimlerin yapacağı bilmece değildir..Her zaman kapatılma tehlikesi ve mülteci olma korkusu içinde olanların,kendilerine yapılacak tehdit karşısında Kürdistan Sorunu'nu gözardı etmeleri mümkün dür !..

-Türkiye'de Kürtler için düşünülen "plan"ın bir parçası da **GAP**'tır. "TBKP" bunu övmektedir ve daha da geliştirilmesini istemektedir. Ancak, **GAP**, Kürdistan için değil, Türkiye'nin ve emperyalist devletlerin çıkarları içindir. KUKM için de büyük bir **tehdit** oluşturmaktadır !..

-"TBKP","TİP"in Kürdistan'da çektiği "kurulma sıkıntısı"nı aynen ve daha fazlasıyla çekecektir. Böyle bir durum onun davranışının netleşmesini de sağlayacaktır..

-"TBKP" yönetimi, "TKP ve TİP" gibi **kariyerist** bir kadrodan oluşmaktadır(Yeni katılımlar değişik olabilir.) ve her yanıyla oportünist bir politika ile bugüne gelmişlerdir. Bunların oportünizmi iflah olmazdır..

-KUKM içindeki ulusal ve toplumsal siyasal güçler "Kürt Sorunu" ile ilgili "TBKP"nin gerek programında ve gerekse kamuoyunda yaptığı tartışmalara azami dikkat göstermelidirler. Demokratik her oluşum izlenmeli ve tartışılmalıdır. Türkiye ile ilgili program hedefleri ayrı tutulmak koşuluyla, "Kürt Sorunu", KUKM'nin i t t i f a k l a r s i y a s e t i ' nin çerçevesi içinde ele alınmalıdır. Ancak, ideolojik-teorik tezleri eleştirilmeli ve siyasal olarak t e ş h i r edilmelidir.

(...)

> "Nüfusun, azıcık olsun, siyasal bilince erişmiş olan kesiminde siyasal **teşhir** için bir tutku yaratmalıyız. Siyasal **teşhir**'in sesinin bugün bu kadar zayıf ve seyrek duyulur olmasından cesaretimiz kırılmamalıdır. Bu polis zorbalığına toptan boyun eğildiğinden ötürü değildir. Bu, **Teşhirler**'de bulunabilenlerin ve bulunmaya hazır olanların konuşabilecekleri bir kürsüden yoksun bulunmalarından, kendilerini dinlemeye istekli ve onlara cesaret veren bir dinleyici yığınından yoksun bulunmalarındandır..."

b-"Yenilenen TKP" oportünizmi.

"TKP"nin 65. yaş gününde TKP Merkez Komitesi şu sloganı atıyordu:

> "...TKP üyeleri ister zındanda olsunlar, ister öteki savaş boylarında, işte bu bilinçle savaşı sürdürüyorlar. Hiç bir gün, hiç bir zorbalık bizi işçi sınıfımız ,halkımız, ülkemiz için savaşmaktan alıkoyamaz. 1985 yılında partimiz 65. yılını kutlarken, işte bu kararlılıkla, işte bu üstün güçle savaş alanlarındadır.
>
> Zındanda komünist başını dik tutuyor. O, haklı bir savaşın ödün vermez militanıdır. Yığınların içinde sesini yükselten komünist gözünü kırpmadan bakıyor tehlikenin gözüne... Kavga sesleri geliyor, köylerden şehirlerden".

Hayır bay kutlu, durum hiç te öyle değil, 4 temmuz 1989 tarihinde(bak:Cumhuriyet gazetesi) sizinle yapılan röportaj sorularına verdiğiniz cevapta tamamen tersini söylüyorsunuz.

> -"Bizim sosyalizmimiz bizim ulusal(abç) renklerimizi ve çizgilerimizi taşıyacaktır",
>
> -"Sosyalizme demokratik yoldan(abç) gidilecek, daha çok demokrasi olacak",
>
> -"Sosyalizm kapitalizmin bağrından kendiliğinden doğup egemen hale(abç) gelmez",
>
> -"..öncelikle politik erkin(abç) yapısının değişmesi gerekir",
>
> -"Günümüzde sosyalizmin olgunlaşan bunalımı(abç) üç temel nedene dayanıyor:
>
> 1-Öznel yanlışlar(abç), 2-Tek ülkede sosyalizmin kuruluşunda(abç) tarihsel koşulların oynadığı zaaflar(abç), 3-Dünyamızdaki değiş-

meyi,yeni koşulları zamanında kavrıyamamak (abç)"

-"Stalin zamanının günahları(abç), bürokratik deformasyon(abç),iradeci yanılgılar(abç), sosyalizmin hümanist özünün yok edilmesi vb... sosyalizmin bunalımında çok önemli rol oynamıştır".

-"Ekim sosyalist devrimini yinelemek ne gerekli ne de olanaklıdır..."

Bu ve buna benzer birçok nedenle artık "iyice yumuşamış" ve "sulandırılmış" tezlerle ortaya çıkıldığı görülmektedir. Ve daha kısa bir süreye kadar ısrarla söyledikleri ve birçok unsuru da eleştirerek, suçladıkları tezleri gerekçesiz ve "yetkileri" ile ortadan kaldırmışlardır...Yasallaşacak "TBKP" programında zaten "demokratik yoldan kapitalizmden sosyalizme geçiş" e gelinmiştir...TC Partiler Yasası ve Anayasasına göre -eğer kurulursa- "TBKP" daha da **"sakin"** ve **"TİP"**i geride bırakan bir oluşuma geçecektir...

Nitekim, H. Kutlu açıklamasında şunları da söylüyor:

"Marksist teoriyi çağımızın yeni niteliklerini kapsayacak biçimde yenilemek,kapitalizmden sosyalizme geçişin yeni yolu, yeni politik strateji ortaya koymak demektir...

Böyle bir program yalnız sınıfsal çelişkilerden değil, sınıfsal olmayan çelişkilerin çözümüne talip olmak, köklü reformlar programı ile çevrecilerden feminist harekete kadar, geniş bir toplumsal muhalefet ile birlikte yürümek demektir..."

Evet gelinen yer burasıdır...

"TBKP" çoktan bütün "savaş boyları"ndan vazgeçtiği gibi, işçi sınıfı ve halk için de "savaşmaktan" vazgeçmiş ve Türk burjuvazisine kendisini olduğu gibi, "şanlı geçmişini" de teslim etmiştir...İşte, sayın Kutlu ve Sargın, sizlerin kararlılığınız bu kadardır..Başınızı cezaevlerinde korunaklı ve özel bölmelerinizde "DİK" tutabilirsiniz artık !...

"...günün geçici sorunları karşısında büyük temel düşüncelerin bu unutuluş, geçici başarılar uğruna girişilen yarış ve nihai sonuçları gözönünde tutmadan, çevrede verilmekte olan mücadele; bugünün sonuçlarına feda edilen hareketin geleceği...bütün bunların belki de namuslu nedenleri vardır. Ama, bunlar oportünizm'dir ve oportünizm olarak kalacaktır. Ve 'namuslu' oportünizm, belki de oportünizm'lerin en tehlikelisidir..."

c-Sonuç ve "diyalog".

Bu genel tesbitlerden sonra şunları söyleyebiliriz:

*"TBKP", günün koşullarına uygun davranış ve hayata kendini uydurmanın adını **"mücadele"** koymuştur. Reel Sosyalizm'de evrensel olarak meydana gelen bozulma ve çürümeler içinde, stratejik olarak proletaryanın iktidarı ve komünizm olgusundan (adı KP olsa da) geri çekilmiş, Türk burjuvazisinin programını şartsız-tercihsiz kabullenmiştir.

*Hayata ve gelişmelere **icazetli** ve **koşullu** uymak, Türkiye Devrimci ve Demokrat Hareketine birşey getirmeyecektir."TBKP" seçtiği yolda, parlamento seçimlerine girerek, "TİP" legalitesini elde etmeye (belki onun kadarı bile güç) çalışacaktır. Mücadelede uygulanacak taktiklerin genel stratejinin parçaları olduğunu unutamayız...Stratejiden tümden

vazgeçerek yalnızca taktikleri hareket ettirmek, saptanan strateji yerine başka bir yere götürür...

*Kendisini "öncü" ileri birlik olarak adlandırmak yetmez. Öyle davranılmalıdır ki, bütün ötekiler başta yüründüğünü anlasınlar ve bunu kabul etmek zorunda kalsınlar. Ötekiler biz "öncüyüz" dediğimiz zaman, sadece bizim sözlerimizle yetinecek kadar aptal değillerdir. Anayasayı, burjuva demokrasisini,kendi hayat şartlarını ve grup çıkarlarını savunarak siyaset oluşturanlar (içlerinde çok akıllı(!) olanlar ve Kemalistler de var...),kendilerini aldatmaktadırlar...Bunların üzerine sadece gülünür. Artık, burjuvazi o kadar dikkatli ve "akıllı" hareket etmektedir ki, budalalardan oluşan "öncü" olmaz diyerek, bunu da "Proletaryaya" kabul ettirir..Burjuvazinin dayatmaları ve icazeti ile düzen partisi olma süreci, onun rasyonallerini kabullenmeyi zorunlu olarak getirir. Bunu "koşullar böyle gerektiyor" diyerek gerekçelendirmek de olmaz...

*Türkiye açısından gününü gün etme politikası yanında, "Kürt Sorunu" açısından da durum bilinçli olarak Ters-yüz edilmek istenmektedir. Burjuvazinin kendilerine verecekleri ile ilgili olan yanı gündemin baş sırasına koyduklarından , "KÜRT SORUNU" konusunda zaman kazanmaya çalışmaktadırlar.Ne kadar idare edebilirlerse "kar"dır... Her defasında Kürtlere "üvey evlat muamelesi" çekerek, osmanlılıktan kalma alışkanlıklar ve Kemalist mantıkla yaklaşmışlardır. Kürtlerin tüm devrimci atılımlarını "Doğu kabadayılığı" ile suçlamışlardır. Ama, hayat ise, onları her defasında tekzip etmiştir...

*Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi boyverip gelişti.. Bilincimizi,inisiyatifimizi ve enerjimizi

kendi ulusumuz ve ülkemizin mücadelesine kanalize ettik. Daha bir inat ve kararlılıkla mücadele sürmektedir. Nihayet bizi kabullenmeye başladılar ama, bu kez de kendi programlarını dayatmaktadırlar...

(...)

"TBKP"nin **diyalog** önerisine gelince:

> "Türkiye'de köklü toplumsal değişiklikler üzerine kapitalizmden sosyalizme geçiş ve sosyalist Türkiye üzerine bütün sol güçlerle tartışmaya, ülkemiz koşullarına, işçi sınıfı ve emekçilerin çıkar ve görüşlerine en uygun çözümleri birlikte arayıp bulmaya hazır olduğunu açıklar"(s:63)

demektedir..

Bu diyalog çağrısında her nedense "KÜRT SORUNU" yok.. Ama, "TBKP"nin yukarıdan beri ele aldığımız program hedeflerinin eleştirisinde de görüleceği gibi, "Kürt ulusal güçleri" ile ilişkilerin yer yer açıklanması var...

Biz, "TBKP" Program Taslağı'nın ideolojik ve teorik eleştirisini yaparız ve siyasal olarak teşhir ederiz..."Kürt Sorunu" ile ilgili belirlemelerini de dikkatle ele alıp değerlendiririz.. Tartışmalarımızda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin **İttifaklar Siyaseti** gereğini yerine getiririz. Demokratik oluşum olarak"Kürt Sorunu" ile ilgili önerilere cevap veririz...Ancak, diyalog kıyıda-köşede ve dayatma ile olmaz. Resmi kanallarla olur. Tek yanlı değil, çok yanlı ele alınır."TBKP" ise, herşeyi tamamlamış, yola çıkmış, Türkiyelere gitmiş, programını yazıp yayınlamış ve ilişkilere geçmiş, şimdi "gelin daha iyisini bulalım" demektedir. Bu

açık bir dayatmadır. "TBKP"liler dayatmalardan vazgeçmelidirler.Diyalog için ise, şu önerilerimizi dikkate almalıdırlar:

1-"TBKP", "TKP ve TİP'in geçmişleri,

2-SSCB üzerine şimdiye kadar yaptıkları belirlemeler,

3-Rızgari siyasal hareketinin ideolojik-teorik ve siyasal tezleri,

4-Kürdistan Sorunu'nda şimdiye kadarki yanılgı ve yanlışları ile red ve inkarı,

ile ilgili ciddi bir öz-eleştiri yapmalıdır ve kadrolar ile kitleler önünde durumu açıklamalıdır..

Her ne kadar bizi de "sol güçler" içinde saymış ve "ülkesinin sorunlarını tartışmaya" çağırmışsa da, böylesi bir davranış diyalog için gerekli bir zemin oluşturabilir...

Şimdilik bu kadar.

Herşeye rağmen,

Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi.

Yaşasın S o s y a l i z m ...

*

KAYNAKÇA:

- Günümüzde TKP, S. Üstüngel, "TKP" yayınları, 1975.
- Türkiye Olayları, S.Üstüngel,1975.
- Türkiye Komünist Partisi, Program, Ürün yayınları, 1978 ve Yurtdışı yayınları.
- Türkiye İşçi Partisi, Program,1977.
- CHP, Program,1976.
- TKP MK Genel Sekreteri H.Kutlu yoldaşın MK Plenumlarında okuduğu Politik Büro Çalışma Raporları:1(1984),2(1984),3(1984),4(1985),5(1985),6(1986).
- Türkiye Komünist Partisi Ulusal Konferans Tezleri:
  - *TKP'nin Silahlı Kuvvetlerle ilgili Reform Programı, Ulusal Demokrasi ve Ordu,
  - *Barış-ulusal güvenlik ve egemenlik altarnatifi,
  - *Ekonomik ve sosyal politika altarnatifi,
  - *Batı Avrupa'daki faaliyetler.
- Halkın Özlediği Demokrasi TKP'siz olamaz Parti Yayını
- TKP'nin 65. Kuruluş Yıldönümü Toplantısı, Parti Yayını
- TKP MK Genel Sekreteri İsmail Bilen'in MK Raporu, 1977.
- 1927 Komünist Tevkifatı, Birikim yayınları,dizi 1,1978,
- Oportünizme karşı savaş ve TKP'nin Leninci birliği için, İşçinin Sesi Yayınları,1982,
- Oportünizmin telaşı, İşçi Gerçeği Yayınları,1984,
- Türkiye Birleşik Komünist Partisi Program Tasarısı.
- Özgürlük Yolu Oportünizmine İstediği Bir Cevap, Rızgari özel ek:1,1977.

—Ürünün Sosyal-Şoven Milliyetçi İdeolojisinin Teşhiri Üzerine, Rızgari özel ek:2,1977.

—Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Mücadelesinin Seçim Siyaseti, Rızgari:3,1977.

—Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Mücadelesine Sosyal-Şoven Taarruz Harekatı,Rızgari:6,1978.

—Kürt Halkının Anti-Sömürgeci Ulusal Demokratik Mücadelesinde Sağ Oportünizm ve Özgürlük Yolu'nun Eleştirisi, Rızgari:7,1978.

—Türk Tarih Tezi,Güneş-Dil Teorisi ve Kürt Sorunu, İsmail Beşikçi, Komal Yayınları,1977; ayrıca Avrupa baskısı,1986.

—Mecburi İskan, İsmail Beşikçi,Komal Yayınları,1977

—Kürdistan Komünist Partisi,Program,Yekiti Dergisi, sayı:5.

—Kürdistan Komünist Partisi Örgütlenme Planı,Yekiti Dergisi, sayı:1,2,3.

—Kürdistan Kurtuluş Partisi, Program.

"Nüfusun,azıcık olsun, siyasal bilince erişmiş olan kesiminde siyasal t e ş h i r için bir tutku yaratmalıyız. Siyasal t e ş h i r ' i n sesinin bugün bu kadar zayıf ve seyrek duyulur olmasından cesaretimiz kırılmamalıdır. Bu polis zorbalığına toptan boyun eğildiğinden ötürü değildir. Bu, t e ş h i r l e r ' de bulunabilenlerin ve bulunmaya hazır olanların konuşabilecekleri bir kürsüden yoksun bulunmalarından,kendilerini dinlemeye istekli ve onlara cesaret veren bir dinleyici yığınından yoksun bulunmalarındandır..."